

30h

Ministerstvo dopravy
nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12
110 15 Praha 1

prostřednictvím

Krajský úřad Jihomoravského kraje
Odbor krajský stavební úřad
Žerotínovo náměstí 3
601 82 Brno

Krajský úřad Jihomoravského kraje -2- ODBOR KRAJSKÝ STAVEBNÍ ÚŘAD	
Č.j.: JMK	101018/2025
DOŠLO	- 8 -07- 2025
Počet listů:	124
Počet příloh / listů:	0
Podpis:	Klunr

27. června 2025

Odvolání proti územnímu rozhodnutí pro umístění stavby „I/73 Bořitov – Svitávka“

Dne 5. 6. 2025 byla na úřední desce Jihomoravského kraje pod č. j. JMK 82783/2025 zveřejněna veřejná vyhláška datovaná dne 2. 6. 2025 s územním rozhodnutím pro záměr nazvaný "I/73 Bořitov - Svitávka" (dále také jen „veřejná vyhláška“).

Jsem účastníkem řízení a jsem tedy oprávněn podat uvedené **námítky**.

Především se namítá, že námítky byl stavební úřad povinen vypořádat jednotlivě a ne po nějakých blocích, kde není zřejmé, jak jednotlivé námítky vypořádal. Vypořádání stavebním úřadem tak nelze za vypořádání pokládat.

1. DÚR **nebyla** zveřejněna úplná. Obsah DÚR je dán právními předpisy. K neúplnému podkladu řízení se nelze plnohodnotně vyjádřit.

Stavební úřad námítku nevypořádal správně. Dokumentace DÚR byla součástí žádosti o vydání územního rozhodnutí. Tedy měla být společně se žádostí zveřejněna. Odkazování stavebního úřadu na zákon č. 100/2001 Sb. není vypořádáním podané námítky v situaci, kdy ZOPK není řádně transponován do vnitrostátního práva. Odvolateli tak svědčí přímý účinek závazné směrnice EIA. Posuzovaný záměr musel být zveřejněn již pro proces EIA. Vzhledem k tomu, že současný záměr, pro který je vedeno územní řízení, není totožný se záměrem, pro který bylo vedeno řízení EIA (zahájeno v roce 2006), bylo povinností správních orgánů platné znění záměru zveřejnit, a to způsobem odpovídajícím současné době.

Stavební úřad zavádějícím způsobem tvrdí, že „Součástí povinně zveřejněných informací je také údaj, kde lze nahlédnout do příslušné dokumentace pro navazující řízení. I přesto, že tento údaj byl zveřejněn, této možnosti žádný spolek nevyužil“. Jak je doloženo ve spise, byl veřejností učiněn požadavek k předání digitální verze úplného znění dokumentace DÚR. To bylo stavebním úřadem odmítnuto, a to přesto, že tento požadavek byl vznesen při nahlížení do spisu, tedy za osobní

přítomnosti žadatele v kanceláři stavebního úřadu (konala se tři nahlížení do spisu – viz záznamy ve spise).

Jak je zcela zjevné, seznámení se s digitální verzí tak rozsáhlé dokumentace v průběhu návštěvy stavebního úřadu není technicky možné a jedinou možností je plné zveřejnění této dokumentace.

Veřejnost má právo na plný přístup k úplné dokumentaci záměru už je na základě Listiny práv a svobod čl. 37 odst. 3, který stanoví, že „Všichni účastníci jsou si v řízení rovni.“ Dotčená veřejnost má tedy právo na přístup k dokumentaci záměru stejně jako žadatel o územní rozhodnutí. Toto právo známé také jako „rovnost zbraní“ se i dle Listiny neuplatní pouze pro soudní ve smyslu soudního řádu, ale i jinou ochranu, tedy na řízení podle správního řádu.

Vzhledem k tomu, že se jedná o řízení s dopady do životního prostředí, na věc tak dopadá i Aarhuská úmluva – mezinárodní smlouva vzniklá na půdě Organizace společných národů (OSN). Tuto úmluvu ČR ratifikovala ČR a je i součástí unijního práva – viz Rozhodnutí Rady EU 2005/370/ES ze dne 17. 2. 2005. Ve všech řízeních týkajících se životního prostředí se uplatní aplikační přednost této smlouvy mezinárodního práva a povinnost eurokonformní aplikace této Úmluvy. Jak je stanoveno již v bodě 2 recitálu k Rozhodnutí „2005/370/ES“, tato Úmluva musí být v rámci EU vykládána tak, že musí být dosaženo „Zlepšení přístupu veřejnosti k informacím a širší účast veřejnosti na rozhodovacích procesech a její přístup k právní ochraně jsou nezbytnými nástroji pro zajištění informovanosti veřejnosti o otázkách životního prostředí a pro podporu lepšího provádění a vymáhání právních předpisů v oblasti životního prostředí. Tímto způsobem přispívá k posílení a zefektivnění politik v oblasti ochrany životního prostředí.“ S tímto cílem je naprosto neslučitelné neumožnění přístupu k informacím v rámci správních řízení byly existující digitální informace zadržovány stavebním úřadem a aby v rámci „Zlepšení přístupu veřejnosti k informacím“ nebylo tak objemné informace jako je DÚR zveřejněny s možností dálkového přístupu, což je postup, který je státní správa povinna umožnit minimálně od účinnosti nového správního řádu č. 500/2004 Sb.

Tento právní pohled ostatně potvrzuje i Příručka k implementaci Aarhuské úmluvy, vydaná OSN, Evropskou hospodářskou komisí OSN, kde se k bodu 15 preambule konstatuje „berouce v tomto kontextu v úvahu důležitost využívání sdělovacích prostředků (médií) a elektronických nebo jiných budoucích forem komunikace“ a k tomu se podává následující výklad: „Tento odstavec preambule také nepřímou zaznamenává rychlé pokroky, které zaznamenala informační technologie v posledních letech, a prohlašuje je za významné pro efektivní naplnění úmluvy. Zejména pokroky, jako jsou elektronické prostředky ukládání a získávání informací a možnost okamžitého přístupu k informacím po celém světě prostřednictvím internetu zlepšily významným způsobem schopnost veřejnosti a orgánů veřejné správy zpracovat a využít informace pro účast veřejnosti elektronicky. Úmluva odkazuje na informační technologii v článku 2, odstavci 3 (informace v elektronické podobě) a v článku 5, odstavci 3 (přístupné elektronické databáze) a 9 (strukturované počítačové a veřejně přístupné databáze pro úniky znečišťujících látek).“ Vzhledem k závaznosti Aarhuské úmluvy a povinnosti jejího eurokonformního výkladu nebylo možné

Za situace, kdy nebylo možno získat plné informace o záměru způsobem, který je díky rozvoji informačních technologií zcela běžný, **nemůže státní správa ani doložit, že vlastnila úplnou a včasně předanou dokumentaci DÚR. Řízení je tak zmařeno.**

Lze dále uvést:

Vzhledem k tomu, že evropské právo má aplikační přednost oproti vnitrostátnímu právu, je možné se dožadovat znění evropského práva. V případě ZOPV je to zcela případné, neboť evropské právo je v daném případě vysoce stabilní, zatímco ZOPV prošel až neuvěřitelným množstvím novelizací (k dnešnímu dni nabylo účinnosti 22 novelizací).

Jak je konkretizováno níže, dožadujeme se tzv. přímého účinku konkrétních ustanovení evropského práva (tzv. „direct effect of EU law“), neboť předmětné evropské právo, na které níže odkazujeme, splňuje všechny podmínky pro uplatnění zásady přímého účinku evropského práva. Jedná se o právo mající vztah k životnímu prostředí, jedná se o směrnici dle evropského práva, která je po uplynutí lhůty pro transpozici. Odkazovaná ustanovení evropského práva jsou přitom, jak je zjevné z níže uvedených citací evropského práva, dostatečně jasná a precizní, jedná se o ustanovení nepodmíněně platná, a je splněna i podmínka řádné publikace předmětných ustanovení v úředním jazyce ČR – viz publikace oficiálního českého překladu Směrnice EIA publikovaného v Úředním věstníku EU.

Podle relevantních právních předpisů bylo mj. povinností stavebního úřadu zveřejnit úplnou žádost žadatele o územní rozhodnutí i z důvodů uvedených níže.

Muselo k tomu dojít na základě čl. 6 Směrnice EIA odst. 2, kde se stanoví, že „V zájmu zajištění účinné účasti dotčené veřejnosti na rozhodovacích procesech se následující informace sdělují veřejnosti prostřednictvím elektronických sdělovacích prostředků a veřejného oznámení nebo jiným vhodným způsobem v počáteční fázi rozhodovacích procesů týkajících se životního prostředí podle čl. 2 odst. 2, a nejpozději jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout“.

Specificky se jedná o informace dle bodu a) předmětného ustanovení Směrnice EIA, podle kterého musí být zveřejněna „žádost o povolení“.

Dále pak se v daném případě specificky jedná také o povinnost dle bodu f) cit. ustanovení, tj. povinnost zveřejnit informace o tom, kdy, kde a jakým způsobem budou příslušné informace zpřístupněny.

Přitom musí být naplněn i odst. 5 předmětného článku, a to včetně povinnosti, že „[č]lenské státy přijmou na vhodné správní úrovni nezbytná opatření s cílem zajistit, aby příslušné informace byly veřejnosti přístupné v elektronické podobě“.

Je nesporné, že „žádost o povolení“, včetně všech příloh, existuje v elektronické podobě.

Je tedy nesporné, že úplná žádost žadatele o územní rozhodnutí, měla být zveřejněna v elektronické podobě, a to již „v počáteční fázi rozhodovacích procesů týkajících se životního prostředí podle čl. 2 odst. 2, a nejpozději jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout“.

Protože se tak doposud nestalo, je z díkce evropské legislativy zjevné, že v řízení nebylo možno pokračovat, a zcela nepochybně nebylo možno konat úkony směřující k uzavření projednávání věci před vydáním rozhodnutí ve věci samé.

To, co je zveřejněno na <https://jmk.brandcloud.pro/document/133610/296853>, není z hlediska výše uvedených závazných právních předpisů úplné.

2. Žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby byla zveřejněna **bez příloh**, tedy **neúplná**. K neúplnému podkladu řízení se nelze plnohodnotně vyjádřit.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Pominul skutečnost, že přílohy dokumentu tvoří s dokumentem jednotu a nelze na dokument odkazovat odtrženě od jeho příloh.

Co se rozumí „úplnou žádostí žadatele o územní rozhodnutí“, je stanoveno právními předpisy. Především je nepochybné, žádostí se nerozumí jen dokument nadepsaný „žádost“, ale že žádostí je nad takto nadepsaný dokument nedílně tvořena i všemi jeho přílohami. Vzhledem k tomu, že řízení probíhá podle zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, na věc tak primárně dopadá jeho prováděcí vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění, které nabylo účinnosti dne 20. 4. 2018. Dle § 1 odst. 1 písm. c), předmětné vyhlášky je úprava obsahových náležitostí „žádosti o vydání územního rozhodnutí s posouzením vlivů na životní prostředí a jejích příloh dána ustanovením §3 odst. 1 a 3 vyhlášky a v daném případě zahrnuje i dokumentaci podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb. (viz též § 1a této vyhlášky). Tato dokumentace musí podle této přílohy vyhlášky obsahovat nejen části A – D, ale také úplnou Dokladovou část.

Vše toto muselo být zveřejněno v elektronické podobě.

3. Veřejná vyhláška je **neúplná**, neboť pro jednotlivé stavební objekty (dále také jen „SO“), které se mají umísťovat, stavební úřad **nevedl**, kde mají být lokalizovány. Stavba se neumísťuje „nějak orientačně“ jako jeden celek, ale do území se umísťují jednotlivé SO. Je totiž zcela zásadní, na kterých parc. č. mají být umístěny např. protihlukové stěny, objekty odkanalizování komunikace, sedimentační nádrže na znečištěnou vodu, atd. Stavební úřad byl tedy **povinen uvést pro každý jednotlivý SO seznam pozemků s parc. č.**, kde má být každý jednotlivý SO umístěn.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Odkazování na to, že si veřejnost může porovnat situační výkres s katastrální mapou je věcně nesmyslné. Stačí nahlédnout do např. do situačního výkresu C.2.1 – část 1 a je na první pohled pravdou, že je zde seznam SO ale ne vymezení ploch pro jednotlivé SO, snad jen s výjimkou SO 101, SO 102.1 a SO 101.2. Bez jednoznačné identifikace umístění jednotlivých SO není možné ověřit, kde je možné očekávat negativní vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví. Neurčitost rozhodnutí stavebního úřadu neuvést příslušná parc. č. zakládá dotčení základních práv dotčených osob, a to jak ústavního práva na příznivé životní prostředí, tak ústavního práva vlastnického.

4. Veřejná vyhláška je **neúplná**, neboť stavební úřad **nevedl jmenovitě** osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům a stavbám.

Stavební úřad nesprávně odkázal na ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Toto ustanovení zní „b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno“. Nic zde stavební úřad nezbavuje povinnosti jmenovitě identifikovat tyto osoby. Ani nelze vycházet z argumentace *a contrario* vzhledem k § 85 odst. 2 ust. písm. a). Nejednoznačnost textové části územního rozhodnutí zakládá dotčení základních práv dotčených osob, a to jak ústavního práva na příznivé životní prostředí, tak ústavního práva vlastnického.

5. Veřejná vyhláška je **zmatečná**, protože **nepoužívá** konzistentní terminologii pro specifikaci lhůt. Nezákonně stanovené lhůty představují zásadní právní vadu s tím, že běh lhůt **nemohl ani započít**.

Stavební úřad námitku nevyřádal správně. Veřejnou vyhláškou ze dne 24. 4. 2024, č.j. JMK 62017/2024, vyvěšenou na úřední desce JMK dne 29.4.2024 nadepsaný orgán oznámil zahájení územního řízení pro stavbu I/73 Bořitov – Svitávka. V této vyhlášce není použita konzistentní terminologie, resp. je zde i terminologie nemající oporu ve správním řádu.

Zde uvedené formulace jsou následující:

1. „Třicátým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu“
2. „Účastníci řízení mohou uplatnit námitky, veřejnost připomínky a dotčené orgány závazná stanoviska do 30 dnů od doručení tohoto oznámení“
3. „Ve smyslu § 9c odst. 1 zákona EIA ve spojení s § 89 odst. 1 stavebního zákona může veřejnost (tj. každý) uplatnit připomínky ke shora uvedenému záměru, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení oznámení o zahájení územního řízení a zveřejnění informace podle § 9b odst. 1 zákona EIA. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží (viz § 89 odst. 1 stavebního zákona).“
4. „Pokud se ve smyslu § 9c odst. 3 zákona EIA podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede (tj. KrÚ), do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 zákona EIA, stává se účastníkem navazujícího řízení též
 - a) dotčený územní samosprávný celek, nebo
 - b) dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 zákona EIA.“

Z uvedeného není zřejmé, do kdy bylo možno podávat připomínky a jak byly okamžiky doručení / obdržení / zveřejnění vlastně provázány.

Byl osloven krajský stavební úřad, Krajský úřad Jihomoravského kraje, aby objasnil použitých výrazů, resp. upravené formulace a informace o stanovení časových termínů a zejména vydal opravenou veřejnou vyhlášku, kde by formulace výroku byla terminologicky konzistentní a nemohly vznikat nejasnosti.

Toto předmětný odbor odmítl sdělením ze dne 6. 5. 2024, č.j. JMK 67542/2024. Jeho vrchnostensky formulovaná odpověď se jeví nesprávnou. Oznamování velkých staveb s dopady do základních práv musí striktně a jednoznačně být vedeno podle správního řádu. To se nestalo

Věc jednoznačně neobjasnilo ani Ministerstvo pro místní rozvoj (dále také jen „**MMR**“). Dodatečné uznávání, že ne všude byla správná terminologie, není zhojením procesní vady. Řízení mělo být znovu a řádně oznámeno. **Protože se tak nestalo a stavební úřad vrchnostensky v řízení pokračoval, nastalo zmaření řízení.**

6. Stavební zákon ani jiný zákon **nezná** termín „*hlavní účastník*“. Veřejná vyhláška je tedy **vadná**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad uznal, že námitka byla odůvodněná, neboť zákon č. 183/2006 Sb. a také správní řád v rámci svého rozlišení účastníků řízení neuvádějí termín „hlavní účastník“. Vada však nebyla napravena. Veřejnost byla uvedena v omyl, že něco platí pouze pro jakési, jak se ukázalo „*fiktivní hlavní účastníky*“ a ne jak stanoví zákon. **Protože v nápravě nedošlo a stavební úřad vrchnostensky v řízení pokračoval, nastalo zmaření řízení.**

7. Postup použitý ve veřejné vyhlášce pro „*hlavní*“ účastníky řízení na str. 22 je **nesprávný**. Tyto osoby měly být o řízení uvědoměny samostatnými vyhláškami reagujícími na jejich nedostupnost. Postup stavebního úřadu je tedy v **rozporu** se správním řádem.

Stavební úřad námitku nevypořádal řádně. Osobám dle § 27 odst. 1 správního řádu neznámého pobytu se sice doručuje veřejnou vyhláškou, ale ne hromadnou vyhláškou, ale jednotlivě. Cílem vydání jmenovité veřejné vyhlášky je využít všech možností, jak takovou osobu oslovit. Pokud je zmínka o tom, že se jedná o osobu s neznámým pobytem „*utopena*“ mezi de facto stovkami jiných účastníků, pak taková to hromadná veřejná vyhláška nemůže naplnit cíl specificky upozornit jednotlivou osobu, jejíž místo pobytu není známo. Úřední povinnost naplnit tento cíl nelze vyprázdnit postupem, kterého se dopustil stavební úřad.

8. Na str. 23 veřejné vyhlášky je uvedeno: „*Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám: Bořítov č. p. 385, č. p. 387, č. p. 386, č. p. 388 a č. p. 326; Lysice č. 154*“. **Bylo povinností** stavebního úřadu tyto osoby obeslat **jednotlivě doručovanou** vyhláškou a uvést je ve veřejné vyhlášce jmenovitě.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Spolky hájí veřejné zájmy v území v rozsahu svých stanov. Veřejným zájmem z hlediska ochrany životního prostředí i veřejného zdraví, je i to, aby dotčená veřejnost byla řádně identifikována a oslovena správními orgány. Je přitom jedno, zda se jedná o jednotlivou osobu nebo nějak vymezenou skupinu osob. Je nepřehlédnutelné, že spolky v tomto směru mají exkluzivitu. Toto potvrdil i rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také jen „*NSS*“).

Zcela nedávno NSS zdůraznil nezastupitelnou roli spolků v právních sporech týkajících se ochrany životního prostředí, když v rozsudku ze dne 26. 6. 2024, č.j. 6 As 166/2023 – 56, v bodě 63 shrnul: „*Postavení environmentálních spolků je v porovnání s legitimací jednotlivců exkluzivní. Nelze je totiž chápat pouze jako subjekty prosazující jen soukromé zájmy svých členů, nýbrž jako subjekty hájící prostřednictvím soukromých aktivit zájmy veřejné (ochranu životního prostředí jako statku náležícího celé společnosti, popř. její části)... Činnost environmentálních spolků je tedy třeba chápat primárně jako činnost ve veřejném zájmu, která přesahuje kolektivní zájmy členů spolku. Jejich činnost lze označit za demokratizační prvek, neboť vytváří přídatný systém kontroly činnosti veřejné správy jako celku, který určitým způsobem stojí v protikladu vůči zájmům soukromých osob, jejichž cíle mohou být se zájmy na příznivém životním prostředí v rozporu. Z Aarhuské úmluvy nadto implicitně vyplývá, že účast dotčené veřejnosti na „veřejné diskuzi“ ve věcech ochrany životního prostředí je třeba i z toho důvodu, že zájem na ochraně životního prostředí by v mnoha případech neměl kdo hájit (k tomu viz stanovisko generální*

advokátky Eleanor Sharpston ve věci C-664/15 Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation, bod 80, a rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2010, č. j. 6 Ao 5/2010-43). Environmentální spolky tak kromě prosazování zájmů svých členů plní funkci „advokáta“ přírody, resp. životního prostředí.“

Odvolatel jsou dále přesvědčeni že naplňují definiční znaky pojmu „dotčená veřejnost“ podle článku 2 odst. 4 a 5 Aarhuské úmluvy (publ. pod č. 124/2004 Sb. m. s.), takže jejich právo na přístup k soudnímu přezkumu zákonnosti Napadeného OOP vyplývá i z povinnosti souladného výkladu ustanovení českého právního řádu se závazky vyplývajícími z této mezinárodní smlouvy, konkrétně zejména s článkem 9 odst. 3 kde se stanoví, že „každá strana zajistí, aby osoby z řad veřejnosti splňující kritéria, pokud jsou nějaká stanovena ve vnitrostátním právu, měly přístup ke správním nebo soudním řízením, aby mohly vznášet námitky proti jednání, aktům nebo nečinnosti ze strany soukromých osob nebo orgánů veřejné správy, jež jsou v rozporu s ustanoveními jejího vnitrostátního práva týkajícího se životního prostředí.“

9. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám“ označil stavby Bořitov (Čížovky) č. p. 385, č. p. 387, č. p. 386, č. p. 388 a č. p. 326.

Stavební úřad k námitce uvedl, že námitku nevypořádal správně, když na jednu stranu uvedl, že „účastníci řízení identifikovaní stavbami Bořitov č.p. 385, č.p. 387, č.p. 386, č.p. 388, tj. jako vlastníci sousedních staveb, mohou být dotčeni umístěním a provedením SO 870 - Kompenzační opatření KÚ Bořitov. Dále, účastníci řízení identifikovaní stavbou Bořitov č.p. 326, tj. jako vlastníci sousední stavby, mohou být dotčeni umístěním a provedením SO 123 - Silnice III/37722 a dalšími blízkými SO“, tedy i stavbou, ale neobeslal je jednotlivě, čímž zjevně způsobil, že majitelé těchto nemovitostí nebyli řádně informováni. Toto je nutno napravit v novém řízení.

Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení odvolací orgán přezkoumal.

10. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám“ označil stavbu Lysice č. 154, k. ú. Lysice (vlastník Porč Karel). Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

11. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám“ **neoznačil** stavbu na parc. č. st. 396 k. ú. Lysice (vlastník Porč Karel). Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

12. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám“ **neoznačil** stavbu *na parc. č. st. 572 k. ú. Lysice (vlastnická práva: SJM Vaněk Jaromír Ing. a Vaňková Marie)*. Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

13. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám“ **neoznačil** stavbu *Drnovice č. p. 447, na parc. č. st. 96/3, k. ú. Drnovice (vlastnická práva: Musil Jan)* - jedná se o lokalitu u trasy doprovodné sítě k I/73. Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

14. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám“ **neoznačil** stavbu *Krhov č. p.20, na parc. č. st. 30, k. ú. Krhov (vlastnická práva: Kešnerová Jitka Ing., Kešnerová Věra)* - jedná se o lokalitu u trasy doprovodné sítě k I/73, tedy v oblasti, která bude realizací záměru ovlivněna. Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

15. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám“ **neoznačil** vlastníky stavby *Osada Perná č. p. 163, na parc. č. st. 249, a č. p. 162, parc. č. st. 250, k. ú. Lysice (vlastnická práva: SJM Reichel Jan a Reichelová Ludmila)*- jedná se o lokalitu u trasy doprovodné sítě k I/73. Podobně pro stavbu *na parc. č. st. 296/1 k. ú. Lysice (vlastnická práva: Reichel Marek Mgr., Reichel Milan, Reichel Tomáš, Špinková Věra)*, stavbu *č. p. 214, na parc. č. st. 247, a č. p. 196, parc. č. 932, k. ú. Lysice (vlastnická práva: Šumberová Veronika Mgr.)*. Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

16. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám“ **neoznačil** vlastníky stavby *Drnovice č. p. 70, na parc. č. st. 94/1, k. ú. Drnovice (vlastnická práva: SJM Petr Ctibor a Petrová Hana)* - jedná se o lokalitu, u které nelze vyloučit dotčení z hlediska hlučnosti, znečištění ovzduší, dotčení vodotečí v lokalitě, atd.). Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

17. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „*Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám*“ **neoznačil** vlastníky stavby *Lysice č. p. 161, na parc. č. st. 251, k. ú. Lysice (vlastnická práva: Kateřincová Pavla Bc., Škrabalová Eva, Škrabalová Helena Bc.)* - jedná se o lokalitu, u které nelze vyloučit dotčení z hlediska hlučnosti, znečištění ovzduší, dotčení vodotečí v lokalitě, atd.). Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

18. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „*Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám*“ **neoznačil** vlastníky stavby *Školní 486, Svitávka, na parc. č. st. 454, k. ú. Svitávka (vlastnická práva: SJM Maršálek Josef a Maršálková Jitka)* - jedná se o lokalitu, u které nelze vyloučit dotčení z hlediska hlučnosti, znečištění ovzduší). Argumentace v Souhrnné technické zprávě o staré hlukové zátěži je lichá, neboť koncept staré hlukové zátěže byl novelizací nařízení vlády č. 272/2011 Sb. zrušen. Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

19. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „*Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám*“ **neoznačil** vlastníky stavby *Havlíčková 503, Svitávka, na parc. č. st. 725, k. ú. Svitávka (vlastnická práva: Kunka Zdeněk), Havlíčkova 601, Svitávka, na parc. č. st. 921, k. ú. Svitávka (vlastnická práva: Zemánek Roman a Zemánková Veronika), a řada dalších rodinných domů* - jedná se o lokality, u kterých nelze vyloučit dotčení z hlediska hlučnosti, znečištění ovzduší). Argumentace v Souhrnné technické zprávě o staré hlukové zátěži je lichá, neboť koncept staré hlukové zátěže byl novelizací nařízení vlády č. 272/2011 Sb. zrušen. Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

20. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „*Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám*“ **neoznačil** vlastníky stavby *Skalice nad Svitavou č. p. 98, na parc. č. st. 114, k. ú. Skalice nad Svitavou (vlastnická práva: Bulvová Tamara)* - jedná se o lokalitu, u které nelze vyloučit dotčení z hlediska hlučnosti, znečištění ovzduší. Argumentace v Souhrnné technické zprávě o staré hlukové zátěži je lichá, neboť koncept staré hlukové zátěže byl novelizací nařízení vlády č. 272/2011 Sb. zrušen. Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

21. Stavební úřad **neodůvodnil**, proč za „*Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám*“ **neoznačil** vlastníky stavby *Sebranice č. p. 126, na parc. č. st. 150, k. ú. Sebranice (vlastnická práva: Hlavůňková Gabriela)* - jedná se o lokalitu, u které nelze vyloučit dotčení z hlediska hlučnosti, znečištění ovzduší). Toto nezahrnutí mezi účastníky specifikované veřejnou vyhláškou je průkazem, že stavební úřad pochybil a nenaplnil svoji povinnost dle níže odkazovaného nálezu Ústavního soudu. V tomto konkrétním případě je pochybení stavebního úřadu o to závažnější, neboť se jedná o situaci, kde dle Souhrnné technické zprávy se jedná o nadlimitně zatížené území. Navíc se tato situace týká celé další skupiny obytných budov.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně, jedná se o podobný případ jako výše. Je požadováno, aby námitku a její neúplné vyřízení přezkoumal.

22. Stavební úřad **byl povinen** doložit kritéria, na základě kterých občany za účastníky označil. Tato odůvodněná úvaha je **povinnou součástí řízení** podle stavebního zákona již od nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, publ. pod č. 96/2000 Sb.. Tuto povinnost stavební úřad **nenaplnil**.

Stavební úřad musí postupovat s respektováním předmětného nálezu Ústavního soudu a respektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“). Podle předmětného nálezu Ústavní soud upřednostnil široké pojetí pojmu *soused*. Nelze tedy uzavřít okruh „*těch osob, které se účastenství domáhají s odkazem na vlastnická nebo jiná práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich. Jakkoli lze tomuto záměru rozumět, nelze z pohledu Ústavního soudu pominout, že uzavřená legální definice, absolutně vylučující možnost pojmout za účastníky řízení i vlastníky jiných sousedních pozemků než pozemků majících společnou hranici s pozemkem, který je předmětem řízení (tedy i vlastníky pozemků "za potokem", "za cestou", "za zjevně bagatelním co do výměry vklíněným pozemkem ve vlastnictví jiné osoby")*“, jejichž práva mohou být v řízeních dotčena, omezuje prostor pro správní uvážení správních orgánů tam, kde je zjevné, že i přes neexistenci společné hranice mohou být práva „*nemezujícího*“ *souseda dotčena*.“ Dále Ústavní soud uvedl, že „*si je vědom možných interpretačních problémů v tom směru "až kam" - do jaké šíře či vzdálenosti – mohou tzv. sousední pozemky, pokud nebude platit podmínka společné hranice, sahat. Nezbyvá však než konstatovat, že posouzení této otázky bude vždy věcí individuálních případů (zřejmě s přihlédnutím k povaze zamyšlených staveb a z ní plynoucích možných nežádoucích dopadů), a to jak na úrovni rozhodovací praxe stavebních úřadů, tak na úrovni rozhodování o přezkoumávání těchto rozhodnutí v rámci správního soudnictví. Samotná náročnost takového posuzování nemůže však být dostatečným důvodem pro postup opačný, který by spočíval (a tak tomu de lege lata je) v koncipování legální definice, která nebude sice činit žádné interpretační problémy, nicméně její existence, jak je již shora uvedeno, může zužovat prostor pro ochranu ústavně zaručených práv.*“

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Není pravdou, že stavební úřad není rozhodně povinen k námitce spolků dokládat kritéria, na základě kterých občany za účastníky označil. Správní orgán je vždy povinen dokládat odůvodnění, byť by zákon připouštěl volnou správní úvahu. Bez odůvodnění, jak k tomu došlo v případech uvedených výše, se jedná o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důkazů

a nepřipustnou libovůli ze strany stavebního úřadu. Bez uvedení důvodů nemá moc soudní jinou možnost než označit konání správního orgánu za nepřezkoumatelné.

To, že se odůvodnění od stavebního úřadu očekávalo, byť to mohlo být odůvodňování vzhledem k rozsahu stavby náročné, je zjevné ze závěru výše uvedené citace Nálezu ústavního soudu: „*Nezbývá však než konstatovat, že posouzení této otázky bude vždy věcí individuálních případů (zřejmě s přihlédnutím k povaze zamýšlených staveb a z ní plynoucích možných nežádoucích dopadů), a to jak na úrovni rozhodovací praxe stavebních úřadů, tak na úrovni rozhodování o přezkoumávání těchto rozhodnutí v rámci správního soudnictví. Samotná náročnost takového posuzování nemůže však být dostatečným důvodem pro postup opačný, který by spočíval (a tak tomu de lege lata je) v koncipování legální definice, která nebude sice činit žádné interpretační problémy, nicméně její existence, jak je již shora uvedeno, může zužovat prostor pro ochranu ústavně zaručených práv*“. Rozsah stavby tedy není důvodem k tomu, aby se nepostupovalo plně v souladu se základními zásadami v §§ 2 – 8 správního řádu a v souladu citovaným Nálezem ÚS.

23. DÚR měla být zveřejněna **včetně tzv. záborového elaborátu**. Při jeho absenci **není** průkazné, které pozemky, v jaké míře a jakým způsobem mají být dotčeny.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Záborový elaborát je dokumentace, která specifikuje vliv stavby na okolní pozemky a majetková práva. Není to nějaký dobrovolně pořizovaný dokument. Je to základ pro povinné ověření skutkového stavu věci. Vzhledem k tomu, že stavební úřad banalizuje význam tohoto klíčového dokumentu jasně dokládá, jak stavební úřad pochybil v územním řízení. Nijak se nevyjádřil k výhodnosti podkladů od žadatele a informace od něj pouze „opsal“. I toto „opisování“ bylo zjevně nedostatečné, když stavební úřad nepřiznal tomuto dokumentu jeho odpovídající statut.

Je zjevné, že stavební úřad nemohl být detailně obeznámen s územím, kam záměr má být umístěn. V takové situaci byl stavební úřad povinen konat místní šetření. Nic takového není ve spise doloženo. Stavební úřad tedy postupoval v příkrém rozporu s ust. § 3 správního řádu, kde se požaduje, aby postupoval tak, „aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti“. Územní rozhodnutí tedy bylo vydáno v rozporu se zákonnými předpisy a musí být zrušeno.

Záborové elaboráty se široce používají a existuje dokonce i jejich standardizovaný výměnný formát – VFZE. Záborový elaborát musí obsahovat informace o dotčených parcelách, vlastnických vztazích, dočasných i trvalých zábořech a je podkladem pro majetkoprávní vypořádání staveb. Záborový elaborát je důležitou součástí majetkoprávní přípravy a realizace staveb. **Slouží jako podklad pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení a definuje pozemky dotčené stavbou a je nezbytný pro povolení stavby.** Obsah záborového elaborátu je informace o stavbě, projektové dokumentaci stavby, která identifikuje stavební objekty a jejich vliv na okolní pozemky. Lze odkázat např. na technické předpisy Česká komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT), např. TP 1.27.

Především záborový elaborát, který je nedílnou součástí podkladů a stavební úřad nepopírá, že jej vlastní, měl být zveřejněn. K tomu viz argumentace výše.

24. Stavební úřad měl **specificky** označit pozemky a jejich vlastníky, **kdy se jedná o trvalý a kde o dočasný zábor**. Na dočasné záборы se **nevztahuje** právo vydat územní rozhodnutí bez souhlasu vlastníka. Parcely pro dočasný zábor také **nemohou** být vyvlastněny.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Vyjádření stavebního úřadu je zcela zmatečné a rozporné. Tvzení stavebního úřadu, že nemá povinnost specificky označit pozemky a jejich vlastníky a rozlišit, kdy se jedná o trvalý a kde o dočasný zábor je rozporu s povinností respektovat práva vlastnická jak pozemků, kde má proběhnout trvalá stavba, tak i pozemků, kde zábor je dočasný, např. pro dobu stavby a kdy se tedy pozemek v některých případech dokonce „vrací“ původnímu majiteli.

Dále stavební úřad přiznává, že „*Součástí Záborového elaborátu je však tabulka Seznam záborů s dotčenými parcelami, ze které rozsah dotčení pozemků vyplývá.*“ V situaci, kdy stavební úřad takto se záborový elaborátem pracuje a de facto podle něj rozhoduje, pak jeho významná nelze banalizovat.

Je zjevné, že stavební úřad místo toho, aby se důkladně seznámil s územím, kde má být stavba umístěna, rozhodování založil na neprověřeném podkladu od žadatele. Stavební úřad tedy postupoval v příkrém rozporu s ust. § 3 správního řádu, kde se požaduje, aby postupoval tak, „*aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti*“. Územní rozhodnutí tedy bylo vydáno v rozporu se zákonnými předpisy a musí být zrušeno.

27. Popis stavby je místy až zmatečný. Používaný termín „*kapacitní silnice*“ je v kontextu vedeného řízení **nepřípadný**. Takový termín se v zákoně o pozemních komunikacích **nevyskytuje**. Použití termínu „*kapacitní silnice*“ je zjevně pokusem zastříit politický manévř, kdy tímto souslovím je **maskována** dlouhodobě plánovaná komunikace **dálničního typu, transevropská komunikace sítě TEN-T, spojnice dálnic D1 a D35**. V územním řízení musí být používána správná **terminologie** dle zákona o pozemních komunikacích a dle normy ČSN 73 6101, tj. že se po politickém manévřu jedná o silnici I. třídy, která má být po realizaci značena jako silnice pro motorová vozidla, tj. tzv. silnice s omezeným přístupem a s povolenou rychlostí 110 km/h. Úřední osoby musí postupovat striktně podle zákona a nemohou svými formulacemi postupem **ultra vires** „podporovat“ politické manévřy volených orgánů.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Vyjádření stavebního úřadu obsahuje tvrzení: „*Popis stavby uvedený v opatření č.j. JMK 62017/2024 je stručný a jednoznačný. Termín „kapacitní silnice“ se v zákoně č. 13/1997 Sb. sice nevyskytuje, to však neznamená, že tento použitý termín je nepřípadný. Termín je převzatý z předložené dokumentace; tímto termínem projektant zdůrazňuje určité kladné vlastnosti navržené silnice.*“ Stavební úřad nemůže v jedné větě přiznat, že terminologie jím použitá nemá oporu v zákoně a současně tvrdit, že to je postupem bez vady. Takovýto zkratkovitý postup budí dojem, že stavební úřad se necítí vázán právními předpisy a povinností postupovat jen v souladu se zákony a ne jinak (viz Ústava ČR Listina). Banalizování typu: „nebylo to v pořádku, ale je to v pořádku“ se jeví jako nepřijatelný vrchnostenský přístup.

Už úplně nepřijatelnou „*omluvou*“ je formulace, že terminologie byla převzata od žadatele. To budí dojem toho, že stavební úřad není nestranný, je tedy podjatý ve prospěch žadatele. To znamená, že **řízení nejen musí být opakováno, ale odvolací orgán je také povinen postupovat podle § 131, resp. ust. § 131 odst. 4 správního řádu a řízení musí převzít jiný stavební úřad.**

28. Tvrzení na str. 3 veřejné vyhlášky: „využívající v předmětném úseku koridor německé exteritoriální dálnice Vratislav – Vídeň.... je **nepřípadné** pro správní (územní) řízení. Pro územní plánování **neexistuje** „koridor exteritoriální dálnice“.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Na podané námitce nelze než trvat. „Koridor německé exteritoriální dálnice“ není koridorem vymezeným v žádné územně plánovací dokumentaci, takže na něj nelze odkazovat.

29. Tvrzení na str. 3 veřejné vyhlášky popisující předmět řízení termínem „převážně“, resp. používající termín „hlavní předmět stavby“ jsou termíny **nepřípadné**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Tvrzení stavebního úřadu, že „Termíny „převážně“ a „hlavní předmět stavby“ použité v uvedeném opatření zdůrazňují, jaká konkrétní stavba, tedy stavba silnice I. třídy I/73, je v řízení stavbou hlavní či prioritní, tedy kvůli jaké stavbě je oznámeno předmětné řízení. Jsou to termíny mluvnické, slova, která něco vyjadřují. Jistě se nejedná o termíny nepřítapné“ dokládá, že stavební úřad významně pochybil. Pro územní rozhodování nelze používat terminologii, která nemá oporu ve stavebním zákoně a vyjadřování stavebního úřadu musí být tak jednoznačné, aby bylo přezkoumatelné. Termín „převážně“ bez přesného doložení smyslu pro daný případ zakládá nepřezkoumatelnost postupu stavebního úřadu. Navíc stavební úřad ve vypořádání přičinil i další vadu, když nevhodné termíny vysvětluje jiným termínem „prioritní“, který pro daný kontext také nemá oporu v právních předpisech.

30. **Nepřípadným** termínem je také „Hlavní trasa“ I/73.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Viz odůvodnění k námitce 29.

31. **Nepřípadným** tvrzením je formulace: „okružní křižovatka je samostatná stavba s brzkou realizací“. O žádnou „brzkou realizaci“, tedy budoucí realizaci, se zde **nejedná**. Tato křižovatka byla již realizována v roce 2023, což není v DÚR řádně respektováno.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Odůvodnění stavebního úřadu: „Tato nezávislost také vyplývá z uvedeného tvrzení „...s brzkou realizací“, která by v podstatě mohla nastat kdykoliv po oznámení zahájení řízení“ je v rozporu se stavem v území. Věc se jeví tak, toto vyjádření stavebního úřadu je dílčím důkazem o tom, že stavební úřad rozhodoval, aniž by se seznámil se stavem území, tedy jeho rozhodování je nejen v rozporu s § 3 správního řádu, ale i tak doloženo, že rozhodování je významně vadné.

32. Tvrzení na str. 3 veřejné vyhlášky: „Vzhledem k tomu, že kapacitní silnice I/73 bude silnice s omezeným přístupem, bude po obou jejích stranách vybudována síť paralelních obslužných komunikací, které zajistí provoz pro pomalá zemědělská vozidla, cyklisty atd. Z těchto paralelních polních cest bude prováděna také obsluha území (napojení sadů a polností) a případná údržba retenčních příkopů“ je **zavádějící a de facto věcně nesprávné**. Tyto komunikace jsou navrženy pouze v některých místech.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Ponechává se na odvolacím orgánu, aby reálnou situaci prověřil. Odvolatel setrvává na tom, že jeho námitka s formulací „navrženy pouze v některých místech“ je správná a poukazuje na vadu řešení v území.

Ostatně tvrzení stavebního úřadu, že „neboť téměř po obou stranách silnice I/73 jsou tyto obslužné komunikace, tj. polní cesty SO 150 – 156, navrženy“ o sobě dává odvolateli za pravdu, byť je to tvrzení velmi nesrozumitelně formulované. Není jednoznačné, co je míněno formulací „téměř po obou stranách“. I toto tvrzení je zavádějící. Takže je naprosto nepřiléhavé, pokud stavební úřad odmítá námitku odvolatele formulací, že napadené tvrzení z oznámení zahájení řízení „tedy není zavádějící a je *de facto* věcně správné“. Je pak zcela absurdní, že stavební úřad ve vypořádání námítky uzavírá, že „námitky obsažené v bodech č. 28-32 vyhodnotil jako nedůvodné“. Toto je třeba vnímat jako ukázkový případ slovní ekvilibristiky stavebního úřadu a nepřipustný vrchnostenský přístup, kdy stavební úřad zamítá všechny námitky a ani v relativně jednoduchých případech neumí uznat, že jeho formulace nebyla zcela věcně korektní.

33. Tvrzení na str. 2 veřejné vyhlášky, které zní: „Dnem podání žádosti bylo zahájeno územní řízení, které je navazujícím řízením ve smyslu § 3 písm. g) ve spojení s § 9b a násl. zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon EIA“)“ je **vadné**, neboť **absentuje** odkaz na konkrétní platné stanovisko EIA.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Zde uvedená argumentace stavebního úřadu, že jeho tvrzení „není vadné, pouze v obecné rovině informuje o této skutečnosti“. Toto je další případ, kdy stavební úřad obhájí neobhajitelné. Jestliže na jedné straně se jedná o zcela konkrétní řízení, pak toto zcela konkrétní řízení nemůže být řízením navazujícím, pokud nenavazuje na zcela konkrétní platné stanovisko EIA.

Ani odkaz na str. 8 nelze akceptovat. Zde je uvedeno: „KrÚ upozorňuje, že se jedná o záměr posuzovaný podle zákona EIA, kde výsledkem tohoto posouzení bylo souhlasné závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“) ze dne 21. 12. 2010 č.j. 106072/ENV/10 (viz příloha č. 3), jehož platnost byla prodloužena stanoviskem MŽP ze dne 28.04.2017 č.j. 22153/ENV/17 (viz příloha č. 4). Dále MŽP vydalo závazné stanovisko k ověření souladu dle § 10 odst. 1 zákona EIA pod č.j. MZP/2018/710/3226 ze dne 20. 05. 2019 (viz příloha č. 5).“ Záměr posuzovaný v letech 2006 – 2010 byl zveřejněn pouze jako „čára na mapce“ a nijak nebyly v žádném veřejném procesu doloženy podrobnosti. Stěžlí lze „čáru na mapce“ ztotožňovat s nyní projednávanou DÚR. Toto porovnání byl povinen stavební úřad provést, než veřejnosti sdělil, že se má jednat o navazující řízení.

34. Aby nějaké řízení bylo možno označit jako „navazující“ ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., musí být jednoznačně dáno, že předmět tohoto řízení (záměr) musí být **identický** se záměrem, který byl posuzován vyhodnocením EIA. Jak je podrobněji doloženo níže, v daném případě se o tuto situaci **nejedná**, tedy předmětné územní řízení v současné době **není navazujícím řízením**. Pokud žadatel o území rozhodnutí na své žádosti trvá, je **povinen předložit takové závazné stanovisko EIA, které je plně souladné s předmětem DÚR**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad zjevně cítil, že věc není tak zjevná, jak kategoricky uvedl na str. 8 veřejné vyhlášky o zahájení územního řízení a uvedl delší text k obhajobě, že postupoval správně, když bez podrobnějšího objasnění prohlásil totožnost záměru z let 2006-2010 se záměrem z roku 2022. Ani v této „obhajobě“ uvedené tvrzení stavebního úřadu není akceptovatelné. Stavební úřad však pouze uvedl: „Předmět územního řízení **je téměř identický se záměrem, který byl posuzován vyhodnocením EIA. Předložené stanovisko ze dne 21. 12. 2010 pod č.j. 106072/ENV/10 je pro předmětný záměr použitelné, což je zřejmé ze všech dále vydaných stanovisek MŽP. Žadatel o územní rozhodnutí jistě není povinen předložit jiné závazné stanovisko EIA**“. Toto je nepravdivé tvrzení – podrobněji viz níže. Na tomto místě je podstatné, že tvrzení stavebního úřadu je nepřezkoumatelné, neboť nijak nedokládá, na čem zakládá své tvrzení o „téměř identičnosti“ a ani neidentifikuje dokument z roku 2010, tj. z doby vydání stanoviska EIA, který pro své porovnání použil.

35. **Nelze** ani odkazovat na prodloužení stanoviska EIA pro záměr „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“¹ ze dne 21. 12. 2010 do dne 21. 12. 2020, a to prodloužením vydaným MŽP dne 28. 4. 2017 pod č. j. 22153/ENV/17. **Není doloženo**, že toto stanovisko mohlo být ke dni vydání veřejné vyhlášky pro záměr dle DÚR **použitelné** – viz též i následující námitky.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad uvedl pouze větu „Platnost stanoviska EIA vydané MŽP pod č.j. 106072/ENV/10 ze dne 21. 12. 2010 byla prodloužena opatřením vydaným MŽP pod č.j. 22153/ENV/17 ze dne 28. 04. 2017 do 21. 12. 2020.“ O změnách záměru mezi rokem 2010 a 2017 se ani nezmínil.

36. Nelze odkazovat na stanovisko EIA pro záměr „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“² ze dne 21. 12. 2010, vydané pod č. j. 106072/ENV/10, neboť tento záměr je **významně odlišný od záměru stavby „I/73 Bořitov – Svitávka“** dle DÚR. Níže je porovnání záměru R43 z dokumentace původní EIA (její příloha 7) a záměru I/43 dle současné DÚR:

„Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“	„I/73 Bořitov – Svitávka“
--	----------------------------------

¹https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP118?lang=cs

²https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP118?lang=cs

jiných staveb než samotné stavby silnice I/73. Je upuštěno především od okružní křižovatky u Bořitova spolu s přivaděčem Černá Hora, na místo je navržena úroňová křižovatka a přivaděč od stávající silnice I/43 k začátku úseku I/73, na místo MÚK Černá hora je navržena MÚK Lysice (MÚK Lysice není součástí předmětného záměru, ale má vliv na tyto změny), je upuštěno od odpočívky Lysice, mírně odlišně je řešena MÚK Skalice nad Svitavou, smysl křižovatky je však zachován, je upuštěno od silnice (přeložky) I/19, namísto je využit stávající úsek silnice II/150 a mírně odlišně je řešena také MÚK Svitávka, smysl křižovatky je však opět zachován.“

Tvrzení stavebního úřadu, že „Tyto rozdíly se týkají především silnice nižší kategorie a křižovatek, které by samy o sobě posouzení dle zákona EIA nevyžadovaly. Jak bylo výše uvedeno, předmětem posouzení EIA je především samotná rychlostní silnice R43, v rámci navazujícího řízení pak silnice I/73.“ Tento pohled stavebního úřadu je zásadním omylem. Záměr se posuzuje jako celek a ne jen těleso komunikace I/73. Ostatně stavební úřad neumístil jen těleso komunikace I/43, ale i desítky stavebních objektů (SO).

Stavebnímu úřadu zjevně také uniklo, že se nejedná o nějaké strategické posouzení koridoru nové komunikace, ale že v EIA se musí provádět detailní posouzení stavby – jejího technického řešení, což v EIA nebylo posuzováno v letech 2006 – 2010, a tedy cokoliv z roku 2010 nemůže být bráno za základ. V roce 2010 bylo posuzování EIA prováděno zcela jinak, než musí být prováděno v současnosti. V roce 2010 bylo stanovisko EIA pouze doporučujícím, nyní je to stanovisko závazné. V současné době se musí tedy posuzovat v takové úrovni detailnosti, kde se uplatní i detaily na úrovni výšky nivelety, změny trasy srovnatelné se šířkou tělesa komunikace, ochranná opatření, atd. Tedy „čára na mapce“ formátu A4 pro desítky kilometrů záměru je z pohledu dnešní legislativy „dětskou malůvkou“, s kterou nelze v procesu EIA vůbec pracovat.

Porovnáním není ani kilometrůž obou řešení. To je tak porovnání na úrovni „čáry na mapce“ (nebo snad délky „koridorů“) a ne reálné porovnání dvou staveb v detailnosti požadované v EIA.

A stavební úřad tedy se nemohl ani odvolávat na tu „dětskou malůvku“ a navíc ještě tvrdit, že „obě varianty jsou téměř shodné“. Toto se jeví jako zásadní selhání státní správy.

36a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska EIA z roku 2010, včetně prokazatelného prověření všech podkladů a všech úkonů k jeho vydání

36b) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum prodloužení stanoviska EIA z roku 2010 v roce 2017, včetně prokazatelného prověření všech podkladů a všech úkonů k prodloužení

36c) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum závazného stanoviska k ověření souladu, včetně prokazatelného prověření všech podkladů a všech úkonů k jeho vydání

37. Nelze odkazovat ani na (v době po oznámení zahájení řízení) údajně probíhající prodlužování stanoviska EIA pro záměr „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“³, jehož platnost byla

³https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP118?lang=cs

prodloužena do dne 21. 12. 2020 s tím (jak je uváděno na str. 9 veřejné vyhlášky), že „*žádost o další prodloužení platnosti stanoviska EIA byla u MŽP uplatněna v době jeho platnosti, avšak dosud o této žádosti nebylo MŽP rozhodnuto*“. Toto tvrzení je zcela **nekonkrétní** a není doprovázeno konkrétním č. j. dokládajícím žádost o prodloužení a č. j. dokládajícím reálně probíhající prodlužování.

Stavební úřad námitku nevypořádal.

37a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum prodloužení stanoviska EIA v roce 2025, včetně prokazatelného prověření všech podkladů a všech úkonů k prodloužení od roku 2020

38. Je zjevné, že ŘSD má problém se získáním předmětného prodloužení, neb zřejmě **nepředložilo** na MŽP se žádostí o prodloužení **úplné** podklady vyžadované MŽP a ani je předložit **nemohlo**, neboť zveřejněná část DÚR je datována **o několik let později** než byla údajná žádost o prodloužení z doby přede dnem 21. 12. 2020. To, že na MŽP nebyla v době údajného podání žádosti o prodloužení z doby přede dnem 21. 12. 2020 předložena informace o změnách projektu, které jsou projednávány nyní, dokládá i tvrzení na str. 8 veřejné vyhlášky o řadě následných změn projektu. Lze citovat: „*Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále jen „DÚR“; s datem 06/2022; revize 03. 05. 2023, 27. 09. 2023, 02. 10. 2023)*“.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně.

Nad výše uvedené odvolatel ještě reaguje na odstavec textu stavebního úřadu začínající formulací „*KrÚ dále poukazuje na vydané souhlasné závazné stanovisko k ověření změn záměru MŽP č.j. MZP/2024/710/2726 ze dne 04. 10. 2024, které obsahuje celkem 14 změn, o jejichž posouzení bylo požádáno (bylo požádáno o posouzení celkem 15 změn*“ a končící textem „*Změny záměru jsou předpokladatelné, jedná se o situaci, kdy je nalezeno vhodnější řešení. Z tohoto důvodu zákon EIA obsahuje institut závazného stanoviska k ověření změn záměru.*“ Tento text nepřináší žádný popis, o jaké změny se mělo jednat, ale i kdyby je stavební úřad přezkoumatelně vyjmenoval, nemělo by to na výše uvedené závěry o věcné nepoužitelnosti stanoviska EIA z roku 2010 žádný vliv. Celé věci po stránce zcela jasně dominují argumenty odvolatele uvedené výše.

Je tak zcela vyvrácen závěr stavebního úřadu, že „*Z výše uvedeného tedy vyplývá, že veškeré změny jsou přijatelné v rámci posuzování dle zákona EIA, a územní řízení je skutečně navazujícím řízením dle tohoto zákona. Tvrzení spolků v bodu č. 34 námitek, že předmět tohoto řízení (záměr) musí být identický se záměrem, který byl posuzován vyhodnocením EIA, není tedy pravdivé. Podmínky, za kterých mohlo být vydáno kladné závazné stanovisko k ověření změn záměru, byly splněny. Na stanovisko EIA ze dne 21. 12. 2010 pod č.j. 106072/ENV/10 pro záměr „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“ se tedy lze odkazovat a toto stanovisko je stále použitelné.*“

K návaznému textu stavebního úřadu, že „*V opatření KrÚ č.j. JMK 62017/2024 na straně 9 je uvedena informace o podané žádosti o dalším prodloužení platnosti stanoviska EIA u MŽP v době jeho platnosti. Tato obecná informace je dostatečná a informuje o legálnosti a logičnosti oznámení zahájení předmětného řízení (již na základě podané žádosti o prodloužení mohlo být oznámeno zahájení*

navazujícího řízení). Není povinností správního orgánu uvádět konkrétní č.j. dokládající podání žádosti a probíhající řízení o prodloužení platnosti“, tato formulace závěru je z hlediska současného stavu řízení, tj. že stavební úřad již vydal územní rozhodnutí, zcela bezvýznamná. Podstatné je, že územní rozhodnutí je vydáno po prodloužení stanoviska SEA „opatřením vydaným MŽP pod č.j. MZP/2024/710/4920 ze dne 04. 02. 2025 do 21. 12. 2025“ a stavební úřad byl odpovědný, jak je tomu u každého podkladového stanoviska v rámci svého mandátu a zkoušek odborné způsobilosti referentů stavebního úřadu ověřit zákonnost, a tedy použitelnost, předmětného prodloužení stanoviska. Pokud by krajský stavební úřad nebyl s to z hlediska nedostatečné odbornosti posoudit tyto aspekty, měl v situaci, kdy jsou o věci předloženy kvalifikovaně formulované námitky, si vyžádat součinnost odboru životního prostředí krajského úřadu. To se však zjevně nestalo. To odvolatel pokládá za nesprávný výkon státní správy.

V každém případě podle platných právních předpisů se veřejnost po vydání územního rozhodnutí má právo namítat nejen proti pochybení vzniklým oproti kogentnímu předpisu, stavebnímu zákonu, ale i proti stanovisku EIA vydaném podle ZOPK. Odvolatel tedy využívá tohoto svého práva a argumentací jak uvedenou výše, tak argumentací uvedenou i níže v tomto podání napadá proces posuzování EIA i všechna stanoviska vydaná v tomto procesu. Přitom se odvolatel odvolává nejen na ZOPK, ale i na přímý účinek, resp. povinnost eurokonformního výkladu závazné evropské směrnice EIA a souvisejících směrnic, a to včetně směrnic 2001/80/ES, 2001/81/ES, 2002/49/ES, 2008/50/ES, 2008/96/ES a nařízení evropského parlamentu a rady pro TEN-T. Je na místě také zdůraznit souvislost s vyhodnocením SEA dle ZOPK a dle závazné evropské směrnice SEA a tím poukázat na to, že užitým opatřením obecné povahy jsou ZÚR JMK z roku 2016 a její aktualizace, tedy tyto jsou tak také napadány.

39. Podle přechodných ustanovení zavedených čl. II zákona č. 326/2017 Sb., které nabyly účinnosti dne 1. 11. 2017, bylo stanoveno, že:

7. Platnost stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaného více než 5 let přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která byla prodloužena na dobu, která uplyne po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou ustanovení § 9a odst. 4 věty první; stanovisko, jehož platnost má uplynout dříve než 1. ledna 2019, se považuje za platné do 31. prosince 2018.

Stanovisko EIA ze dne 21. 12. 2010 bylo vydáno „více než 5 let přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“ a bylo prodlouženo dne 28. 4. 2017 „na dobu, která uplyne po dni nabytí účinnosti tohoto zákona“, tj. po dni 1. 11. 2017. Platnost tohoto prodlouženého stanoviska „se posuzuje podle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou ustanovení § 9a odst. 4 věty první“, tedy na ně dopadá i ustanovení § 9a odst. 4 věty třetí, tj. že „**Opakované prodloužení platnosti stanoviska je vyloučeno.**“ Platnost stanoviska EIA tak **skončila ke dni 21. 12. 2020.**

Vzhledem k tomu, že platnost toho stanoviska již skončila ke dni 21. 12. 2020, jeho platnost nemůže být obnovena žádným jiným ustanovením zákona.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně.

Stavební úřad výše uvedené tvrzení o nemožnosti prodloužit opakovaně předmětné stanovisko nevyvrátil. Jeho tvrzení, že „*Jak již bylo výše uvedeno, platnost lze, na základě části páté čl. VIII (přechodná ustanovení) bodu 1 zákona č. 465/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., v tomto případě (tedy pro stanoviska EIA vydaná do 31. 12. 2023 a současně mj. k záměrům dálnice a silnice I. třídy), prodloužit opakovaně*“ je ze zákona z roku 2023 a může platit pouze pro ta stanoviska EIA, která bylo možno prodlužovat. Vzhledem k tomu, že platnost stanoviska EIA skončila, jak je doloženo výše, ke dni 21. 12. 2020, nemohl již proces prodlužování stanoviska EIA ani započnout, i když ŘSD oslovilo MŽP s neúplnou žádostí o prodloužení před 21. 12. 2020 a tuto svou žádost několik let nedoplnilo.

Odkaz stavebního úřadu, že „*Podle § 9a odst. 4 zákona EIA v aktuálním znění, se má za to, že platnost stanoviska EIA neuplyne, dokud není žádost o prodloužení jeho platnosti vyřízena*“ je aplikovatelný pouze na stanoviska, která lze prodloužit. Vzhledem k tomu, že předmětné stanovisko nebylo možno prodloužit, neb jeho platnost skončila, nemohlo se uplatnit ani ust. § 9a odst. 4 ZOPK.

Stavební úřad tvrdí, že „*že spolky uvedený bod č. 7 přechodných ustanovení čl. II zákona č. 326/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, se při posuzování platnosti stanoviska EIA nepoužije.*“ K tomuto tvrzení však nepřipojuje žádné odůvodnění. Odvolatel proto trvá na tom, že bod č. 7 přechodných opatření na předmětné stanovisko EIA dopadl.

40. Navíc je nutno upozornit na to, že obecně ze zákona č. 100/2001 Sb. platí, že platnost stanoviska EIA může být prodlužována **pouze tehdy, „pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí“**. Specificky lze poukázat na to, že ke dni 20. 12. 2018 nabyla účinnosti vyhláška č. 315/2018 Sb., která zapracovává nejen Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí, ale **zejména** směrnicí Komise (EU) 2015/996 ze dne 19. května 2015 o **stanovení společných metod hodnocení hluku** podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES. Ke dni 31. 12. 2018 uplynula i transpoziční lhůta dle směrnice Komise (EU) 2015/996. **Došlo tedy ke změnám metod posuzování a je tak dáno, že prodloužení platnosti předmětného stanoviska EIA bylo a je z tohoto důvodu vyloučeno.**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně.

Stavební úřad odkazuje na právně vadnou úvahu MŽP, že nedošlo ke změnám metod hodnocení hluku. Přitom již samotné citované vyjádření MŽP dokládá, celou řadu legislativních změn, tj. že původně platné nařízení vlády č. 148/2006 Sb. bylo nahrazeno nařízením č. 272/2011 Sb. a i toto prošlo řadou novelizací. Tyto novelizace byly zásadní, nicméně jádro problému je jinde.

V daném případě se jedná o metody hodnocení hluku z dopravy. Metody hodnocení hluku předmětná nařízení vlády neobsahují. Toto nařízení vlády uvádí, že upřesňuje § 108 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále také ZOVZ), k provedení § 30, 32 a § 34 odst. 1 tohoto zákona. Současné znění ZOVZ dává pouze zmocnění pro vydání nařízení vázaného pouze na ust § 30 odst. 3 a § 34 odst. 1 ZOVZ. Přitom ust. § 30 odst. 3 ZOVZ

je de facto pouze definičním ustanovením a vláda je tak zákonem zmocněna vydat nařízení, „*Prováděcí právní předpis upraví hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu, způsob jejich měření a hodnocení.*“. Toto zákonné zmocnění zcela správně **nezahrnuje výpočtové metody určování úrovně hlučnosti**. Pokud by je určovalo, nebo pokud by jakkoliv se kvýpočtovým metodám normativně vyjadřovalo, vznikl by nepřijatelný rozpor se závaznou evropskou směrnicí 2002/49/ES „*o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí*“ (dále jen „*Směrnice o hluku*“). Nařízení vlády č. 272/2011 Sb. v platném znění neuvádí, že by do národní legislativy transponovala směrnici o hlučnosti. Nelze se tedy na nařízení vlády č. 272/2011 Sb. v platném znění odvolávat na cokoli, co si EU vyhradila regulovat ve Směrnici o hlučnosti. To, co si tato směrnice nevyhradila a co naopak zůstalo v pravomoci členských států je stanovení hygienických limitů hluku („*mezních hodnot*“ dle terminologie unijního práva), byť by i tyto vzhledem k povinné návaznosti na závaznou evropskou legislativu nemohou být definovány zcela libovolně.

Aplikace těchto hygienických limitů je však až posledním krokem, který se provádí v hlukových studiích pro EIA. **Jádro těchto studií je v něčem jiném, a to v použití metod hodnocení hlučnosti**. Jsou to právně tyto **metody** na, které odkazuje odvolatelem v jeho námitce uvedený text z ust. § 9a odst. 4 věta druhá ZOPV: „*Platnost stanoviska příslušný úřad na žádost oznamovatele prodlouží závazným stanoviskem o 5 let, pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.*“ Ke změně těchto metod došlo, a to právě způsobem, který odvolatel uvedl v námitce, a to situací, že po uplynutí doby stanovené ve směrnici komise (EU) 2015/996, tj. po 31. 12. 2018 musí členské státy používat tzv. společné metody pro hodnocení hluku z dopravy. Tyto tzv. **společné metody** jsou stanoveny v přímo účinné směrnici komise (EU) 2015/996 – na jejich téměř tisíci stranách.

Na okraj lze poznamenat, že ani před rokem 2019 nebylo možné používat libovolné metody hodnocení hluku z dopravy. Už od vstupu ČR do EU byla účinná směrnice o posuzování hlučnosti, které sice nestanovovala jeden typ společných metod hodnocení, ale obsahovala ustanovení o seznamu tzv. doporučených metod. Lze na okraj konstatovat, že hluková studie k EIA z let 2006 – 2010 **nebyla v souladu s touto závaznou směrnicí, takže i z tohoto důvodu bylo stanovisko EIA z roku 2010 neaplikovatelné a tím také neprodloužitelné**. Toto také činí argumentaci stavebního úřadu o prodloužení bezvýznamnou. Nemohlo tedy právoplatně proběhnout ani prodloužení stanoviska EIA v roce 2017.

Nicméně zpět k ust. 9a odst. 4 ZOPV: Vzhledem k legislativní změně nejpozději od 31.12.20218 (v ČR od 21. 12. 2018) nepochybně **musí docházet k posuzování i aspektů doposud neposouzených**. To je dáno už zcela specifickou, a od doby minulé odlišnou, strukturou a obsahem vstupních údajů o časovém rozložení intenzit dopravy během dne a strukturou a obsahem vstupních údajů o složení dopravního proudu. Z jiných dat se předmětnou závaznou metodikou společných metod odvozují hodnoty jiných tzv. závazných indikátorů, a ty se teprve pak mají porovnat s mezními hodnotami stanovenými vnitrostátně. Je tedy nepochybně splněna i zákonná podmínka „*v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí*“.

Jak vyplývá z posouzení EIA, že v hlukovém posouzení pro EIA z roku 2006 nebyly započteny intenzity z dopravy TEN-T, což je hierarchicky nejvyšší důvod (dle PÚR ČR) pro vymezení předmětné

komunikace. Je tedy nesporné, že započtení tohoto navýšení intenzit představuje také zásadní doposud neposouzený vliv. Podobně je tomu i pro plánované připojení předmětné komunikace na národní dálniční síť. To je také neposouzený vliv, neb v hodnocení EIA z roku 2006 se o této souvislosti nijak neuvažovalo a vycházelo se jen ze sčítání dopravy z roku 2000 a násobení standardními predikčními koeficienty, což bylo již tehdy nesprávné, neb to nerespektovalo očekávanou novou situaci. Jedná se tedy o vlivy neposouzené.

Mezi **změnami v území patří změny za prakticky 20 let**, což jsou změny podstatné. Jednou z podstatných změn je nová výstavba ve Svitávce, kde i DÚR varuje před překročením hygienických limitů.

42. Dalším důvodem pro nemožnost prodloužení stanoviska EIA z roku 2010 je i skutečnost, že posuzování EIA musí být **souladné** s rezortními předpisy Ministerstva dopravy. Tyto předpisy implementují příslušné normy ČSN. Podle normy **ČSN 73 6101 „Projektování silnic a dálnic“** a na ni navázaných normativních dokumentů se silnice a dálnice **navrhují a posuzují**, na příslušnou **výhledovou intenzitu** dopravy uvažovanou **pro 20. rok po uvedení silnice do provozu** – viz čl. 6.2 cit. normy ČSN. Takto je definováno tzv. „**návrhové období**“. Pro komunikaci I/73 spojující dálnice D1 a D35 **nelze** očekávat její zprovoznění jako celku do roku 2029. Časové horizonty 2029 a 2049, s kterými pracuje projekt záměru I/73 jsou tedy **nesprávné**. Je tedy nutné hodnotit intenzity dopravy ne pro horizont 2049, ale pro horizont pozdější.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Odkaz stavebního úřadu, že MŽP se zabývalo problematikou dopravního zatížení, je zcela nepřiléhavý, neboť MŽP reálně věc nově neposoudilo a už vůbec se nezabývalo základními nedostatky dopravního modelování, predikce dopravy a nově stanovené povinnosti na jiné vstupní informace o intenzitách dopravy dle závazné evropské směrnice o posuzování hlučnosti.

Odkaz na model dopravy z roku 2018 je zcela nepřipadný, neb jednak se nejedná o veřejný dokument a jednak tento model nereaguje ani na jeden z výše identifikovaných nedostatků. Navíc nebylo provedeno a veřejně projednáno nové posouzení hlučnosti a nové posouzení znečištění ovzduší, což jsou ty dokumenty, které musí být aktuální a být aktuálně vyhodnoceny.

Názor stavebního úřadu, kdy odmítá, že „*posuzování EIA musí být souladné s rezortními předpisy Ministerstva dopravy. Je poukázáno na čl. 6.2 normy ČSN 73 6101 „Projektování silnic a dálnic“, podle kterého se silnice a dálnice navrhují a posuzují, na příslušnou výhledovou intenzitu dopravy uvažovanou pro 20. rok po uvedení silnice do provozu. Takto je definováno tzv. „návrhové období“, je právně vadný.* Ve správních řízeních podle kogentních předpisů (stavební zákon, ZOPV, ZOVP, ZOPK) nelze stanovovat základní parametry arbitrárně. To by nastal stav nepřipustné libovůle. V absenci definice návrhového období, horizontu pro posuzování, pro predikce intenzit dopravy hlučnosti a znečištění ovzduší jediným známým předpisem, který tuto věc pro EIA řeší, je právě rezortní předpis Ministerstva dopravy, který implementuje procesy SEA.

Tvrzení stavebního úřadu, že „*Požadavek spolků, že posuzování EIA musí být souladné s rezortními předpisy Ministerstva dopravy, zde s normou ČSN 73 6101 „Projektování silnic a dálnic“, není dle názoru KrÚ oprávněný, neboť tento požadavek se uplatní až při návrhu dokumentace k navazujícímu*

řízení“ je zmatečné. Vyhodnocení EIA se provádí pro umístění stavby nebo pro společné povolení. Tedy námitka spolku je oprávněná, jsou to právě tato navazující řízení, kde je EIA nezbytná.

Stavební úřad odkazuje na studii „Dopravně-inženýrské podklady“, kterou zpracovala společnost AFRY CZ s.r.o., 05/2022; jako přílohu č. 01.3 Související dokumentace. Tato studie nebyla zveřejněna a nenahrazuje posouzení hlučnosti a znečištění ovzduší pro EIA. Tato studie má jen jistou, a omezenou hodnotu, pro predikci intenzit dopravy. I z tohoto hlediska je však neúplná, neboť nezahrnuje intenzity v rámci sítě TEN-T a intenzity dopravy neuvádí v časové členění během dne a neuvádí složení dopravního proudu, které vyžaduje závazná směrnice o hodnocení hlučnosti.

Požadavek odvolatele vztahovat návrhové období k realizaci silnice 43 (73) jako celku je plně oprávněný. Aplikace jen na části této komunikace by představovala nepřipustnou salámovou metodu (viz rozsudky Soudního dvora EU – dále také „SDEU“). Pouze po zprovoznění komunikace splňující obě podmínky dle PÚR ČR, tj. součást TEN-T a propojení dálnic D1 a D35 vzniká v PÚR ČR definovaný záměr. Současně se uplatní základní princip posuzování vlivů na životní prostředí, tzv. zásada předběžné opatrnosti. Její význam objasnil NSS v rozsudku ze dne 21. 6. 2012, č.j. 1 Ao 7/2011-526 s tím, že tato zásada vyžaduje, aby se posuzovala nejhorší možná varianta. Touto nejhorší možnou variantou rozhodně není salámově z kontextu vytržený úsek Bořitov – Svitávka.

Úvaha stavebního úřadu, že „Není věcí spolků určovat na jaký rozsah silnic nebo i dálnic se bude vztahovat návrhové období 20 roků; je to věcí žadatele, na jeho uvážení a možnostech. Tento požadavek spolků nemá oporu v právních předpisech pro navrhování silnic a dálnic“ je zcela nesmyslná. Spolky nic takového neurčovaly a neurčují. Délka návrhového období 20 let je dána rezortním předpisem, který je souladný s tím, co už Zpráva Evropské Komise pro Evropský parlament a Radu EU k uplatňování Směrnice SEA (dokument COM/2003/0334 final) označuje za tzv. „správnou praxi“. Zde je uvedeno, že je správné vyhodnocení SEA povinně revidovat po 15 letech a po 30 letech pořizovat EIA plně znova. Tomu odpovídá návrhové období 30 let s průběžnou verifikací (v rámci povinného monitoringu dle ZOPK) po 15 letech. Ostatně původní EIA z roku 2006 respektovala návrhové období 30 let. Vzhledem k tomu, že k současnosti již 20 let uplynulo, nelze i z toho důvodu stávající EIA bez s veřejností projednané revize použít.

Tedy, je-li výše doloženo, že měla být pořízena nová EIA, protože stanovisko z roku 2010 nebylo možno prodloužit, pak tato nová EIA podle této „správné praxe“ by nyní měla být provedena pro zprovoznění celé komunikace v rámci TEN-T a s predikcí také na 30 let.

43. Dopravní modelování **musí** být provedeno **minimálně** pro časový horizont **po zprovoznění I/73 jako celku**, tj. pro dobu 20 let po zprovoznění dálnice D35, přičemž tento dvacetiletý interval **nemůže** začít běžet dříve než po té, co bude realizováno propojení dálnic D1 a D35.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Odůvodnění viz bod 42 výše.

44. To, že v DÚR není zhodnoceno ani napojení I/73 na zprovozněnou D35, je zjevné ze zveřejněné části DÚR, neboť zde jsou uváděny **naprosto podhodnocené intenzity dopravy pro noční dobu**. Pro časový horizont roku 2049 je u MÚK Svitávka ve směru k dálnici D35 predikováno pouhých 860 – 1000 vozidel

za hodinu, z toho 250 – 260 vozidel nákladní dopravy. **To potvrzuje, že není započtena dálková tranzitní doprava.**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad nesprávně odkazuje na studii AFRY z roku 2022. Tato studie objasňuje, co bylo použito pro přeshraniční dopravu. Uvádí odkaz na celostátní sčítání dopravy 2020 a na přehled sledování intenzit na hraničních přechodech z roku 2010, což jsou údaje nepochybně zastaralé. Navíc to nejsou informace s uvážením zdrojů a cílů dopravy v zahraničí, pouze údaje z ČR. Takto nelze modelování pro TEN-T provádět a studie AFRY ani tvrdí, že by takové dopravní modelování prováděla. Studie AFRY dokonce ani jednou TEN-T nezmiňuje. Námitka odvolatele tedy nebyla řádně vypořádána.

Odkazy stavebního úřadu na zatížení křižovatek jsou stejně deficitní jako všechny údaje v dopravním modelu a odkazy stavebního úřadu jsou tak v podstatě irelevantní k podané námitce.

Tvrzení stavebního úřadu, že *„Na základě výše uvedeného KrÚ tuto námitku spolků vyhodnotil jako spekulativní, nepotvrzenou žádným odborným hodnocením“* je tak liché.

45. Vzhledem k tomu, že pro I/73 se jedná o **komunikaci transevropské sítě TEN-T** (součást tzv. globální sítě), **nestačí** se ani zabývat okamžikem napojení I/73 na realizovanou dálnici D35 a napojením I/73 jako celku na dálnici D1, avšak je nutno vycházet z realizačního horizontu EU pro tyto komunikace dle legislativy EU, kde se zprovoznění zatím očekává v roce 2050. To znamená, že vyhodnocení predikovaných intenzit dopravy je nutno provést pro časový horizont 20 let po roce 2050, tedy **minimálně pro rok 2070.**
46. **Není** také samozřejmě možné hodnotit krátký úsek komunikace **vytržený z celku.** To by se jednalo o **nepřípustnou** salámovou metodu (viz judikatura Soudního dvora EU). To, že stanovisko EIA z roku 2010 je **nepoužitelné**, je tedy dáno i tím, že se zde posuzoval pouze úsek Kuřim – Svitávka, tedy **úsek vytržený z kontextu.** Je tak prokázáno, že se jednalo o **nepřípustnou** salámovou metodu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad uvedl: *„Jak již bylo uvedeno, dálnice a silnice jsou prováděny po úsecích (dosavadní běžná praxe) a tyto jednotlivé úseky mohou být užívány již po svém dokončení, a nikoliv až po dokončení celku.“* Toto tvrzení je zcela nepřipadné a je to de facto argumentace *„v kruhu“*. Z nesprávné *„dosavadní běžná praxe“* založené na nepřipustné salámové metodě, vycházející z neúplných informací a pomíjející zásadu předběžné opatrnosti (viz výše odkázaný rozsudek NSS) nelze vyvodit správný závěr.

Tvrzení stavebního úřadu, že *„Stanovisko EIA vydané MŽP pod č.j. 106072/ENV/10 ze dne 21. 12. 2010 bylo vydáno pro úsek Kuřim – Svitávka, tedy pro úsek větší než nyní posuzovaný. I v tomto případě se muselo brát v úvahu, že se jedná pouze o úsek, který bude v budoucnu tvořit jeden celek“* není argumentem ve prospěch stavebního úřadu, ale proti němu. V stanovisku bylo totiž zahrnuto jiné řešení, než dnes státní správa sleduje, a to úsek od stávající komunikace I/43 (od věžnice v Kuřimi), v trase severního obchvatu a bez napojení ve směru trasy Bystrcké. Toto tehdy sledované řešení mělo zajistit možnost aspoň částečné realizace komunikace 43. Od tohoto parciálního řešení bylo následně ustoupeno a pro SEA k ZÚR JMK z roku 2016 MŽP v stanovisku SEA požadovalo, aby se naaplikovala

salámová metoda a JMK na to reagoval, že celý úsek od dálnice D1 po Lysice vymezil pouze jako jednu z územních rezerv.

Závěr stavebního úřadu, že „Dopravní intenzita byla jistě vyhodnocena v kontextu a v souladu s běžnými zákonnými postupy. Zde se KrÚ opakovaně odkazuje na obsah studie „Dopravně-inženýrské podklady“, kterou zpracovala společnost AFRY CZ s.r.o., 05/2022; jako přílohu č. 01.3 Související dokumentace, ve které jsou postupy zpracování dopravního modelu uvedeny. Prognóza intenzit je provedena s využitím koeficientů zveřejněných v předpise TP 225 (vydalo MD ŘD v 06/2018) včetně koeficientů mezioblastních vztahů se zahraničím. Požadavek spolků na použití úplné sítě TEN-T a to ve velmi rozsáhlém území, je neopodstatněný“ je tedy věcně i procesně vadný.

47. Dopravní intenzity je nutné vyhodnocovat v takových širších vztazích, kde pro dopravní modelování bude použita úplná síť TEN-T, a to v **tak rozsáhlém v území, kde budou zahrnuty všechny hlavní zdroje a cíle dopravy v sousedních zemích, a to nejen v Polsku a Rakousku.** Pouze tak lze získat relevantní informace o úplném dopravním proudu a jeho parametrech. To se **nestalo**.

Stavební úřad námitku nevypořádal.

48. Dopravní modelování je provedeno **nesprávně**, neboť tímto dopravním modelování **nejsou** určeny **povinné** vstupní hodnoty, které pro **akustické plánování** vyžaduje závazná evropská legislativa.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Není pravdou, že „Výstupy z dopravního modelu (tedy roční průměr denních intenzit, členění na vozidlové kategorie, rozlišením den/noc atd.) plně odpovídají požadavkům pro vstupní údaje akustických studií odpovídající české legislativě harmonizované s legislativou EU (např. směrnice 2002/49/ES a směrnice 2015/996).“ Směrnice Komise (EU) 2015/996 požaduje zcela jiné členění vstupních údajů a studie AFRY tyto údaje neobsahuje. ŘSD, rezort dopravy a rezort zdravotnictví na nově vzniklou situaci po nebytí účinnosti předmětné směrnice reagovaly novou metodikou, která se reálně v rezortu dopravy projevila zrušením manuálu nazývaného MODEL 2011 a nahrazením novým dokumentem pro hluková modelování, který byl nazván MODEL 2018⁴ a následně byl ještě na základě požadavku Ministerstva zdravotnictví (což je centrální orgán státní správy odpovědný za problematiku hluku a MŽP jej v této části pro vyhodnocení EIA, SEA a HIA – posouzení vlivů na veřejné zdraví – musí respektovat) dále korigován.

Tvrzení stavebního úřadu, že „Pokud je dopravní modelování jako základ pro zpracování hlukové studie správné, lze předpokládat také správné zpracování hlukové studie. Tvrzení spolků o vadném dopravním modelování a vadném zpracování hlukové studie, je z pohledu KrÚ ničím nepodložené zavádějící

⁴ Viz

https://www.rsd.cz/web/guest/search?p_p_id=com_liferay_portal_search_web_search_results_portlet_SearchResultsPortlet_INSTANCE_oogLdh28xgxH&p_p_lifecycle=0&p_p_state=maximized&p_p_mode=view&com_liferay_portal_search_web_search_results_portlet_SearchResultsPortlet_INSTANCE_oogLdh28xgxH_mvcPath=%2Fview_content.jsp&com_liferay_portal_search_web_search_results_portlet_SearchResultsPortlet_INSTANCE_oogLdh28xgxH_assetEntryId=216654&com_liferay_portal_search_web_search_results_portlet_SearchResultsPortlet_INSTANCE_oogLdh28xgxH_type=document&p_l_back_url=%2Fweb%2Fguest%2Fsearch%3Fcom_liferay_portal_search_web_search_bar_portlet_SearchBarPortlet_INSTANCE_templateSearch_formDate%3D1750855066627%26com_liferay_portal_search_web_search_bar_portlet_SearchBarPortlet_INSTANCE_templateSearch_emptySearchEnabled%3Dfalse%26q%3DManu%25C3%25A1%2B2022%26com_liferay_portal_search_web_search_bar_portlet_SearchBarPortlet_INSTANCE_templateSearch_scope%3D

tvrzení“ je zcela liché. Hluková studie nebyla zpracována na základě vstupních dat dle Směrnice 2015/996 a ani studie AFRY (i s legislativně nesouladnými údaji) nebyla součástí prodlužování stanoviska EIA v roce 2025⁵. Podkladem pro toto prodlužování byl dokument od firmy EKOPONTIS, který dopravní studii AFRY ani nezmiňuje. Jako příloha byl přiložen dokument „Aktualizace intenzit dopravy“ od firmy HBH Projekt, kde není žádný odkaz na AFRY. Tento model byl dokonce zpracován na zcela legislativně (se směrnicí 2015/996) nesouladným software WinAuto.

49. **Vadným** je však nejen dopravní modelování, ale **vadnou** je i na tomto **vadném** základě zpracovaná hluková studie.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Viz bod 48 výše.

50. V hlukové studii bylo povinností vyhodnotit celkové / kumulativní vlivy. To se **nestalo**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad zcela nesprávně uvedl: „*Kumulativní vlivy od dalších stávajících nebo plánovaných zdrojů hluku nejsou součástí hlukové studie, jelikož není legislativně vyžadováno jejich zohlednění...*“. Toto je zcela nesprávné z hlediska odkazu na legislativu a současně toto tvrzení stavebního úřadu samo dokládá existenci závažné vady.

Vyhodnocení kumulativních vlivů je požadováno v ZOPK – viz § 6 ZOPK odkazující na přílohu č. 4 část D.I ZOPK „*KOMPLEXNÍ CHARAKTERISTIKA A HODNOCENÍ MOŽNÝCH VÝZNAMNÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ / I. Charakteristika a hodnocení velikosti a významnosti předpokládaných přímých, nepřímých, sekundárních, kumulativních, přeshraničních, krátkodobých, střednědobých, dlouhodobých, trvalých i dočasných, pozitivních i negativních vlivů záměru, které vyplývají z výstavby a existence záměru*“.

Viz také § 12 odst. 2 zákona č. 17/1992 Sb., kde je stanoveno „*Mezní hodnoty musejí být stanoveny s přihlédnutím k možnému kumulativnímu působení nebo spolupůsobení znečišťujících látek a činností.*“

To, že nařízení vlády nepoužívá termín „kumulativní“ je jedním z problémů tohoto nařízení, ale

51. DÚR **neobsahuje** dostatečná ochranná opatření z hlediska hlučnosti, tj. např. vedení komunikace v zakrytém či hlubokém zářezu, protihlukové stěny a valy. Toto bylo nutno do návrhu DÚR zahrnout a vyhodnocením EIA ve variantách prověřit. I protože EIA z roku 2010 nic takového **neobsahuje**, je v současnosti **nepoužitelná**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Argumentace stavebního úřadu se závěrem „*Z těchto důvodů nejsou navržena žádná protihluková opatření formou zábran hluku*“ je zcela absurdní. Komunikace bude významným zdrojem hluku ovlivňujícím i pohodu bydlení, což je také povinně sledovaný aspekt. V oblasti nové výstavby v obci Svitávka DÚR sama přiznává potřebu poměrně dlouhé protihlukové stěny. Pak ovšem uzavírá, že tato se nyní nebude realizovat. To je zcela absurdní a v rozporu s ochranou veřejného zdraví.

Navíc to prokazuje, že po téměř 20 letech měla být pořízena nová hluková studie a *de facto* nová EIA.

⁵ Viz https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP118?lang=cs

Za zcela nesprávnou lze považovat i reakci KHS JMK, která je citována stavebním úřadem: „„Na základě uvedených skutečností a po zhodnocení zdravotních rizik mohlo být k předložené žádosti vydáno souhlasné závazné stanovisko“. V uvedeném stanovisku je také upozornění, „...že v rámci vydání závazného stanoviska KHS JmK pro stavební povolení budou stanoveny podmínky kontrolního měření hluku z provozu po komunikaci I/73...“.“

Dále zde stavební úřad uvádí, že „Hluková studie je zpracována ke dni 13. 06. 2022.“ To ovšem není hluková studie pro posuzování EIA.

Tato hluková studie firmy ENVING je také vadná, neb údaje ze studie AFRY nesplňují požadavky směrnice 2015/996 – podrobněji viz výše. Je také podivné, že tato hluková studie na str. 26 neodkazuje na tzv. **společné** (závazné) metody, což je termín ze směrnice 2015/996, ale na tzv. „**doporučené**“ metody, což byl stav před koncem roku 2018. To je nutno objasnit.

52a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska KHS JMK

52. Nelze pominout, že pro řadu staveb v území, včetně např. lokality Hrázka v Lysicích, lokality Drnovice č. p. 70, oblast ulic Havlíčkova a Školní ve Svitávce, u osady Perná v Lysicích, atd. **hrozí překročení hygienických limitů**. Bez řádně provedené hlukové a rozptylové studie nelze územní rozhodnutí vydat.

Stavební úřad námitku nevypořádal.

53. Hluková studie je **vadná**, neboť zde uváděná argumentace o staré hlukové zátěži je lichá, neboť koncept staré hlukové zátěže byl novelizací nařízení vlády č. 272/2011 Sb. zrušen.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stará hluková zátěž neexistuje pro doposud nerealizovanou komunikaci. Odkaz stavebního úřadu na přechodná opatření nařízení č. 433/2022 Sb. je tedy nepřiléhavý.

54. Nelze vycházet z nařízení vlády č. 272/2011 Sb. v jakémkoliv znění. Toto nařízení vlády **nebylo nikdy harmonizováno se závaznou evropskou legislativou a je tak v rozporu s ní**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Argumentační konstrukce stavebního úřadu „V rámci posouzení hlukové zátěže se vychází také z tohoto nařízení vlády; spolky tvrzená skutečnost, že toto nařízení vlády nebylo nikdy harmonizováno se závaznou evropskou legislativou, není důvodem pro nepoužití tohoto nařízení. Z bodu „1.6 Použité předpisy, legislativa a literatura“ hlukové studie vyplývá, že studie byla zpracována v souladu se Směrnicí komise (EU) 2015/996 ze dne 19. 05. 2015 o stanovení společných metod hodnocení hluku podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES“ je zcela absurdní. Z „použité literatury“ hlukové studie neplyne, že nařízení vlády je harmonizováno se závaznou evropskou legislativou. Zda byla prováděna harmonizace (aproximace unijního práva), resp. jeho transpozice, je vždy v poznámce 1 pod čarou k § 1 právního předpisu. Pro nařízení vlády č. 272/2011 Sb. v platném znění je zde harmonizace pouze s následujícími předpisy unijního práva „Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/44/ES ze dne 25. června 2002 o minimálních

požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (vibracemi) (šestnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/10/ES ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS).“, tedy to jasně dokládá, že harmonizace se právními předpisy relevantním pro nyní posuzovanou věc, tj. 2002/49/ES a 2015/996 **neproběhla**. To ovšem také může znamenat, jak je vysvětleno výše, že Ministerstvo zdravotnictví se domnívalo, že nijak nezasahuje do právních oblastí vymezených směrnicemi 2002/49/ES a 2015/996, což z hlediska tzv. společných (a povinně aplikovaných) metod hodnocení hluku znamená, že po obhajobu postupu v EIA a v hlukové studii (jako součást DÚR) se nelze na nařízení č. 272/2011 Sb. odvolávat.

55. V popisu záměru na str. 3 veřejné vyhlášky **absentují** informace o protihlukových stěnách a protihlukových valech.

Stavební úřad námitku nevypořádal.

56. Protihluková stěna absentuje mimo jiné u lokality Hrázka, Lysice.

Stavební úřad námitku nevypořádal.

57. Protihluková stěna absentuje mimo jiné u lokality Drnovice č. p. 70.

Stavební úřad námitku nevypořádal.

58. Protihluková stěna absentuje mimo jiné u lokality MÚK Svitávka nejméně mezi km 40.2 – 41.0

Stavební úřad námitku nevypořádal.

59. Rozptylová studie musí být založena na stejných vstupních datech jako studie hluková, Vzhledem k tomu, že je výše doloženo, že vstupní data pro hlukovou studii jsou **vadná**, pak nelze přehlédnout, že vadnými jsou i data pro studii rozptylovou. Studie rozptylová je tedy také **vadná**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Úvaha stavebního úřadu „Vzhledem k tomu, že vstupní data pro hlukovou studii nejsou vadná, tak nemohou být vadná i pro rozptylovou studii, neboť jsou totožná. Tvrzení spolků o vadné rozptylové studii, je z pohledu KrÚ opět ničím nepodložené zavádějící tvrzení“ vychází z chybného předpokladu, tedy je chybná.

60. Pro rozptylovou studii **absentuje spolehlivé zjištění stavu znečištění ovzduší v území**, a to kumulativně ze všech zdrojů, tedy i se zohledněním vlivů jako je prašnost z polí.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: Pro danou oblast nejsou známy údaje o lokálním ani regionálním znečištění, protože v ani lokálně ani v širším okolí není provozována žádná stacionární měřicí stanice. Tedy námitka zůstává v platnosti. „Objasnění“ stavebním úřadem je nepřiléhavé.

61. Rozptylová studie **nemůže** vycházet z tzv. pětiletých průměrů. Tento postup je **v rozporu** se zákonem o ochraně ovzduší, kde jsou zákonem dané hygienické limity dány pro **jeden kalendářní rok, a ne pro pětiletá období**. I proto v rozptylové studii použitý přístup také **nemá oporu** v evropské legislativě.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: Stavební úřad nesprávně tvrdí, že pětileté průměry nebyly použity. To, že použity byly, dokládá text na str. 15 rozptylové studie: „Pro vyhodnocení imisního pozadí byla použita data zveřejněná Českým hydrometeorologickým ústavem na webovém portálu www.chmi.cz. Jedná se o průměr imisního pozadí vybraných znečišťujících látek za období 2016-2020“ a zde uvedený výřez z mapy pětiletých průměrů 2016 -2020.

62. Rozptylová studie **neobsahuje** celkové / kumulativní znečištění ovzduší. **Pouze** hodnoty celkového / **kumulativního** znečištění ovzduší mohou být porovnávány s veřejnoprávními (hygienickými) limity.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: Grafické přílohy obsahují pouze tzv. příspěvky a ne celkové (kumulativní) znečištění.

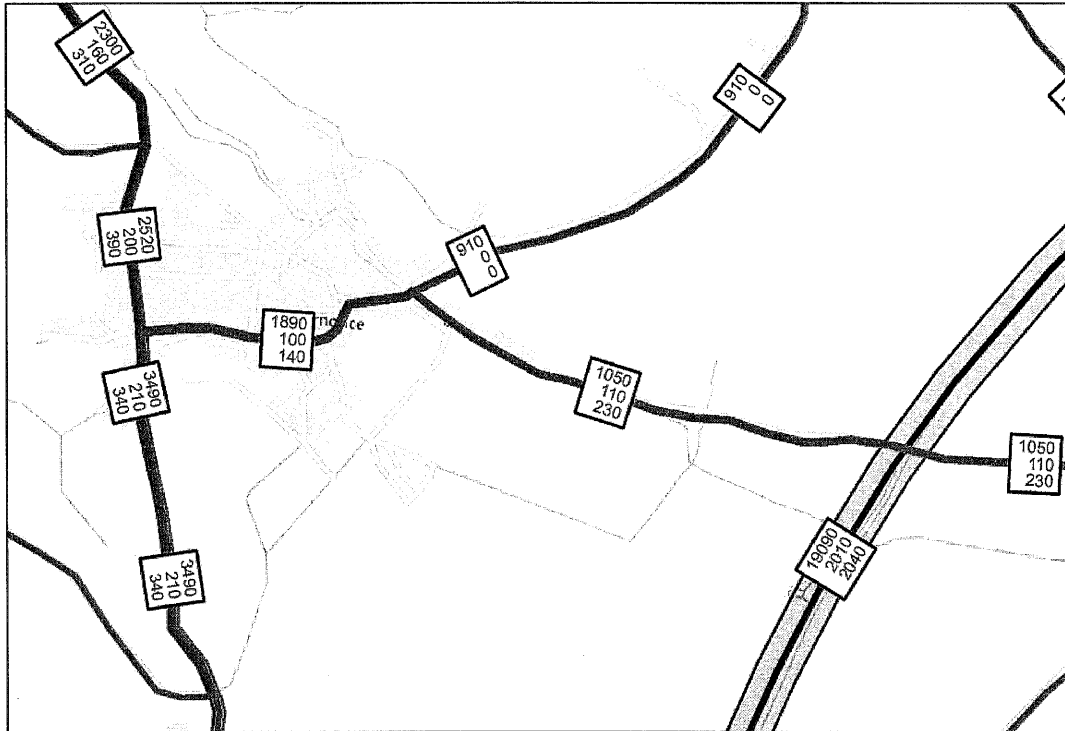
63. Rozptylová studie musí vycházet z **novelizované směrnice Evropského parlamentu a Rady o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu ze dne 24. 4. 2024**, kde se např. požaduje, že roční průměr částic jemného polévatého prachu PM_{2,5} **nesmí** překročit 10µg/m³, denní průměr PM_{2,5} **nesmí** překročit 25 µg/m³ více než 18x za kalendářní rok. Podobně pro prach PM₁₀ roční průměr **nesmí** překročit 20 µg/m³, denní průměr **nesmí** překročit 45 µg/m³ více než 18x za kalendářní rok. Protože vyhodnocování EIA neprobíhá pouze pro současný stav, ale pro horizont 20 let po uvedení sítě TEN-T do provozu, pak vyhodnocení musí proběhnout nejen pro budoucí dopravní intenzity, ale musí být provedeno porovnání s hodnotami hygienických limitů **již dnes stanovenými evropskou legislativou na období od roku 2030**. To se **nestalo**.

Stavební úřad námitku nevypořádal.

64. Souhrnná technická zpráva na straně 20 obsahuje v kontextu rozptylové studie tvrzení: „Pro posuzovaný záměr se uvažuje s rokem zprovoznění 2029, koncem 10letého návrhového období bude ledy rok 2030. silnice I/73 je již uvažována jako součást dokončeného uceleného kapacitního silničního tahu mezi D1 a D35. Prognóza Intenzit dopravního proudu v roce 2039 nepřesahuje v žádném z posuzovaných úseků 15 tisíc vozidel.“ Toto je **věcně nesmyslné** tvrzení, které jen dokládá **nesprávnost** dopravního modelování a tím i **nesprávnost** rozptylové a hlukové studie.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: Tvrzení stavebního úřadu, že „Údaj o intenzitě dopravního proudu v roce 2039, který nemá přesáhnout v žádném z posuzovaných úseků 15 tisíc vozidel, je třeba především chápat tak, že „dopravním proudem“ myšlen jednosměrný provoz, nikoliv obousměrný“ je vadné. 15 tis vozidel je celkový dopravní tok, tedy celková intenzita dopravy.

64 bis: Dále je zde tímto doložena i **nekonzistence** předložené DÚR, neboť Příloha č. 2 dokumentu „01-3 Dopravně-inženýrské podklady pro DÚR pro úsek I/73 Bořitov Svitávka, Zatížení silniční sítě rok 2039“ (datováno 5/2022) **dokládá intenzitu dopravy 19090 vozidel/den:**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: Tvzení stavebního úřadu, že „Údaj o intenzitě dopravního proudu v roce 2039, který nemá přesáhnout v žádném z posuzovaných úseků 15 tisíc vozidel, je třeba především chápat tak, že „dopravním proudem“ myšlen jednosměrný provoz, nikoliv obousměrný“ je vadné. 15 tis vozidel je celkový dopravní tok, tedy celková intenzita dopravy.

65. Souhrnná technická zprava na straně 20 uvádí tvrzení o nepřekročení limitů znečištění ovzduší. Toto tvrzení je věcně **nepodložené**, protože rozptylová studie **nezjistila** spolehlivě současný stav věci, současné znečištění ovzduší v předmětném území (a to včetně např. prašnosti z polí), ani **nedoložila** celkové (kumulativní) znečištění.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: viz odůvodnění výše

66. Na str. 8 veřejné vyhlášky je uvedeno, že „Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále jen „DÚR“; s datem 06/2022; revize 03. 05. 2023, 27. 09. 2023, 02. 10. 2023) zpracovaná obchodní společností PK OSSENDORF s.r.o., IČ 25564901, Tomešova 503/1, 602 00 Brno, pod číslem zakázky 2018 067.21, včetně dokladové části obsahující závazná stanoviska a stanoviska dotčených orgánů a vyjádření vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury“. Z uvedeného je zřejmé, že předmětná dokumentace je **vnitřně nekonzistentní**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: žádost o územní rozhodnutí musí být podána konzistentně zpracovanou dokumentací staveb kurčitému dni. Jinak není garantovaná vnitřní konzistence dokumentace. Nějaký konglomerát, jak je avizováno, je nepřipustný.

67. Také stanoviska dotčených orgánů **nejsou** stanovisky k této opakovaně revidované dokumentaci.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: Jednak stanoviska neoznačují vždy verzi dokumentace, což je diskvalifikuje, jednak dokumentace sama není konzistentně vygenerována k jednomu konkrétnímu dni.

68. Stanoviska dotčených orgánů jsou **nedílnou** součástí DÚR a **měla být plně zveřejněna**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: viz podrobné vyjádření výše k tomu, co vše musí být a jak zveřejněno.

69. DÚR se důsledně **nezabývala** možnými znečištěními VKP vodní tok a údolní niva pro Lysický potok a VKP Perenský rybník „Lysický rybník“, a to možným znečištěním povrchových (a následně i podpovrchových vod) vlivem vod znečištěných LTO a dalšími typy znečištění, jako např. chloridy. Toto má zásadní souvislost s nesprávně navrženým odkanalizováním I/73, **nevhodnými** sedimentačními nádržemi, neuvážením epizod sucha a **neuvážením** období minimálních průtoků ve vodotečích. Podobně je tomu i pro další vodoteče a vodní plochy.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: vyjádření stavebního úřadu neodpovídá obsahu námitky. Vyřešení těchto otázek také absentuje v EIA.

70. Podobně **vadně** jako v předchozím bodě nebyly souvislosti I/73 řádně uváženy pro přívalové deště, případně povodňové stavy, a to opět v souvislosti s **nesprávně** navrženým odkanalizováním I/73, **nevhodnými** sedimentačními nádržemi.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně: vyjádření stavebního úřadu neodpovídá obsahu námitky. Vyřešení těchto otázek také absentuje v EIA.

71. V kap. i.1) Souhrnné technické zprávy nadepsané „*Vliv stavby na okolní stavby a pozemky, ochrana okolí*“ **nejsou** ani uváženy ty stavby, které v jiném místě zprávy jsou identifikovány jako exponované z hlediska hlučnosti. Toto opět ukazuje na **nepříjemně nekvalitní** zpracování DÚR.

Stavební úřad námitku nevypořádal. Odkazování na nějaké budoucí pasporty není přípustné.

72. Monitorování exponovaných lokalit musí být realizováno na podstatně větším počtu lokalit. Monitorování musí být prováděno nejen v průběhu výstavby, ale i v době provozu.

Stavební úřad námitku nevypořádal. Povinnost monitoringu musí být stanovena ve stanovisku EIA a konkretizována v DÚR a v územním rozhodnutí To se nestalo.

73. Nepřípustný systém odkanalizování je doložen na str. 30 Souhrnné technické zprávy, kde je uvedeno:

Vliv na povrchové vody

Odvodnění silnice I/73 je koncipováno jako přírodě blízký systém retenčně filtračních průlehů/přikopů s podzemními retenčními rýhami s drenáží bez zasakování do podloží s řízeným odtokem do jednotlivých recipientů nebo vsakem.

Srážková voda z komunikací a přilehlých ploch bude odvedena do zatravněných průlehů, pod kterými budou umístěny retenční rýhy tvořené nezahutněným štěrskem ochráněné separační geotextilií, v případě vysoké hladiny podzemní vody a vysoce propustného prostředí bude těsněné vůči okolní zemině fóliovým těsněním. Zde dojde k akumulaci srážkových vod. Ve dně rýhy bude uloženo drenážní potrubí, které umožní odtok prosáklé vody přes regulační šachtu, která zajistí, že nebude překročen max. povolený odtok do toku 3 l/s/ha. Aby nedocházelo při větším přítoku, než byl uvažovaný pro návrh retencí ke vzdouvání přitékající vody, bude v regulační šachtě osazen bezpečnostní přepad.

Povrchová půdní vrstva průlehu bude od štěrku oddělena propustnou geotextilií, která jej bude chránit před zanesením prachovými částicemi. Systém průlehů se zatravněnou svrchní vrstvou je vhodný pro odvedení dešťových vod kontaminovaných případnými ropnými látkami. V travní muldě dochází k zachycení ropných látek. Je dosaženo dobrého čistícího účinku odtékající vody a není nutno proto navrhovat odlučovače lehkých kapalin.

Průlehy budou umístěny po obou stranách v patě násypů (či zářezů) podél navržených komunikací, v místě příkopů navržených pro odvodnění komunikace. Navržené příkopy budou tvarově upraveny a doplněny retenčními rýhami pode dnem tak, aby vyhověly pro zachycení potřebného objemu dešťových srážek. Dna vsakovacích průlehů budou vodorovná, aby mohlo dojít k zadržení a vsaku vody z průlehu do vodotěsné retenční rýhy. Ve svahu mohou průlehy tvořit kaskády přehrazené hrázkami.

Toto jsou řešení z minulého století, která jsou v 21. století naprosto nepřijatelná.

Tvrzení o přírodě blízkých opatřeních je z hlediska znečišťování území zcela absurdní.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Nelze se odvolávat na stanovisko MŽP. Věc musí být detailně vyhodnocena v příslušné části EIA a v příslušné části DÚR s tím, k věci musí být vydáno stanovisko příslušného vodohospodářského orgánu, stanoviska správ vodovodů a kanalizací a také stanovisko Ministerstva zemědělství.

74c) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska správce vodovodů a kanalizací odpovědného za vodovody a kanalizace v oblasti mezi Černou Horou a Svitávkou a stanoviska Ministerstva zemědělství

74. Podobně nepřijatelná řešení z minulého století jsou uváděna na str. 31 Souhrnné technické zprávy:

Extravilánové vody

Těleso silnice I/73 v některých místech přeruší odtok srážkových extravilánových vod, které v současné době natékají do jednotlivých potoků. Konfigurací terénu je dáno, ze kterých míst k nátoku může docházet.

Není žádoucí, aby tyto extravilánové vody z ploch silnicí I/73 natékaly do retenčních průlehů silnice I/73 a přilehlých nápojních větví. Tyto průlehy budou proto zabezpečeny paralelními polními cestami nebo převýšenými ochrannými hrázkami, které extravilánové vody zadrží. Ty se následně odpaří, vsáknou, či podél cesta / hrázek odtečou do recipientů.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Nelze se odvolávat na stanovisko MŽP. Věc musí být detailně vyhodnocena v příslušné části EIA a v příslušné části DÚR s tím, k věci musí být vydáno

stanovisko příslušného vodohospodářského orgánu, stanoviska správ vodovodů a kanalizací a také stanovisko Ministerstva zemědělství.

Tvrzení stavebního úřadu, že „Navržený systém řešení extravilánových vod je rovněž navržen v duchu požadavků, resp. aktuálních trendů přírodě blízkých opatření, s přednostním vsakem či odpařením, přičemž reflektuje požadavek, aby tyto extravilánové vody nenatékaly do systému retenčně filtračních průlehů/příkopů podél tělesa silnice I/73, kde by nebyl možný jejich vsak“ se jeví jako absurdní. Tyto znečištěné vody nemají být vsakovány, ale moderní a povinné řešení je dálniční těleso řešit s kanalizačním sběrem a ne s příkopy jako za Rakouska-Uherska.

74a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny

74b) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska Povodí Moravy

74c) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska správce vodovodů a kanalizací odpovědného za vodovody a kanalizace v oblasti mezi Černou Horou a Svitávkou a stanoviska ministerstva zemědělství

75. Vynětí 45,86 ha ZPF, převážně spadajících do I. a II. třídy ochrany **není** řádně doloženo, a tedy přípustné. **Není doložena provedení minimalizace** rozsahu záboru ZPF a PUPFL, jak to vyžadují ZÚR JMK. Je nutno postupovat důsledně podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu. **Nebyl** naplněn zákonný požadavek „*zdůvodnit takové řešení, které je z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější.*“ Aby bylo možno vyhodnocovat, že se jedná o řešení, které je nejvýhodnější, musí být provedena identifikace možných řešení (a to např. včetně pouhé modernizace stávající silnici I/43 a nerealizace I/73) a porovnání takovýchto řešení. Toto se **nestalo**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně Stejně tak konalo MŽP, které nepostupovalo v souladu se zákonem o ochraně ZPF. Dokládá to i citace použitá stavebním úřadem: „*Pro udělení souhlasu svědčí především skutečnost, že plánovaná stavba je v souladu s platnou územně plánovací dokumentací, je zařazena mezi veřejně prospěšné stavby a z hlediska ochrany ZPF neexistuje jiné, výhodnější řešení.*“ Požadavek spolků na „*provedení identifikace možných řešení (a to např. včetně pouhé modernizace stávající silnici I/43 a nerealizace I/73) a porovnání takovýchto řešení.*“ Jak je podrobně doloženo, není dán **soulad s platnou územně plánovací dokumentací**. Také nebylo prokázáno, že neexistuje „*z hlediska ochrany ZPF neexistuje jiné, výhodnější řešení.*“ Taková řešení nebyla prokazatelně zkoumána a nejedná se jen o dvě uvedené varianty.

74b) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska MŽP k ZPF

76. Stavební úřad také pochybil tím, že přezkoumatelně **neidentifkoval** podanou verzi dokumentace DÚR. Lze konstatovat, že dle veřejné vyhlášky Ředitelství silnic a dálnic s. p., zastoupené obchodní

společností PK OSSENDORF s.r.o., podalo dne 25. 01. 2023 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Ze zveřejněných grafických příloh DÚR je zřejmé, že výkres B.9 pojmenovaný ve zveřejněné DÚR jako „Přehledná situace“, je datován „05/2022“, přičemž textová část (dokument B.9) je datován sice jako „06/2022“, ale je zde uvedeno, že se jedná o revizi č. 1 ze dne 3. 5. 2023. Již toto vše se jeví zmatečné a tento **vnitřní rozpor** verzí pro různé části DÚR **nelze** tolerovat.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Viz odůvodnění výše

77. Veřejná vyhláška na str. 8 uvedlo: „*KrÚ upozorňuje, že se jedná o záměr posuzovaný podle zákona EIA, kde výsledkem tohoto posouzení bylo souhlasné závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“) ze dne 21. 12. 2010 č. j. 106072/ENV/10 (viz příloha č. 3), jehož platnost byla prodloužena stanoviskem MŽP ze dne 28. 04. 2017 č. j. 22153/ENV/17 (viz příloha č. 4). Dále MŽP vydalo závazné stanovisko k ověření souladu dle § 10 odst. 1 zákona EIA pod č. j. MZP/2018/710/3226 ze dne 20. 05. 2019 (viz příloha č. 5).“ Toto je **nesprávná** informace, neboť stanovisko MŽP ze dne 21. 12. 2010 č. j. 106072/ENV/10 ze zákona **nebylo** a **není** **závazným** stanoviskem.*

Stavební úřad potvrdil oprávněnost námítky, ale uvedl, že ji nevyhodnotil jako exces. Co však uvedeno není, jak stavební úřad na takto chybný dokument reagoval v řízení. To musí být postaveno najisto.

78. Vyhodnocení EIA provedené v roce 2010 je **nepoužitelné** i z dalších právních a věcných důvodů. Vyhodnocení EIA provedené v roce 2010 bylo provedeno před novelou zákona č.100/2001 Sb. zákonem č. 39/2015 Sb., tj. **tehdy byl proces EIA veden jako nezávazný / pouze doporučující**.

Právní situace se zcela zásadně změnila touto novelou, která stanoviska EIA učinila závaznými. Nová stanoviska EIA se tak musejí vydávat za striktnějších podmínek než dříve vydávaná doporučující stanoviska. Pro (nezávazná / „doporučující“) stanoviska EIA vydaná podle zákona č. 100/2001 Sb., a to i pro ta stanoviska vydaná na základě tzv. „*euronovely*“, novelizačního zákona č. 93/2004 Sb., která nabyl účinnosti ke dni vstupu ČR do EU, nastaly zásadní problémy z důvodu nesouladu zákona č. 100/2001 Sb. se závaznou evropskou legislativou. Částečně tato věc byla řešena i Soudním dvorem EU, který svým rozsudkem z roku 2010 rozhodl proti České republice, a musela být sjednávána náprava v ČR.

Z nejrůznějších důvodů ČR nereagovala ani následně v souladu se závaznou evropskou legislativou a infrigementy proti ČR pokračovaly. K jistému zklidnění situace došlo až po další novelizaci zákona č. 100/2001 Sb. vydáním zákona č. 39/2015 Sb. a jeho přechodných opatření. Ani to však nevedlo k úplnému souladu národní legislativy v ČR se závaznou a po roce 2014 dále Evropským parlamentem novelizovanou Směrnicí EIA. Protože rozpory mezi zákonem č. 100/2001 Sb. a evropskou legislativou měly a mají významné dopady do procesů EIA vedených před rokem 2015, nelze v současnosti ani akceptovat postupy podle přechodných opatření zákona č. 39/2015 Sb., kterými byly činěny naprosto nevhodně pokusy, jak „zachránit“ stanoviska EIA dříve vydaná, tj. v době běžících infrigementů proti ČR.

Těmito vadami jsou zatíženy tak i tzv. „*závazná stanoviska k ověření souladu*“, kterými byly, a to v rozporu s Aarhuskou úmluvou i základními principy účasti veřejnosti na procesech EIA, původní

„doporučující“ stanoviska EIA úřednický / kamerálně tato s evropskou legislativou nesouladná stanoviska na MŽP převáděna do formy stanovisek závazných. Nepřípustná libovůle vzniklá za konání úředních osob bez účasti veřejnosti tedy významně poznamenala i vydaná „závazná stanoviska k ověření souladu“. Je tedy naprosto nevhodné a procesně rizikové vydávat jakákoliv rozhodnutí, např. územní rozhodnutí, na základě pofidérních „závazných stanovisek k ověření souladu“. Vzhledem k tomu, že detailní připomínkování vydaných stanovisek, a to včetně stanoviska EIA, má své místo zejména v odvolacích řízeních, není nutné v této chvíli jít do plné hloubky námitek, nicméně je vhodné s plnou vážností upozornit na to, že úřední osoby jsou samy povinny prověřit soulad stanovisek souvisejících s vyhodnocováním EIA, a to ve všech detailech, aby svými nedostatečnými úkony neohrozily probíhající řízení.

Složitost věci dokládá i úvod výrokové části „závazného stanoviska k ověření souladu“ ze dne 20. 5. 2019, vydaného MŽP pod č. j. MZP/2018/710/3226, k záměru „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim – Svitávka“. Je zde úvodem uvedeno:

ZÁVAZNÉ STANOVISKO K OVĚŘENÍ SOULADU

obsahu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaného dle § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) dne 21. 12. 2010 pod čj. 106072/ENV/10 (dále také jen „stanovisko EIA“) s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (dále jen „směrnice EIA“) podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 39/2015 Sb.“)

Jako shrnutí této námitky je vhodné setrvat na tom, že rozpor mezi závaznou Směrnicí EIA a národní legislativou v ČR přetrvávají. Vzhledem k uplynutí transpozičních dob dle evropské legislativy lze se proti těmto rozporům bránit nejen u vnitrostátních soudů, ale tyto nesouladnosti standardně řeší Soudní dvůr EU na základě tzv. předběžných otázek.

Za existující právně neudržitelné situace pro EIA k záměru dle předložené DÚR nezbyvá nic jiného, neb provést plnohodnotný proces EIA pro záměr I/73.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně a odvolatel uvádí, že se jedná o námitku zcela zásadní.

79. Problémy zde začínají již na str. 1 předmětného „závazného stanoviska k ověření souladu“, kde je sice odkázáno na (délkový) rozsah záměru v km, ale **není** zde uveden zákonem č. 100/2001 Sb. požadovaný údaj o kapacitě záměru, tj. pro tento typ záměru údaj v jednotkách, které se **standardně pro kapacitu komunikací využívají v příloze zákona č. 100/2001 Sb.**, tj. v počtu vozidel za den. Kapacita komunikace je přitom ustálený technický termín jednoznačně definovaný v rezortních předpisech rezortu dopravy a také v normě ČSN 73 6101. Záměr tedy **není** řádně specifikován a na stanovisko EIA nelze navazovat.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně a odvolatel uvádí, že se jedná o námitku zcela zásadní.

80. „Závazné stanovisko k ověření souladu“, které MŽP vydalo pod č. j. MZP/2018/710/3226 ze dne 20. 5. 2019 stavební úřad **nesprávně** připojil jako přílohu č. 5 k veřejné vyhlášce. Podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb. je stanoveno, že „U stanovisek k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá příslušný úřad na základě oznámení o zahájení řízení zaslaného tomuto úřadu správním úřadem příslušným k vedení navazujícího řízení nebo na základě žádosti oznamovatele ještě před zahájením navazujícího řízení souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že jejich obsah je v souladu s požadavky právních předpisů, které zpracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU.“ Na str. 14 tohoto závazného stanoviska je uvedeno, že MŽP „obdrželo dne 17. 9. 2018 žádost o vydání závazného stanoviska podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. k záměru „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim – Svitávka“, ke kterému bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dne 21. 12. 2010 pod čj. 106072/ENV/10.“ **Absentuje** zde zásadní informace, kdo a k jakému správnímu řízení, pro jaký záměr, MŽP o vydání stanoviska požádal. Nyní projednávaná DÚR není v souladu se záměrem, ke kterému bylo v roce 2010 vydáno stanovisko EIA.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně a odvolatel uvádí, že se jedná o námitku zcela zásadní.

81. Tvrzení MŽP na str. 16, že „Závěr z posouzení vlivů záměru na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví je pak podrobně uveden v dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí (Mgr. Tomáš Šíkula, říjen 2007) nebo v posudku o vlivech záměru na životní prostředí (Ing. Zuzana Toniková, prosinec 2008), na jejichž podkladě byly závěry a shrnutí informací, které požaduje zákon, ve stanovisku EIA formulovány“ je zcela **zmatečný**. Zmatečným byl ostatně celý proces EIA zakončený předmětným stanoviskem EIA. MŽP **nesprávně pominulo**, že přípisem ze dne 18. 9. 2009, čj. 73422/ENV/09, nadepsaným „Posuzování vlivů záměru „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“ na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění zákona č. 93/2004 Sb. požadavek na doplnění dokumentace vlivů záměru na životní prostředí“ požadovalo **doplnění** dokumentace. Dále pak, jak je uvedeno na str. 4 stanoviska EIA, dne 30. 12. 2009 byla „zpracovatelka posudku byla písemně požádána o dodání hodnocení vlivů záměru na lokality soustavy NATURA 2000, které mělo být součástí posudku“. Zjevně tedy odkazování MŽP na dokumenty z let 2007 a 2008 nevystihuje průběh procesu EIA a má za následek, že „Závazné stanovisko k ověření souladu“ je **vadné**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně a odvolatel uvádí, že se jedná o námitku zcela zásadní.

82. Z probíhajícího řízení je zřejmé, že žadatel o územní rozhodnutí ke dni podání žádosti o územní rozhodnutí **nepožádal** o tzv. **verifikační stanovisko**, tj. že **nebylo** postupováno podle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. „Nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení, předloží oznamovatel příslušnému úřadu, který vydal stanovisko, dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko, a včetně vyhodnocení plnění podmínek stanoviska v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, a to v rozsahu části, etapy nebo varianty záměru, která je předmětem navazujícího řízení.“ Toto dokládá i dokument odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo

„krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“. Na str. 5 je zde uvedeno:

„V souladu s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, bylo územní řízení podle § 84 a násl. stavebního zákona zahájeno dne 25. 01. 2023, doručením žádosti žadatele Krajskému úřadu Jihomoravského kraje. Vzhledem ke skutečnosti, že žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby neobsahuje všechny požadované náležitosti, vyzývá Krú podle § 86 odst. 4 a § 88 stavebního zákona a § 45 odst. 2 správního řádu žadatele k odstranění nedostatků a doplnění žádosti o tyto nezbytné náležitosti potřebné k vydání rozhodnutí:

A. Závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo stavebního zákona, a jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy:

1. Doklad prokazující naplnění § 9a odst. 6 zákona EIA- že nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení, bylo žadatelem požádáno o verifikační závazné stanovisko u příslušného orgánu EIA“

Je tedy doloženo, že žadatel **pochybil**, neboť **porušil zákon**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně a odvolatel uvádí, že se jedná o námitku zcela zásadní.

83. Dále je podstatné zdůraznit, že tzv. verifikační závazné stanovisko má potvrdit **identitu** záměru posouzeného v rámci dříve (zde před řadou let) provedeným vyhodnocením EIA a záměru, který je v současnosti předkládán do povolovacího (návazného) řízení. Získání verifikačního závazného stanovisko je **povinné** ode dne 1. 4. 2015. **Tímto administrativním krokem zákon zajišťuje to, že realizovaný záměr bude identický s tím, který byl posuzován v procesu EIA**, resp. že případné upřesnění způsobu realizace záměru či jeho drobné změny nebudou vyvolávat nové negativní vlivy záměru na životní prostředí.

Systémovou **vadou** postupu MŽP je jeho **nedůslednost** při vydávání verifikačních stanovisek. Pro záměry jako „I/73 Bořitov – Svitávka“ je totiž **prakticky nemožné**, aby realizovaný záměr **stavby** byl **prokazatelně identický** s posuzováním nějak vágně popsaného záměru z doby před 15 lety. Je tomu tak nejen proto, že žadatel dnes požaduje provedení územního řízení pro záměr odlišný od toho, co požadoval před 15 lety, ale i proto, že posuzování EIA před 15 lety se vůbec **nedělalo k dokumentaci typu DÚR**, ale často k něčemu, co vlastně **není reálným popisem plánované stavby v detailnosti srovnatelné s DÚR**, ale bývalo to spíše pro záměry popsané v podrobnosti blízké „*čáře na mapě*“.

Tak tomu bylo i pro záměr „*Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka*“⁶.

Nyní je ze zákona stanovisko EIA závazným stanoviskem k záměru popsaném v DÚR, a vydávána všechna stanoviska, vyjádření a závazná stanoviska musí být vydávána k identické variantě DÚR.

⁶https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP118?lang=cs

Dokumentace EIA z roku 2007, ke které bylo vydáno doporučující stanovisko EIA z roku 2010 pro „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“, tedy neobstojí ve srovnání s nyní projednávanou DÚR pro „I/73 Bořitov – Svitávka“. Vydání tzv. verifikačního stanoviska jiného než nesouhlasného tedy pro předloženou DÚR nepřipadá vůbec v úvahu.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně a odvolatel uvádí, že se jedná o námitku zcela zásadní.

84. Vyhodnocení EIA je nutno provést pro jednoznačně doloženou DÚR. Tedy každá revize DÚR, jak jsou zmíněny ve veřejné vyhlášce („DÚR“; s datem 06/2022; revize 03. 05. 2023, 27. 09. 2023, 02. 10. 2023), musí adekvátně vyvolat i revizi procesu EIA. Vydání souhlasného verifikačního stanoviska k záměru z roku 2007 je tedy v současné situaci zcela vyloučeno.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně a odvolatel uvádí, že se jedná o námitku zcela zásadní.

85. Stavební úřad zveřejnil „Hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny dle § 67 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.“, které je datováno červnem 2022. Tento dokument je byl použit jako podklad pro vydání jednotného závazného stanoviska (tzv. JZS), které Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, vydal dne 30. 1. 2023, pod č. j. JMK 15318/2023. Jelikož DÚR, která je nyní projednávaná (viz revize 03. 05. 2023, 27. 09. 2023, 02. 10. 2023 DÚR), je zjevně **odlišná** od DÚR z 06/2022, na kterou je odkazováno v JZS, je vydané JZS nyní **nepoužitelné**, stejně tak jako je **neplatný** výše odkazovaný podklad z 06/2022.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně a odvolatel uvádí, že se jedná o námitku zcela zásadní.

86. Podle ustálené judikatury NSS je soulad záměru s územně plánovací dokumentací, jedním z nutných předpokladů pro možnost vydání výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. (dále „ZOPK“).

Znamená to, nejen že z pouhého souladu záměru s územně plánovací dokumentací nelze vyvodit převažující veřejný zájem, ale také že z **neexistence souladu záměru s územně plánovací dokumentací plyne nemožnost vydání tohoto typu výjimky**. Jak zdůrazňuje v předmětném kontextu NSS, *územní plánování totiž řeší využití území a zásady jeho uspořádání, jeho cílem je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území*.

V žádosti o předmětné JZS žadatel na str. 15 tvrdil existenci souladu se Zásadami územního rozvoje Jihomoravského kraje (ZÚR JMK ve znění Aktualizace č. 1 a 2). Jak je doloženo níže, toto bylo zcela **nesprávné tvrzení**.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpor s územně plánovací dokumentací.

87. JZS je **nepoužitelný** proto, že **nemohl** doložit a tedy **nedoložil** převažující veřejný zájem na realizaci záměru „I/73 Bořitov – Svitávka“. Důvodem je, že tento záměr je prostorově navržen **v rozporu jak se ZÚR JMK, tak v rozporu s územními plány obcí** v úseku Bořitov - Svitávka.

Stavební zákon totiž požaduje, aby ÚP obce zpřesnily koridory vymezené v ZÚR a tím je dáno, že záměr musí být v souladu **nejen se ZÚR kraje, ale i s ÚP obcí**. V tomto kontextu lze odkázat např. i na rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2020, č. j. 8 As 63/2018-112, kde NSS odkazuje při posuzování otázky související s výjimkou dle § 56 ZOPK na soulad s **územním plánem**.

Rozpory se ZÚR JMK popsané níže jsou tak dále prohlubovány z hlediska rozporů s ÚP obce.

Stavební úřad námítku nevypořádal správně. Veřejný zájem nelze založit pouhými odkazy na nějaké koncepční dokumenty ani deklaratorními tvrzeními, tj. tvrzeními, která nejsou přezkoumatelně doložena.

Je jednoznačné, že úvahy orgánů ochrany přírody **neobstojí bez doložení odborných podkladů**, respektive nelze uzavírat, že by k závěru o veřejném zájmu stačily zásady územního rozvoje a souhrnná technická zpráva předložená ŘSD / žádost o vydání předmětné výjimky. Nevypořádání námitek žalobců ve výše diskutovaných aspektech zakládá **nepřezkoumatelnost** pro nedostatek důvodů. Přitom nelze pominout, že se jedná o situaci, kdy z odůvodnění Napadeného rozhodnutí **nelze seznat, jaký názor žalovaný zaujal k důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí**.

Pro doložení kontrastu mezi JZS, které je **zjevně vadné**, a jinými, kvalitně zpracovanými rozhodnutími MŽP, lze odkázat např. na rozhodnutí MŽP ze dne **25. 10. 2023, č.j. MZP/2023/211/1935** (Rozhodnutí Nelahozeves). **MŽP zde potvrdil nepovolení výjimky dle § 56 ZOPK a podrobně tu analyzoval, jak musí být převaha jiného veřejného zájmu dokladována.** Z tohoto rozhodnutí MŽP lze citovat:

*„K veřejnému zájmu pak lze poukázat na rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012-161 (veřejně dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém je uveden závěr, že veřejný zájem musí být (ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny) výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti. Rovněž lze poukázat na rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 73/2015-40, publikovaném pod č. 3343/2016 Sb., ve kterém soud odkázal na své dřívější rozhodnutí (rozsudek ze dne 23. 8. 2012, č. j. 9 As 30/2012-88), v němž dovodil, že: „v řízení o povolení výjimky ze zákonných zákazů podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny **leží důkazní břemeno na žadateli a ten tedy musí předložit přesvědčivé podklady prokazující splnění výše vyjmenovaných podmínek**.“ Je vždy na žadateli, aby na podporu svých tvrzení prokázal veřejný zájem na provádění zamýšlené činnosti.*

*Ke správnímu řízení o povolení výjimky podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny lze obecně uvést, že správní orgán není při svém rozhodování vázán přesnými kritérii stanovenými zákonem a rozhoduje v mezích volného správního uvážení, jeho postup a rozhodnutí musí být **přezkoumatelný** a musí být zřejmé, že z mezí a z hledisek správního uvážení nevybočil. Z uvedeného tak vyplývá, že na povolení výjimky není právní nárok (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001 – 67, či ze dne 27. 10. 2011, č. j. 6 As 17/2011 – 237, veřejně dostupné na www.nssoud.cz).“*

Z uvedeného vyplývá, že pokud již sám podklad předložený žadatelem není dostatečný, neboť žadatel **neunesl důkazní břemeno a nepředložil přezkoumatelné podklady**, je **správní orgán povinen žádost odmítnout**.

88. Na podmínku souladu s **územním plánem** odkázalo i MŽP v rozhodnutí ze dne 25. 10. 2023, č. j. MZP/2023/211/1935 (kauza „*tunely Nelahozeves*“). Zde MŽP citovalo z rozsudku NSS ze dne 3. 8. 2017, č. j. 2 As 83/2017 – 53 (veřejně dostupný na www.nssoud.cz) došel mimo jiné k závěru:

„Lze shrnout, že územní plán představuje vyjádření veřejného zájmu na určitém uspořádání vztahů v území, a jako takový zahrnuje rovněž veřejný zájem na ochraně přírody, což je vyjádřeno např. limitací určitých staveb, jejich počtu apod. [...] jestliže byl v daném případě konstatován rozpor s územním plánem, představoval tento objektivní překážku umístění záměru stěžovatelky, která vyloučila možnost jeho realizace. Další poměrování veřejného zájmu plynoucího z využívání obnovitelné energie proti zájmu na ochraně přírody bylo v daném případě bezpředmětné, neboť dotčená stavba vůbec nemohla vzniknout z důvodu rozporu s jiným veřejným zájmem, a sice na uspořádání území a jeho využití způsobem předvídaným územním plánem.“ Po citacích dalších judikátů MŽP uzavřelo: **„Závěrem tak lze k uvedenému shrnout, že pro povolení druhové výjimky je nezbytné, aby byl požadovaný záměr v souladu s územním plánem, viz rozsudek ze dne 3. 8. 2017, č. j. 2 As 83/2017–53. Nicméně samotná skutečnost, že je záměr v souladu s územním plánem sama o sobě nestačí pro povolení výjimky, neboť jak vyplývá ze § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, tak musí být záměr ve veřejném zájmu (popř. v zájmu ochrany přírody), který převažuje nad zájmem ochrany přírody.“**

JZS bylo vydáno k projektové dokumentaci označené **6/2022**. Podmínkou možnosti vydat JZS je doložení **převahy veřejného zájmu**.

Rozpory pro jednotlivé územně plánovací dokumentace, ZÚR JMK a ÚP obcí jsou jednotlivě **doloženy** v námitkách uvedených níže.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: *„Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí“*, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

89. **Rozpory DÚR se ZÚR JMK zakládají zásadní vadu DÚR.** Pro předloženou DÚR **nelze** tedy vydat územní rozhodnutí.

DÚR je v **rozporu** se ZÚR JMK pro správní území obcí Bořitov, Lysice, Drnovice, Voděrady, Skalice nad Svitavou, tak i pro Svitávku. Jedná se jak o **rozpory** z hlediska koridoru pro I/73 (navíc v ZÚR JMK není I/73 vůbec vymezena), tak i o **rozpory** pro dvě MÚK rozšiřující předmětný koridor. Dále existuje i rozpor z hlediska stávající I/43, a to jak u v rámci správního území obce Bořitov, tak z hlediska stávající II/150 v rámci správních území Skalice nad Svitavou a Svitávka. Dále je DÚR v **rozporu** s ÚP dotčených

obcí v plochách, kde DÚR navrhuje změny krajských silnic. V ZÚR JMK **nejsou** schváleny návrhové koridory pro tyto změny krajských silnic. Graficky jsou tyto vady příkladmo doloženy níže. **Je povinností stavebního úřadu, aby tyto rozpory detailně úředně identifikoval a protože tyto rozpory existují, žádost o DÚR měla být zamítnuta bez vydávání veřejné vyhlášky.**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

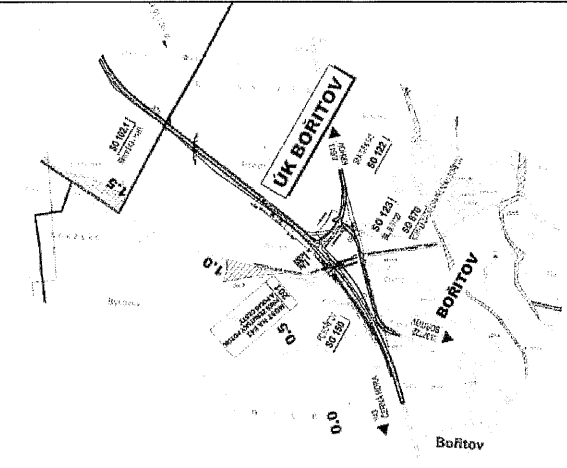
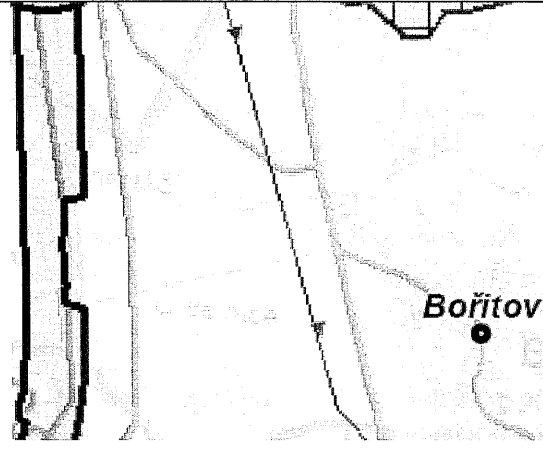
90. **Rozpory DÚR a ÚP obcí zakládají zásadní vady DÚR.** Pro předloženou DÚR **nelze** tedy vydat územní rozhodnutí.

DÚR je v **rozporu** s ÚP obcí pro obce Bořitov, Lysice, Drnovice, Voděradý, Skalice nad Svitavou, a Svitávka. Jedná se jak o **rozpory** z hlediska koridoru pro I/73 (navíc v ÚR obcí není I/73 vůbec vymezena), tak i rozpory pro MÚK rozšiřující předmětný koridor. Dále je pak rozpor z hlediska stávající I/43 jak v rámci správního území obce Bořitov, tak z hlediska stávající II/150 v rámci správního území Skalice nad Svitavou. Dále DÚR je v **rozporu** v plochách, kde DÚR navrhuje změny krajských silnic. V ÚP obcí tyto části DÚR **nemají** oporu, buď protože ÚP obcí **nijak nebo chybně reagují na ZÚR JMK** nebo zde jsou, pokud na ZÚR JMK reagují, stejné **rozpory** jako pro ZÚR JMK, a to z hlediska koridoru I/73 nebo / a z hlediska změn krajských a místních komunikací. Graficky jsou vady příkladmo doloženy níže. **Je povinností stavebního úřadu, aby tyto rozpory detailně úředně identifikoval a žádost o DÚR byla zamítnuta.**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

91. Jak je doloženo výše, jednou z podmínek k dokládání souladu záměru s veřejným zájmem, a to podmínkou **nutnou**, nikoliv však dostačující, je soulad projektové dokumentace záměru s územně platnou dokumentací. **Toto nebylo pro k.ú. Bořitov dodrženo.** Projektová dokumentace je pro toto území **v rozporu se ZÚR JMK.**

Toto je **doloženo** níže grafickými výřezy z platných ZÚR JMK (úplné znění po 1. a 2. Aktualizaci ZÚR JMK) a grafickým výřezem z výkresu C-1 „*situace širších vztahů*“ z předmětné projektové dokumentace pro územní řízení (dále také „*DÚR*“).

Projektová dokumentace 06/2022, vydání JZS v 01/2023	ZÚR JMK (platné k 06/2022 – 01/2023)
	

Z porovnání DÚR a ZÚR JMK je zjevné, že v ZÚR JMK **není** opora pro změny na **republikové** komunikaci I. třídy, stávající silnici I/43 (včetně jejího přesměrování v rámci rozsáhlé křižovatkové struktury a její re-kategorizace na silnici II/643), ani pro změny **nadmístních** (krajských komunikací) II. a III. tříd, II/376 a III/37722. Stejně tak ZÚR JMK neobsahují plochu pro rozsáhlé „*prokřížení*“ uvedených krajských silnic. Jsou to ZÚR JMK, které jsou určeny k vymezení návrhových koridorů pro republikové a krajské komunikace. **Rozpor se ZÚR JMK je tedy nejen doložen, ale je velmi významný.**

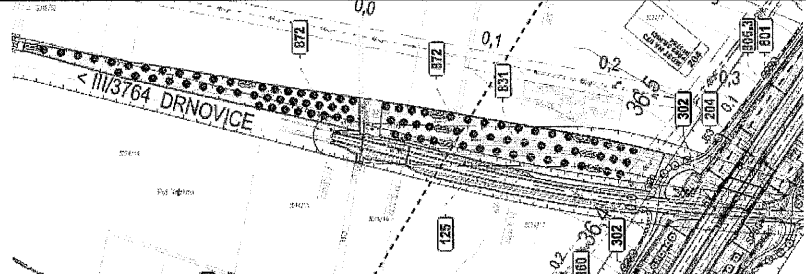
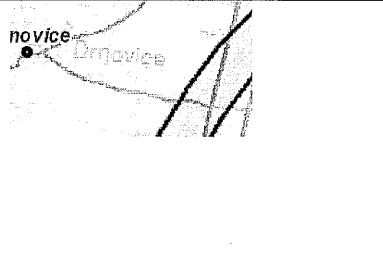
Stavební úřad námitku nevyřadil správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

92. **Rozpor se ZÚR JMK** je níže **doložen** pro oblast křižovatky na k. ú. **Lysice**, a to specificky pro krajskou silnici II/376.

Poznámává se, že koridor dle ZÚR JMK je v projektové dokumentaci vymezen fialovou čerchovanou čarou.

94. Rozpor se ZÚR JMK je níže doložen pro krajskou silnici III/3764 na k. ú. Drnovice.

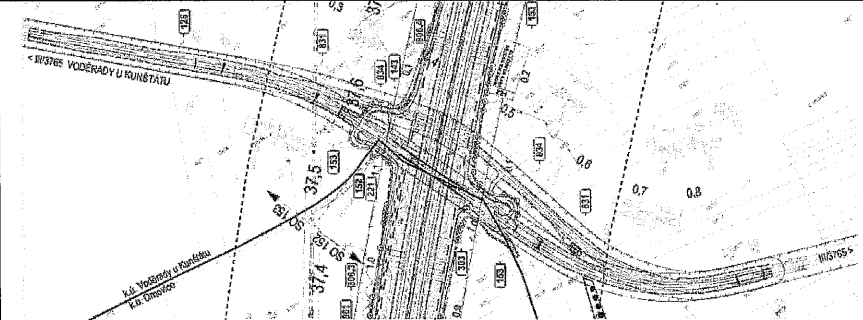
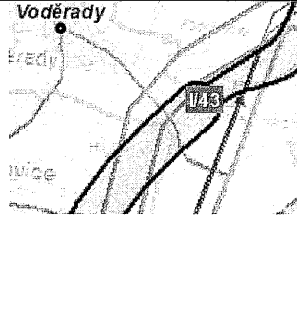
Koridor dle ZÚR JMK je v projektové dokumentaci vymezen fialovou čerchovanou čarou:

Projektová dokumentace 06/2022 – výkres C-3-4_KOORD_SIT – CAST 4	ZÚR JMK (platné k 06/2022 – 01/2023)
	

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

95. Rozpor se ZÚR JMK je níže doložen pro krajskou silnici I/3765 na k. ú. Voděrady u Kunštátu, a to jak k západu, tak k východu.

Koridor dle ZÚR JMK je v projektové dokumentaci vymezen fialovou čerchovanou čarou:

Projektová dokumentace 06/2022 – výkres C-3-5_KOORD_SIT – CAST 5	ZÚR JMK (platné k 06/2022 – 01/2023)
	

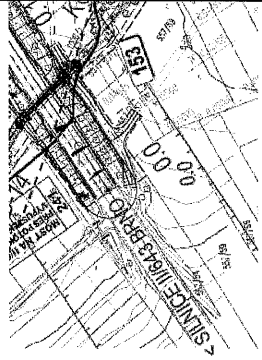
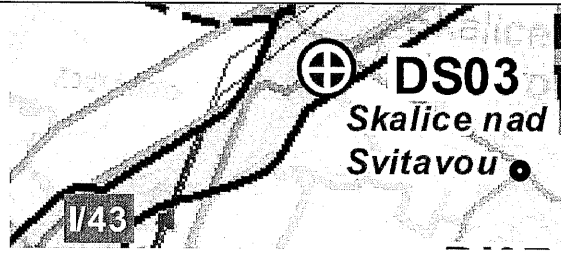
Poznává se, že níže je projektová dokumentace reprodukována dle originálu tisku a rotace o násobky 90 stupňů. K provedení přesného porovnání je nutno vzít v úvahu skutečnost, že výkresy projektu nejsou orientovány jako územně plánovací dokumentace, tedy „sever nahoře“.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto

důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

96. Rozpor se ZÚR JMK je níže doložen pro řešení MÚK Skalice nad Svitavou, pro oblast křižovatky silnice I/73 se stávající I/43 (II/643).

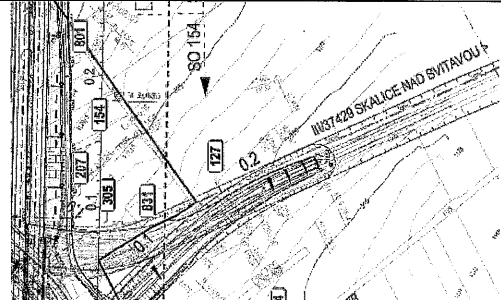

Koridor dle ZÚR JMK je v projektové dokumentaci vymezen fialovou čerchovanou čarou:

Projektová dokumentace 06/2022 – výkres C-3-6_KOORD_SIT – CAST 6	ZÚR JMK (platné k 06/2022 – 01/2023)
	

Stavební úřad námítku nevyřadil správně. Stavební úřad správně uvedl: „Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

97. Rozpor se ZÚR JMK je níže doložen pro řešení MÚK Skalice nad Svitavou, pro oblast křižovatky silnice I/73 se silnicí II/150 a silnicí III/37429.

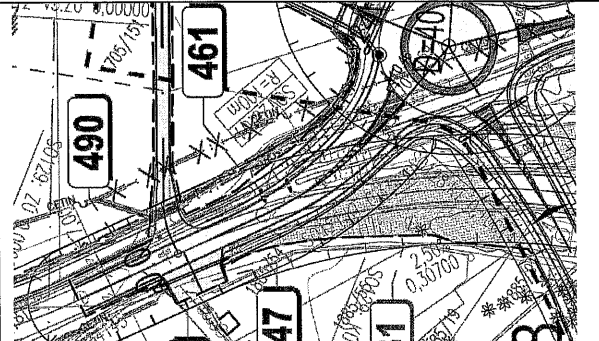

Koridor dle ZÚR JMK je v projektové dokumentaci vymezen fialovou čerchovanou čarou:

Projektová dokumentace 06/2022 – výkres C-3-6_KOORD_SIT – CAST 6	ZÚR JMK (platné k 06/2022 – 01/2023)
	

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

98. **Rozpor se ZÚR JMK** je níže **doložen** pro řešení MÚK Svitávka, pro prostor křižovatky silnice I/73 se silnicí II/150 a silnicí III/37420.

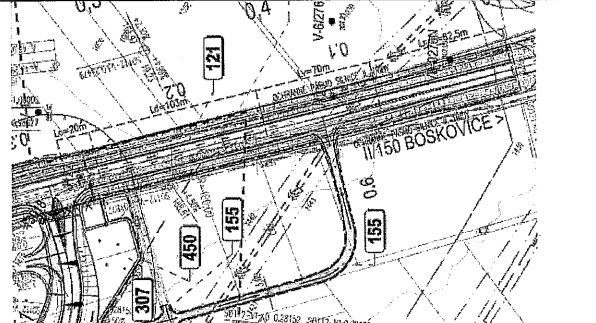

Koridor dle ZÚR JMK je v projektové dokumentaci vymezen fialovou čerchovanou čarou:

Projektová dokumentace 06/2022 – výkres C-3-6_KOORD_SIT – CAST 6	ZÚR JMK (platné k 06/2022 – 01/2023)
	

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

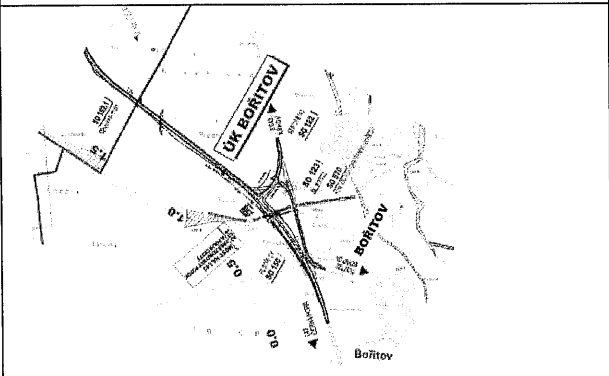

99. **Další rozpor se ZÚR JMK** je níže **doložen** pro řešení MÚK Svitávka, pro prostor křižovatky silnice I/73 se silnicí II/150 a silnicí III/37420.

Koridor dle ZÚR JMK je v projektové dokumentaci vymezen fialovou čerchovanou čarou:

Projektová dokumentace 06/2022 – výkres C-3-6_KOORD_SIT – CAST 6	ZÚR JMK (platné k 06/2022 – 01/2023)
	

Stavební úřad námítku nevyřadil správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

100. **Zcela zjevný rozpor s ÚP Bořitov (platný k 06/2022) je doložen níže:**

Projektová dokumentace 06/2022 – výkres C-3-6_KOORD_SIT – CAST 6	ÚP Bořitov (platný k 06/2022 – 01/2023)
	

Stavební úřad námítku nevyřadil správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

101. **Rozpor záměru s ÚP Lysice je dále doložen takto:**

ZÚR JMK v rámci správního území obce **Lysice** vymezily koridor DS02 I/43 o šíři **400 m** mimo zastavěná území a zastavitelné plochy obce Lysice, minimálně však **250 m**, a dále plochu MÚK Lysice o poloměru **400 m**. ÚP Lysice dle bodu 49 výroku vymezil pro umístění staveb dopravní infrastruktury koridor dopravní infrastruktury **DS02 I/43** Lysice – Sebranice v šířce **200 m**, plochu pro MÚK Lysice a dopravně technické úpravy silnice II/376. Ke zpřesnění vymezených ploch a koridorů došlo za souhlasu nadřízeného orgánu územního plánování a za souhlasu Ministerstva dopravy a ŘSD.

Projektová dokumentace z 06/2022 na toto **nereaguje a nezakresluje zpřesněné koridory** a plochy pro dopravu dle ÚP Lysice.

Stavební úřad námítku nevyřadil správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů*

pro vydání územního rozhodnutí“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

102. **Rozpor** záměru s ÚP Drnovice je dále doložen takto:

ZÚR JMK v rámci správního území obce **Drnovice** vymezily koridor DS02 I/43 o šíři **400 m**. ÚP Drnovice v platném znění změny č. 2 **nevymezuje** koridor dopravní infrastruktury **DS02 I/43** Lysice – Sebranice. V ÚP obce je vymezen **pouze koridor územní rezervy** pro rychlostní silnici R43. Je zde tedy rozpor mezi ZÚR JMK a ÚP obce. Není doložen převažující veřejný zájem pro I/73. Tento rozpor **ignoroval** i OŽP při vydání JZS. **JZS nebylo možno vydat pro rozpor s ÚP obce.**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

103. **Rozpor** záměru s ÚP Voděrady je dále doložen takto:

ZÚR JMK v rámci správního území obce **Voděrady** vymezily koridor DS02 I/43 o šíři **400 m**. ÚP Voděrady nevymezuje koridor dopravní infrastruktury **DS02 I/43** Lysice – Sebranice. Co je v ÚP obce vymezeno se jeví pro současný záměr I/73 irelevantní, neboť tento ÚP byl pořizován v letech 2003 – 2005 a za cca 20 let se nejen změnily právní předpisy, ale i došlo ke změnám ve využití území. Nelze tedy ani zde hovořit o souladu se ZÚR JMK. **JZS nebylo možno vydat pro rozpor s ÚP obce.**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

104. **Rozpor** záměru s ÚP Sebranice je dále doložen takto:

ZÚR JMK v rámci správního území obce **Sebranice** vymezily koridor **DS02 I/43** o proměnlivé šíři **160 - 350 m**, dále pak koridor **DS03 I/43** zahrnující MÚK Sebranice jako plocha **proměnlivé šíře** vymezená obalovou křivkou dvou kružnic o poloměrech **240 a 580 m** a pro úsek MÚK Sebranice - MÚK Vanovice byla stanovena proměnlivá šířka **200 – 370 m**. Co je ÚP obce vymezeno se jeví pro současný záměr I/73 irelevantní, neboť tento ÚP byl pořizován v letech 1996 - 2003 a za 20 let se nejen změnily právní předpisy, ale i došlo ke změnám ve využití území. Ve změně č. 3 ÚP obce je pod dílčí změnou 3.15 vymezena **územní rezerva** pro „*kapacitní rychlostní komunikaci R43 – úsek Černá Hora – Svitávka*“ a. Nelze ani zde hovořit o souladu se ZÚR JMK. **JZS nebylo možno vydat pro rozpor s ÚP obce.**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto*

důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. *Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

Nelze akceptovat názor stavebního úřadu, že „Dle ust. § 54 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb. platí, že do doby, než bude ÚPO Sebranice 2014 uveden do souladu se ZÚR JMK, nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem“. To znamená, že ÚPO Sebranice 2014, v němž není koridor DS03 vymezen *potažmo upřesněn v souladu se ZÚR JMK, se při rozhodování v území nacházejícím se v předmětných částech územního plánu nepoužije.*“ Ust. § 54 odst. 6 je zcela jistě neaplikovatelné pro případy, kdy umístovaný nadmístní záměr musí být posouzen z hlediska vlivů na životní prostředí. **Tato situace pro ZÚR JMK a pro záměr komunikace 43 nastala v řadě obcí a tuto otázku posoudily i soudy a daly za pravdu námitce, že nelze vynechat provedení SEA na úrovni obce. Lze odkázat na rozsudky Krajského soudu v Brně pro kauzy komunikace 43 a ÚP Drásov (rozsudek ze dne 26. 9. 2022 č.j. č. j. 64 A 4/2022 -161) a ÚP Moravské Knínice (rozsudek ze dne 26.11.2024 č.j. 66 A 1/2023-224). V prvním případě nebyla podána kasační stížnost a rozsudek bez dalšího nabyl právní moci. V druhém případě obec Moravské Knínice podala kasační stížnost proti uvedenému rozsudku, avšak NSS kasační stížnost odmítl rozsudkem ze 12. 6. 2025, čj. 3 As 267/2024 – 68.**

K odst. 54 odst. 6 stavebního zákona není registrována žádná judikatura, tedy je velmi pravděpodobné, že zdravý úsudek zastavil pokusy aplikovat toto reálně neaplikovatelné ustanovení. Lze uvést, že se jedná o podobně zmatečnou situaci, jaká nastala jinou nevhodnou novelizací stavebního zákona, a to ust. § 55 odst. 3. Neaplikovatelnosti tohoto pro případ přenášení koridoru 43 ze ZÚR JMK do ÚP obcí, soudy přisvědčily již v několika případech.

Zásadní pohled Rozsudku Drásov je uveden v jeho bodě 43: *„Ačkoliv se v dané věci jedná o „převzetí“ koridoru komunikace stanovené na úrovni zásad územního rozvoje, nelze dovodit, že by nemělo být provedeno posouzení SEA na úrovni územního plánu v rozsahu stanoveném zákonem, resp. judikaturou. Ust. § 55 odst. 3 věta třetí stavebního zákona (jenž uvádí, že vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území se při uvedení územního plánu do souladu s územně plánovací dokumentací kraje nepracovává), není pro předmětnou věc přílehlavé, neboť v dané věci nešlo o změnu územního plánu; navíc soud souhlasí s názory navrhovatelů, že ust. § 55 odst. 3 věta třetí stavebního zákona musí být vykládáno tak, že pod toto ustanovení lze zahrnout pouze ty změny územního plánu, u nichž nelze rozumně předpokládat, že by u nich mohly být identifikovány jiné vlivy na životní prostředí, než které již byly posouzeny v nadřazené územně plánovací dokumentaci. Princip zamezení opakovaného posuzování vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území nemůže být vykládán v tom smyslu, že je možné vynechat zákonem a judikaturou dovozené obsahové náležitosti předmětného posouzení.“*

Podstatné je, že v případě pořizování územní dokumentace s významnými dopravními koridory, jak tomu bylo ve všech dosavadních případech, se **neuplatní § 55 odst. 3** stavebního zákona, jehož **věta druhá** zní *„Vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území se při uvedení územního plánu do souladu s územně plánovací dokumentací kraje nepracovává“*. Především, a to dle právního závěru Ministerstva pro místní rozvoj (dále také jen „**MMR**“), by aplikace tohoto ustanovení

právě v případech, mezi které nesporně spadá i pořizování územní dokumentace s významnými dopravními koridory, vedla **k rozporu se závaznou evropskou legislativou**. V této souvislosti lze odkázat na „*Metodické sdělení ke způsobu uplatnění § 55 odst. 3 stavebního zákona*“⁷ č. j. **MMR-73310/2021-81**. Toto metodické stanovisko uvádí, že na základě tohoto ustanovení **nelze** pominout posuzování vlivů zejména v situaci:

- *obsahově rozsáhlá změna územního plánu s významnými dopady na životní prostředí, jejíž dílčí součástí je uvedení do souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací;*

V případě ÚP Sebranice je tato situace, resp. tento důvod, také relevantní. V případě komunikace 43 se jedná o **významnou kapacitní komunikaci - součást transevropské sítě transevropské sítě TEN-T**⁸ - viz čl. (121) **Politiky územního rozvoje ČR**.

MMR v předmětném metodickém sdělení z právního pohledu k výše popsáným činnostem uvádění ÚP obcí do souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací (ZÚR) konstatuje, že „... *zahrnutí prvního případu pod účinnost předmětného ustanovení je v rozporu s úkoly územního plánování, jak je upravuje ustanovení § 19 odst. 2 stavebního zákona, a cíli směrnice SEA*⁹, *jakož i v rozporu s účelem právní úpravy posuzování vlivů na životní prostředí*““ .

Rozpor záměru s ÚP Skalice nad Svitavou je dále doložen takto:

ZÚR JMK v rámci správního území obce **Skalice nad Svitavou** koridor **DS03 I/43** s proměnlivou šířkou **200 – 370 m**. V ÚP obce „Je navržen koridor pro kapacitní silnici S43 Brno – Moravská Třebová, vymezený v ZÚR JMK jako VPS (úsek DS03 Sebranice – Velké Opatovice – hranice kraje, včetně souvisejících staveb) pro vedení kapacitní silnice S43, včetně přeložky silnice II/150“. **JZS nebylo možno vydat pro rozpor s ÚP obce**.

Stavební úřad námítku nevyřadil správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

105. **Rozpor** záměru s ÚP Svitávka je dále doložen takto:

⁷ Veřejně dostupné na WEBu MMR - Ministerstvo > Stavební právo > Stanoviska a metodiky > Územní plánování > 4. Posuzování vlivů na životní prostředí a na udržitelný rozvoj území > Uplatnění § 55 odst. 3 stavebního zákona (<https://mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/stanoviska-odboru-uzemniho-planovani-mmr/5-posuzovani-vlivu-na-zivotni-prostredi-a-na-udrizitelny-rozvoj-uzemi/uplatneni-%C2%A7-55-odst-3-stavebniho-zakona>)

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU Text s významem pro EHP a

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES o posuzování některých plánů a programů na životní prostředí

ZÚR JMK v rámci správního území obce **Svitávka** vymezily koridor **DS03 I/43** pro úsek MÚK Sebranice - MÚK Vanovice o proměnlivé šířce **200 – 370 m**. Co je ÚP obce vymezeno se jeví pro současný záměr I/73 irelevantní, neboť tento ÚP byl pořizován v letech 1996 - 2003 a za 20 let se nejen změnily právní předpisy, ale i došlo ke změnám ve využití území. Ve změně č. 2 ÚP obce z roku 2011 byla klasicky nesprávně vymezena pouze **trasa** pro R43, ale ne koridor. Nelze ani zde hovořit o souladu se ZÚR JMK. **JZS nebylo možno vydat pro rozpor s ÚP obce.**

Stavební úřad námitku nevyřadil správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

Stavební úřad námitku nevyřadil správně. Stavební úřad správně uvedl: „*Jedna z nejdůležitějších povinností stavebních úřadů je posouzení záměru dle platné územně plánovací dokumentace. Z tohoto důvodu je nutné zajištění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb. Soulad záměru je podmínkou pro získání nejen JZS, ale i dalších stanovisek jako podkladů pro vydání územního rozhodnutí*“, avšak stavební úřad podle uvedeného nepostupoval, když ignoroval důkazně doložené rozpory s územně plánovací dokumentací.

106. JZS je také **nepoužitelný**, protože **nenaplnil povinnost vyloučit existenci jiného uspokojivého řešení** pro realizaci předmětného dopravního spojení, a to ať již zcela jinde v rámci ČR, tak s využitím modernizace stávající I/43, nebo i při pouhém posunutí navrhované trasy o desítky metrů k východu. **V posledním případě by nebylo nutno provést kácení 2 539 ks stromů a 217799 m² zapojených porostů dřevin, ke kterým zcela v rozporu s právními předpisy vydal souhlas v JSZ odbor životního prostředí krajského úřadu.**

Povolení kácení dřevin je tedy **nezákonné**.

Stavební úřad námitku nevyřadil správně. Stavební úřad uvedl, že „*Nelze prohlásit, že „JZS je také nepoužitelný, protože nenaplnil povinnost vyloučit existenci jiného uspokojivého řešení pro realizaci předmětného dopravního spojení“. Záměr „I/73 Bořitov – Svitávka“ je navržen převážně do stopy plánované, nedokončené exteriální německé dálnice Vídeň – Bratislava. Právě toto řešení je výhodné a plní svůj účel. Důkazem mohou být vydaná kladná stanoviska všech dotčených orgánů a prokázaný veřejný zájem. Není účelem JZS naplnit povinnost vyloučit existenci jiného uspokojivého řešení, ale posoudit záměr na základě právních předpisů.*“ Taková to argumentace je právně zcela nepřijatelná. Existence souhlasných vyjádření dotčených orgánů státní správy nemůže sama o sobě naplnit zákonnou „*povinnost vyloučit existenci jiného uspokojivého řešení*“.

107. V ZÚR JMK **neproběhlo** vyhodnocení SEA pro silnici I. třídy, tedy i z tohoto hlediska je zde nepřijatelný rozpor.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Silnice I. třídy plní v území jiné úkoly než v ZÚR JMK v roce 2016 vymezený koridor dálnice D43.

Ať to již byla silnice I. třídy nebo dálnice D43, neproběhlo řádné posouzení SEA. Posouzení SEA a posouzení EIA jsou podle závazné evropské legislativy vzájemně propojené procesy a podle judikatury SDEU vadná SEA neumožňuje označit návazný proces EIA za zákonný.

To, že vyhodnocení SEA na úrovni ZÚR JMK je významně vadná, neboť neuvádí specifické vyhodnocení pro jednotlivé obce na trase komunikace 43, potvrdil rozsudek NSS ze dne 12. 6. 2025, č.j. 3 As 267/2024 – 68, ke kauze ÚP Moravské Knínice. NSS tak potvrdil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2024, č.j. 66 A 1/2023-224, kde soud k vadám způsobu posuzování na úrovni ZÚR JMK (stejná metodika pro ZÚR JMK i pro 1. Aktualizaci ZÚR JMK) uvedl:

88. Soud v této souvislosti souhlasí s navrhovateli, že se posouzení SEA na krajské úrovni vůbec nezabývá konkrétními a specifickými vlivy komunikace 43 na území a obyvatelstvo odpůrkyně. Příloha č. 2a vyhodnocení SEA, které se zaměřuje na jednotlivé záměry (DS40-B, DS41-B a DS45) tzv. „Německé“ varianty komunikace 43, o Moravských Knínicích hovoří, jen pokud zmiňuje tamější aktuální překročení hlukových limitů (str. 61, 90 a 133). V případě záměru DS41-B pak jen obecně zmiňuje přímý, dlouhodobý, trvalý a záporný vliv na obyvatelstvo, ovzduší a lidské zdraví, protože se komunikace výrazně přibližuje k obytné zástavbě odpůrkyně. Nic dalšího neuvádí.

89. Kromě zmínky o překročení hlukových limitů tak například z posouzení SEA na krajské úrovni nyní není známo posouzení stávajících vlivů koridorů pro komunikaci 43 a jižního obchvatu Kuřimi na Moravské Knínice. Přesně nejsou známy ani vlivy předpokládané, ať už sekundární, synergické, kumulativní, krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé, trvalé i přechodné, kladné a záporné. Chybí odpověď na otázky, jak koridor pro komunikaci 43 a jižní obchvat Kuřimi zapůsobí na obyvatelstvo Moravských Knínic a jeho zdraví. Nebo na tamější biologickou rozmanitost i faunu a flóru, na což upozorňuje spolek *Občané Malhostovic za Optimalizovanou D43*.

90. Moravsko-knínická půda, tamější voda, ovzduší, klima či hmotné statky nebo vlivy na krajinu Moravských Knínic včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení, to vše v posouzení SEA

108. Navíc je zde i **rozpor** z hlediska zákona o pozemních komunikacích. Dle přechodných ustanovení tohoto zákona se pro I/73 **nejedná o silnici I. třídy, ale o dálnici II. třídy.**

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad uvedl: „Pro posouzení, zda se jedná o silnici I. třídy nebo o dálnici II. třídy je důležitý samotný fakt, jak je silnice popsána v žádosti o vydání územního rozhodnutí (o co je vlastně požádáno), tj. v jakých parametrech má být komunikace povolena.“ To je naprosto nesprávná argumentace. O tom, o jakou komunikaci se jedná, se rozhoduje na úrovni ZÚR kraje poté, co je respektován obsah závazné PÚR ČR a je respektována hierarchicky nadřazená relevantní vnitrostátní a unijní, resp. mezinárodní legislativa. V tom případ byl na úrovni 1. Aktualizace ZÚR JMK porušen zákon.

Koridor komunikace 43 **musel** být na základě čl. II, bodu 2, písm. b) zákona č. 268/2015 Sb. (novelizujícího zákon č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích) v 1. Aktualizaci ZÚR JMK vymezen jako koridor dálnice II. třídy a **nesměl** být vymezen jako koridor silnice I. třídy. Zákon č. 268/2015 Sb., který nabyl právní účinnosti ke dni **31. 12. 2015**, zrušil kategorii „*rychlostní silnice*“ a nově definoval kategorie „*dálnice I. třídy*“ a „*dálnice II. třídy*“.

Podzákonná norma (zde 1. Aktualizace ZÚR JMK) **nemá větší právní sílu než zákon** (zde č. 268/2015 Sb.), **nemůže** tedy ustanovení zákona překonat a **nemůže** učinit návaznou podzákonnou normu (ÚP obce) souladnou se zákony ČR. Také vada 1. Aktualizace ZÚR JMK díky **jejímu rozporu s PÚR ČR** (viz níže) je naopak i další zásadní právní vadou.

Lze tedy konstatovat, že PÚR ČR, ZÚR krajů i ÚP obcí jsou podzákonnými normami a jako takové nesmí být v rozporu se žádným zákonem, tedy ani zákonem o pozemních komunikacích. Současně ÚP obcí musí být v okamžiku svého vydání v souladu s PÚR (viz § 54 odst. 2 stavebního zákona).

K prokázání právní vady ÚP obce ve vztahu k zákonu o pozemních komunikacích lze citovat z čl. II zákona č. 268/2015 Sb., příslušné novely zákona o pozemních komunikacích:

„1. Pozemní komunikace zařazené do kategorie dálnice podle zákona č. 13/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považují za dálnice I. třídy.

2. Silnice I. třídy, které jsou rychlostními silnicemi podle zákona č. 13/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považují za dálnice II. třídy, pokud

a) mají směrově oddělené jízdní pásy, nebo

b) jsou zařazené do transevropské silniční sítě.“ (zvýraznění doplněno)

Toto ustanovení zákona č. 268/2015 Sb. dnem nabytí účinnosti cit. zákona a bez dalšího dopadlo na všechny rychlostní silnice, a to nejen realizované a budované, ale i na ty, které byly ke dni nabytí účinnosti cit. zákona vymezeny v PÚR ČR. Že tomu tak po nabytí účinnosti předmětného zákona je, a že o tom nebyly pochyby ani i z hlediska výkonu státní správy na úrovni orgánů územního plánování (MMR jako pořizovatele PÚR ČR a JMK jako pořizovatele 1. Aktualizace ZÚR JMK) je **doloženo** níže.

MMR i JMK **několik let respektovaly** předmětnou novelu zákona i pro komunikaci 43. K **pochybením, nerespektování** cit. zákona, v souvislosti s touto konkrétní komunikací, však **ze strany JMK** dochází cirkula od poloviny roku 2018.

Výchozím stavem pro aplikaci zákona č. 268/2015 Sb. byla PÚR ČR schválená vládou ČR usnesením č. 929 ze dne **20. 7. 2009** a 1. Aktualizace PÚR ČR¹⁰ schválená vládou ČR usnesením č. 276 ze dne **15. 4. 2015**. Zde byla komunikace 43 vymezena jako „*rychlostní silnice*“ R43 a jako **součást transevropské**

¹⁰ 1. Aktualizace PÚR ČR je veřejně dostupná na <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/politika-uzemniho-rozvoje-ceske-republiky/navrh-aktualizace-c-1-politiky-uzemniho-rozvoje-cr>

dopravní sítě TEN-T. Tento stav byl platný i ke dni **31. 12. 2015**, kdy zákon č. 268/2015 Sb. nabyl právní účinnosti.

V případě komunikace 43 se tedy jednalo o komunikaci označenou písmenem „R“, tj. komunikaci, pro kterou její **parametry byly stanoveny**. Nejednalo se tedy jednu z tzv. „**kapacitních komunikací**“, pro které bylo dle PÚR ČR používáno k označení písmeno „S“ a kde PÚR vycházela z toho, že pro takovou komunikaci její „**parametry teprve budou stanoveny**“.

Ode dne **31. 12. 2015** **nebylo** předmětné ustanovení zákona o pozemních komunikacích č. 13/1997 Sb. vnesené do něj zákonem č. 268/2015 Sb. **změněno**, tedy až do současnosti platí, že všechny komunikace, včetně komunikace 43, které byly takto **ze zákona nově kategorizovány jako dálnice II. třídy takto zůstávají kategorizovány**. Toto musí být respektováno ve všech podzákonných normách, tedy jak v aktualizacích PÚR ČR, tak i v aktualizacích ZÚR JMK a v návazných ÚP obcí.

To, že návazné ÚP obcí tento zákon nerespektovaly, je vadou, která plně odůvodňuje zrušení koridoru komunikace 43 soudem pro rozpor ÚP obcí se zákonem.

Jak je níže doloženo, MMR a JMK po řadu let před rokem 2019 ((cca do poloviny roku 2018) konali v souladu s předmětným ustanovením zákona č. 268/2015 Sb.:

- MMR zahájilo v **02/2018** projednávání Zprávy o uplatňování PÚR ČR. Vláda usnesením č. 315 ze dne **6. 5. 2019** vzala na vědomí Zprávu o uplatňování Politiky územního rozvoje ČR, ve znění Aktualizace č. 1 (dále jen „Zpráva“), a rozhodla o pořízení aktualizace Politiky územního rozvoje České republiky. V této Zprávě, kterou předložilo vládě MMR, bylo v bodě 3 kap. 5 požadováno **zajistit soulad s novelou č. 268/2015 Sb. k zákonu o pozemních komunikacích**. Toto dopadalo i na komunikaci 43. Vláda takto schválila úkol „prověřit v příslušných článcích PÚR ČR **v souladu se zákonem č. 268/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích potřebu převedení silnic kategorie „R“ na kategorii „D“ s názvem „dálnice“.**“ (zvýraznění doplněno).

Poznámky pro objasnění:

1. Tato Aktualizace PÚR ČR, logicky očekávaná jako **druhá** v pořadí, byla nakonec vydána až jako tzv. **4. Aktualizace PÚR ČR¹¹** a nabyla účinnosti, a to i **se změnami dle zákona č. 268/2015 Sb. k 1. 9. 2021**. Změna kategorizace komunikace 43 jako výjimka k ostatním změnám touto aktualizací provedena **nebyla**.
2. V mezičase (od 17. 12. 2018 do 2. 9. 2019) byla pořízena jiná aktualizace PÚR ČR **výlučně** věnovaná komunikaci 43. Tato aktualizace **nevycházela** z výše odkazované Zprávy o uplatňování PÚR ČR. Byla pro neexistenci jiné další do té doby vydané aktualizace PÚR ČR vydána s označením „**2. Aktualizace PÚR ČR**“¹² – k této aktualizaci více viz níže.

¹¹ 4. Aktualizace PÚR ČR – veřejně dostupné na <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/politika-uzemniho-rozvoje-ceske-republiky/navrh-aktualizace-c-4-politiky-uzemniho-rozvoje-c>

¹² 2. Aktualizace PÚR ČR – veřejně dostupné na <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/politika-uzemniho-rozvoje-ceske-republiky/aktualizace-c-2-politiky-uzemniho-rozvoje-ceske-r>

- **V ZÚR JMK vydaných v 09/2016¹³**, tedy po předmětné novele zákona o pozemních komunikacích, byly všechny návrhové koridory (pro úseky od obce Lysice k severu) i všechny územní rezervy pro komunikaci 43 (v úseku od dálnice D1 po Lysice) **vymezeny pro dálnici II. třídy** (s explicitním odkazem na předmětnou novelu zákona) a byly správně označeny symbolem **D43**. Na str. 147 – 148 odůvodnění těchto ZÚR JMK¹⁴ vydaných v roce 2016 je **správně** uvedeno, že „Z hlediska rozdělení a označení pozemních komunikací je v návrhu ZÚR JMK **zohledněna novela zákona o pozemních komunikacích s platností od 31. 12. 2015**, ve které se mění označení silnic I. třídy, které **byly rychlostními silnicemi dle zákona o pozemních komunikacích ve znění účinném přede dnem 31. 12. 2015**“ (zvýraznění doplněno). Aplikací této novely zákona dospěl pořizovatel k následujícímu textu na str. 148, kde odkazoval v pravém sloupečku nově na „**dálnice II. třídy**“ a správně používal označení **D43** :

V souladu s novelou zákona se v ZÚR JMK tímto mění kategorie a označení příslušných pozemních komunikací takto:	
Původní označení dle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 268/2015 Sb.	Nové označení dle Zákona č. 268/2015 Sb., o pozemních komunikacích, kterým se mění zákon č. 13/1997, o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, s platností ode dne 31. 12. 2015
R43 Brno – Moravská Třebová	D43 Brno – Moravská Třebová (dálnice II. třídy)
R46 Vyškov – Olomouc	D46 Vyškov – Olomouc (dálnice II. třídy)
R52 Pohořelice – Mikulov – hranice ČR / Rakousko	D52 Pohořelice – Mikulov – hranice ČR / Rakousko (dálnice II. třídy)
R55 Olomouc – Otrokovice – Břeclav (D2)	D55 Olomouc – Otrokovice – D2 (dálnice II. třídy)

Lze tedy tuto část shrnout tak, že zákon č. 268/2015 Sb. byl zjevně dodržován při pořizování Aktualizací PÚR ČR a ZÚR JMK cca do 3. kvartálu 2018.

Pro kontrast s výše uvedeným a pro úplnost je níže doloženo, jak úřední osoby z MMR a JMK následně konaly **v rozporu** s předmětným ustanovením zákona:

- Ze strany postupu centrálních orgánů lze poukázat na tzv. 2. Aktualizaci PÚR ČR.

Problematičnost projednávání návrhu 2. Aktualizace PÚR ČR a **promítání partikulárních zájmů do správních procesů** dokresluje fakt, že v tomto procesu došlo k **porušení kompetenčního zákona** Ministerstvem dopravy, které na základě dokumentů s argumentací JMK (pořizovatele AZÚR JMK) vložilo do vládního systému eKLEP návrh na 2. Aktualizaci PÚR ČR. Tento návrh zjevně **nebyl** s MMR jako gesčním ministerstvem pro územní plánování MMR ani projednán, neboť **MMR do eKLEPU reagovalo (ve věci spadající do vlastní gesce) vyjádřením s několika tzv. „zásadními připomínkami“**. Takovýto postup Ministerstva dopravy, představující **porušení kompetenčního zákona**, byl zjevně **nepřípustný**. Postup nasvědčuje spíše **nepřípustným** zákulisním postupům, které soudy jistě **nemohou aprobovat**. Toto projednávání také zcela zjevně věcně **neodůvodněně** proběhlo „z důvodu **naléhavého veřejného zájmu na základě § 35 odst. 5 stavebního zákona**“ (zvýraznění doplněno). Jak

¹³ ZÚR JMK 2016 – veřejně dostupné na <https://www.kr-jihomoravsky.cz/Default.aspx?ID=400821&TypeID=2>

¹⁴ ZÚR JMK 2016 – veřejně dostupné na <https://www.kr-jihomoravsky.cz/Default.aspx?ID=400821&TypeID=2>

uvádí MMR na svých Internetových stránkách, jednalo se o proces „z podnětu Ministerstva dopravy.“¹⁵

Mandát pro pořízení této aktualizace PÚR ČR následně dala MMR vláda, a to svým usnesením č. 859 ze dne **17. 12. 2018**. Vláda ČR svým usnesením č. 629 ze dne **2. 9. 2019** pak schválila tuto 2. Aktualizaci PÚR ČR se zdánlivě bezvýznamným obsahem, kde se stanovuje, že:

„v článku (60) bodě „Vymezení“ se slovo „rychlostní“ nahrazuje slovem „kapacitní“ a text „R43“ se nahrazuje textem „S43“ a v bodě „Důvody vymezení“ se text „R43“ nahrazuje textem „S43“ a kde „V článku (121) se text „R43“ nahrazuje textem „S43““.

Tato aktualizace PÚR ČR sama o sobě na první pohled nepůsobí protiprávně, není zde však explicitně popřena kategorizace komunikace 43 jako dálnice II. třídy, neboť mezi kategoriemi silnic představitelnými po případném přechodu ze stavu „kapacitní komunikace bez stanovených parametrů“ do upřesněného stavu „se stanovenými parametry“ je i kategorie „dálnice II. třídy“. Tedy na první pohled pro neznalého pozorovatele by se mohlo zdát, že se nejednalo o porušení zákona. Usnesení vlády se tak vyhnulo explicitnímu označení komunikace 43 jako silnice I. třídy, a tedy MMR se tak vyhnulo explicitnímu porušení zákona.

To, že však konečným účelem návrhu předloženého Ministerstvem dopravy nebylo vymezení kapacitní komunikace „S43“, ale vymezení komunikace I/43, dokládá text zdůvodnění pro vládu. Tento cíl nebyl naplněn a komunikace 43 se z rozhodnutí MMR a schválením vlády na úrovni PÚR ČR nestala silnicí I. třídy, ale pouze kapacitní silnicí.

Zde je navíc nepřezkoumatelně argumentováno, že „Zajištěním této mimořádné aktualizace PÚR ČR je možnost urychlit zadání navazujících územně plánovacích dokumentací a dále dokumentací pro územní rozhodnutí, které urychlí výstavbu tohoto silničního tahu až o 2 roky“. O věcné správnosti tohoto odůvodnění, a tedy o legalitě celého procesu pořízení 2. Aktualizace PÚR ČR jsou tak zásadní důvody k pochybám. Ostatně úsek komunikace 43 vymezený jako návrhový koridor v úseku Lysice – Svitávka (u Boskovic) byl v ZÚR JMK schválen již v roce 2016 a po řadě let doposud nebylo požádáno o územní rozhodnutí. V této době se přitom jednalo prakticky pouze o plánovací / projekční činnosti rezortu dopravy.

Požizovatel 2. Aktualizace PÚR ČR tak jednal v rozporu s platnou legislativou. Stejně pochybení je v jednání vlády, která si neoprávněně přisvojila pravomoc jednat v rozporu s platným zákonem.

K explicitnímu porušení zákona v procesech územního plánování došlo však zejména územně plánovací činností JMK, který si existující právní situaci nesprávně vyložil, silnici 43 v rozporu i s nadále platným zákonem č. 268/2015 Sb. označil jako silnici I. třídy a de facto tak vytvořil právní vadu pro AZÚR, kdy AZÚR se dostaly do rozporu s PÚR ČR a byl tak porušen i stavební zákon, jeho § 40 odst. 1 písm. a) a § 41 odst. 2. K rozporu s PÚR ČR viz podrobněji v závěru tohoto návrhového bodu.

¹⁵ Viz <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/politika-uzemniho-rozvoje-ceske-republiky/aktualizace-c-2-politiky-uzemniho-rozvoje-ceske-r>

- Ze strany JMK lze poukázat na pořizování AZÚR JMK, kde první zveřejněný návrh byl zveřejněn v 09/2019, tj. v bezprostřední časové souvislosti s vydáním 2- Aktualizace PÚR ČR vládou ČR (viz výše).

Poživatel AZÚR JMK zde **argumentoval diametrálně odlišně**, než argumentoval pro ZÚR JMK z roku 2016. JMK pro AZÚR JMK v období 2019 – 2020 vyšel z **nesprávné** pozice, že zákon o pozemních komunikacích **není relevantní**. K odůvodnění poukazoval na 2. Aktualizaci PÚR ČR. Pořizovatel AZÚR JMK tak **jednal v rozporu s platnou legislativou a dostal se i do rozporu sám se sebou**. **Jedná se tak i o porušení zásady legitimního očekávání, tj. že správní orgán bude v podobných věcech konat metodicky souladně.**

V odůvodnění AZÚR JMK na str. 164 – 165¹⁶ je sice **opět citována** předmětná novela zákona o pozemních komunikacích a je zde **opět** reprodukována tabulka textově identická s tou, jaká je na str. 147 – 148 odůvodnění ZÚR JMK¹⁷ vydaných v roce 2016 a je zde **tedy také uvedena změna z R43 na D43**, nicméně u odkazu na D43 je nově připojena hvězdička („*“) odkazující na připojenou poznámku tvrdící, a to **v rozporu s předmětnou novelou zákona o pozemních komunikacích**, že *„Tato komunikace tedy může být v rámci A1 ZÚR JMK sledována jak v podobě dálniční, tak silniční.“*

V souladu s novelou zákona o pozemních komunikacích s platností ode dne 31. 12. 2015, kde došlo ke změnám v zatřídění dálnic a silnic na území ČR (přičemž byla sledována především harmonizace označení a kategorií s označením užívaným v evropské dálniční a silniční síti) se v ZÚR JMK změnila kategorie a označení příslušných pozemních komunikací takto:

Původní označení dle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 268/2015 Sb.	Nové označení dle Zákona č. 268/2015 Sb., o pozemních komunikacích, kterým se mění zákon č. 13/1997, o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, s platností ode dne 31. 12. 2015
R43 Brno – Moravská Třebová	D43 Brno – Moravská Třebová (dálnice II. třídy)*
R46 Vyškov – Olomouc	D46 Vyškov – Olomouc (dálnice II. třídy)
R52 Pohořelice – Mikulov – hranice ČR / Rakousko	D52 Pohořelice – Mikulov – hranice ČR / Rakousko (dálnice II. třídy)
R55 Olomouc – Otrokovice – Břeclav (D2)	D55 Olomouc – Otrokovice – B2 (dálnice II. třídy)

* Dle Aktualizace č. 2 PÚR ČR, kterou schválila vláda ČR svým usnesením č. 629 ze dne 2. 9. 2019, se navrhovaná komunikace propojující dálnici D1 a budoucí dálnici D35 s dosavadním označením „R43“ mění na komunikaci označenou „S43“, tj. kapacitní silnici, u které dosud nebyly stanoveny její parametry (viz odst. 78 PÚR ČR). Tato komunikace tedy může být v rámci A1 ZÚR JMK sledována jak v podobě dálniční, tak silniční.

Tato i široké veřejnosti zjevná změna z dálnice D43 v úseku Kuřim – Lysice, pro kterou byla vymezena územní rezerva v ZÚR JMK z roku 2016, na silnici I/43, pro kterou byl v AZÚR JMK vymezen návrhový koridor, je tak v rozporu se zákonem.

¹⁶ AZÚR JMK – Veřejně dostupné na <https://www.kr-jihomoravsky.cz/Default.aspx?ID=381106&TypeID=2>

¹⁷ ZÚR JMK - Veřejně dostupné na https://www.kr-jihomoravsky.cz/archiv/oupsr/zur_jmk_5/TEXTOVA_CAST/ODUVODNENI/IIG.pdf#view=fit

Stejně pochybení nastalo pro úsek Bořitov – Svitávka a úsek Svitávka – severní hranice JMK.

Závěr:

Závěrem lze celou komplexní výše uvedenou argumentaci shrnout a zaměřit se **specificky na PÚR ČR platnou v době pořizování ÚP obcí a jejich změn**, tj. na její úplné znění po tzv. 4. Aktualizaci (právní účinnost ode dne **1. 9. 2021**, viz č. 321/2021 Sb. a viz WEB rezortu MMR¹⁸).

V PÚR ČR je část nadepsaná „**Koridory silnic I. třídy a kapacitních komunikací**“ (čl. 110a – 122). MMR zde **rozlišuje**, jak tomu činilo od roku 2008 vždy) **silnice I. třídy a kapacitní komunikace**.

Kapacitní komunikace jsou z hlediska jejího statutu v územním plánování **významně odlišnou komunikací než komunikace I. třídy**, přičemž je **to MMR a na Jihomoravský kraj, kdo aktualizací PÚR ČR (po schválení vládou) rozhoduje, zda komunikace bude pro účely územního plánování kategorizována jako kapacitní nebo komunikace I. třídy**.

Pokud je tedy komunikace 43 v této platné verzi PÚR ČR, a to pod označením **SD20**, vymezena v čl. 121 jako „**Kapacitní komunikace úsek Brno–Moravská Třebová**“, pak toto **nebylo možno v rámci pořizování Z1 ÚP Bořitov ignorovat**.

Ostatně pohledem a *contrario* lze poukázat na to, že jiné komunikace v téže části PÚR ČR nadepsané „**Koridory silnic I. třídy a kapacitních komunikací**“ jsou v PÚR ČR vedeny jako silnice I. třídy, a **tedy komunikace 43 (SD20) silnicí I. třídy dle PÚR ČR není**.

Je tedy jednoznačné, že komunikace 43 (SD20) vymezená v Z1 ÚP Bořitov jako silnice I. třídy není v souladu s PÚR ČR.

Jedná se tak o **rozpor** ÚP obcí a ZÚR JMK s PÚR ČR.

109. Vykácení dřevin v linii tzv. Hitlerovy dálnice je **nesprávným** řešením. Tento zelený pás si našel své nezastupitelné místo v území a místy je i ochranou proti větrům a také i proti nevhodnému šíření hluku od navrhovaného záměru k obytným lokalitám, tj. jeho likvidací by se **zvýšila významnost negativních vlivů**. Toto **nebylo** řádně posouzeno.

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad uvedl: „*Tvrzení spolků, že zelený pás je „...místy ochranou ... i proti nevhodnému šíření hluku od navrhovaného záměru k obytným lokalitám“, je rozporuplný. Pokud totiž dojde k odstranění tohoto zeleného pásu z důvodu silnice I/73, nebude již tento pás sloužit jako ochrana proti hluku od záměru. V rámci JZS byla posouzena všechna pozitiva i negativa. Jelikož bylo vydáno kladné JZS, lze uzavřít, že pozitiva převážila*“. Nebylo požadováno, aby se kácelo, naopak, aby se nekácelo a zelený ochranný pás zůstal zachován. Stavební úřad vyhodnotil věc zmatečně.

¹⁸ <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/politika-uzemniho-rozvoje-ceske-republiky/navrh-aktualizace-c-4-politiky-uzemniho-rozvoje-c>

110. Vykácení dřevin v linii tzv. Hitlerovy dálnice je **nesprávným** řešením i proto, že tím by došlo k **významným negativním vlivům** na zvláště chráněné biotopy a živočichy. Toto také **nebylo** řádně posouzeno.

Stavební úřad námitku *de facto* nevypořádal.

111. Vykácení dřevin v linii tzv. Hitlerovy dálnice je **nesprávným** řešením i z hlediska ochrany krajinného rázu. Toto také **nebylo** řádně posouzeno.

Stavební úřad námitku *de facto* nevypořádal. Podáním námítky nebylo požadováno, aby stavební úřad opisoval text, který byl napaden, ale aby námitku řádně vypořádal.

112. Nepřehlédnutelnou vadou je skutečnost, že EIA **nenavazuje** na **řádně** zpracovanou SEA, a to specificky pro SEA k ZÚR JMK. Na podporu tohoto tvrzení lze poukázat na to, že k obsahu SEA pro AZÚR JMK se ve zcela nedávné době vyjadřoval Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 11. 7. 2023, č. j. 66 A 1/2023 – 175, kterým byl zrušen koridor komunikace 43 v ÚP Moravské Knínice. **To, že soud k předmětnému způsobu vyhodnocení SEA zaujal vysoce negativní stanovisko, by mělo být stavebnímu úřadu známo. Toto hodnocení soudu nelze přehlédnout.**

Stavební úřad námitku *de facto* nevypořádal. Odvolatel odkazuje na výše plně citovaný text z rozsudku Krajského soudu v Brně a na skutečnost, že NSS rozsudek krajského soudu potvrdil a dal tamním navrhovatelům za pravdu. Odvolatel zde namítá totéž, co namítali tamní navrhovatelé, kteří měli u NSS úspěch.

113. DÚR **neobsahuje** polní cesty, obslužné komunikace, které zajistí provoz pro pomalá zemědělská vozidla, cyklisty atd. po obou stranách I/43 a **podél celého úseku I/73**. Tyto komunikace jsou uvedeny pouze někde. **Není tedy zajištěna obsluha všech nemovitostí.** Toto je povinen stavební úřad parcelu po parcele prověřit.

Stavební úřad námitku *de facto* nevypořádal. Stavební úřad se věnoval věci podrobněji než jiné námítce výše, avšak opět uvedl zavádějící tvrzení „... **jsou však navrženy téměř po obou stranách silnice I/73**“. Nemovitými se nerozumí jen stavby, ale všechny nemovitost, tedy stavební úřad námitku nevypořádal.

114. Výše zmíněné obslužné komunikace **nejsou** určeny obecně pro všechna vozidla, v projektu I/73 tak **absentuje** doložení tzv. doprovodné silniční komunikace pro pomalá vozidla a regionální hromadnou (autobusovou) dopravu. **Nejsou** tak také řádně vyhodnoceny negativní vlivy podél stávající I/43, která připadá v úvahu jako součást doprovodné silniční sítě. (viz i body výše konkrétně identifikující některé z dotčených nemovitostí).

Stavební úřad námitku nevypořádal správně. Stavební úřad uvedl: „Doprovodná silniční komunikace (spíše další komunikace) by byla nadbytečná; není proto součástí záměru. Dle bodu B.1, I.1) Souhrnné technické zprávy je skutečně uvažováno, že „úsek původní silnice I/43 mezi Bořitovem a MÚK Skalice nad Svitavou u Sebranic bude výhledově přeřazena jako doprovodná silnice II/643...“.

Na řádném vymezení doprovodné komunikace je nutno trvat, jinak se nevyřeší v území známé problémy, že v obcích, kam je zavlékána doprava v případě dopravních havárií a stavebních úprav na komunikacích nastávají doslova krizové situace. Je nepochopitelné, proč je návrh DÚR nedopracovaný a v této zásadní věci odkazuje do budoucnosti. Pokud tato věc potřebuje nejprve změnu územní plánovací dokumentace, pak je jí nutné pojednat a pak teprve vést územní řízení.

115. V popisu záměru na str. 3 veřejné vyhlášky je uvedeno: „*Součástí záměru jsou rovněž přeložky sítí veřejné technické infrastruktury (I. a II. březovského vodovodu, elektro VN, elektronických komunikací, STL a VTL plynovodů), které jsou se stavbou v kolizi, úpravy stávajících a návrh nových oplocení, úpravy koryt vodních toků a realizace vodních tůní a kompenzačních opatření ke zmírnění vlivů záměru na životní prostředí.*“ Tyto informace ve zveřejněné části DÚR **nejsou** uvedeny.

Stavební úřad námitku nevypořádal.

116. V procesu EIA zakončeném stanoviskem z roku 2010 **nebyla** posouzena problematika odkanalizování I/43.

Stavební úřad námitku nevypořádal. Věc je nutno nejprve prověřit na úrovni EIA. To se nestalo a je to nutno napravit.

116a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska správce vodovodů a kanalizací odpovědného za vodovody a kanalizace v oblasti mezi Černou Horou a Svitávkou

116a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska EIA specificky v otázce odkanalizování komunikace I/73

117. Způsob, jak je nyní navrhováno „odkanalizování“ I/73, je **nepříjemný**, neb nelze vyloučit jeho **významné negativní** vlivy na povrchové i podzemní vody.

Stavební úřad námitku nevypořádal. Věc je nutno nejprve prověřit na úrovni EIA. To se nestalo a je to nutno napravit.

118. Je **nepřípustné**, že náhradní výsadba za **kácení 2 539 ks stromů a 217799 m²** zapojených porostů dřevin nebyla stanovena. Navržená kompenzační opatření **nemohou** být náhradou za předmětné kácení. Předmětné dřeviny mají zásadní význam pro **krajinný ráz, pro ochranu zvláště chráněných rostlin a živočichů, jakož i představují součást ochrany proti větrům a znečištění ovzduší v sídlech západně od navrhované trasy I/43**, a to nejen pro prach z polí, ale i pro imise, kde by zdrojem byla I/73. Nic z toho se **nestalo** předmětem kompenzačních opatření. Předmětným brutálním kácením by se významně **snížila** i ochrana sídel proti hluku, a to i proti hluku ze stávající I/43. Toto vše **nebylo** řádně posouzeno.

Stavební úřad námitku řádně nevypořádal. Tvrzení stavebního úřadu, které potvrzuje, že náhradní výsadba nebyla stanovena, je naprosto **nepříjemné**.

Pro úplnost je uvedeno, že vyjádření stavebního úřadu zní: „Náhradní výsadba za kácení 2 539 ks stromů a 217 799 m² zapojených porostů dřevin nebyla příslušným správním orgánem uložena, neboť ekologická újma bude zhojena navrhovanými kompenzačními opatřeními v rámci záměru, viz zejména objektová skladba 800. Toto řešení lze nazvat jako řešení variantní. Byla zde prostě možnost řešit náhradu za kácení dřevin formou kompenzačních opatření. Tím, že k tomuto řešení byla získána kladná stanoviska všech dotčených orgánů, lze oprávněně konstatovat, že toto řešení je dostačující a v souladu s právními předpisy. Tímto se KrÚ zabýval výše v rámci bodu č. 107 námitek spolků. Podobně se KrÚ zabýval krajinným rázem a ochranou zvláště chráněných rostlin a živočichů, a to výše v rámci bodu č. 112 námitek spolků. Tvrzení spolků, že vykáčením dřevin dojde ke snížení ochrany proti větrům, k znečištění ovzduší v sídlech západně od navrhované trasy (prach z polí, imise od silnice I/73) a ke snížení ochrany proti hluku, je z pohledu KrÚ spíše subjektivní, relativní názor (především snížení ochrany proti větrům). Je zde důležité zmínit, že západně od stávajících stromů a keřů, se v bezprostřední blízkosti nenachází žádná obydlená oblast. Navíc, stávající dřeviny nejsou umístěny v souvislém pásu, ale pouze přerušovaně po úsecích. KrÚ zde opět zdůrazňuje, že byly zpracovány hluková a rozptylová studie.“

Lze dodat, že hluková a rozptylová studie věc řádně neposoudily. Je však známo, že i pás zeleně jaký se v území nachází, nemůže nahradit protihluková opatření, ani plnohodnotné uvážení o znečištění ovzduší.

119. MŽP vydalo v 05/2024 souhlasné závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění účinném do 31. 12. 2023, k umístění stavby "I/73 Bořitov - Svitávka", v k. ú. Bořitov, Lysice, Drnovice, Voděřady u Kunštátu, Sebranice u Boskovic, Skalice nad Svitávou a Svitávka. Toto stanovisko je **vadné**, neb již zákon, na jehož základě je stanovisko samo vydáváno, je **vadný**. Je totiž v **rozporu** se závaznou evropskou legislativou (viz i výše uvedené důvody k vadnosti rozptylové studie).

Stavební úřad námitku řádně nevypořádal. Tvrzení stavebního úřadu, že „Pro KrÚ a také pro MŽP je zákon č. 201/2012 Sb. součástí právního systému České republiky; moci výkonné není svěřena pravomoc zpochybňovat právní předpisy státu“ je zcela zmatečné. Jak je výše doloženo, rozptylová studie je v rozporu se zákonem, a tedy je v rozporu se zákonem i závazné stanovisko MŽP.

Navíc předmětné stanovisko vychází z tzv. pětiletých průměrů, které jsou samy o sobě v rozporu se zákonem. Postup s odkazováním na pětileté průměry **nemá oporu v evropské legislativě**. V tomto smyslu je **v rozporu s evropskou legislativou i zákon o ochraně ovzduší**. Nelze ani připustit, že některé limity uvedené v Příloze č. 1 zákona o ochraně ovzduší **nebudou použity**.

Pro většinu škodlivin je nutno pracovat pouze s průměry za **kalendářní rok**. Je **nepřípustné**, aby vzniklé některé překročení limitu za kalendářní rok bylo pominuto díky jeho zahrnutí do pětiletého průměrování.

Použití pětiletých průměrů ve čtvercích 1 x 1 km pokrývajících ČR bylo používáno pro tvrzení o stavu znečištění ovzduší v konkrétních lokalitách, kde nejsou dlouhodobě provozované měřicí stanice. Ukázkou úplné nepoužitelnosti tohoto postupu je právně oblast podél záměru komunikace 43. Provádět jakési interpolace s užitím velmi vzdálených stanic v Brně, Svratouchu a Moravské Třebové,

což jsou jediná dostupná data s delší pozorovací řadou, a to v údajném rozlišení detailnosti na plošky 1 x 1 km, je přímo **absurdní**. Tak nepřiléhavá pro úsek Bořitov – Svitávka je pak kvalita těch pětiletých map. Hodnota je blízka „hausnumerům“.

Není jiného vyhnutí, než že pro věrohodné určení znečištění ovzduší se postupovat metodami, které se používají i pro zjištění stavu věci pro jiné sledované charakteristiky. Znamená to, že **žadatel, který je povinen doložit popis stavu území, o němž nemohou být pochybnosti, je povinen před předložením záměru sledovat příslušnou charakteristiku po tak dlouhou dobu, která umožní zjištěný popis stavu území označit za věrohodný**. U problematiky znečištění ovzduší se nepochybně jedná o dobu delší než kalendářní rok. Pouze takto lze získat informace o ročním průměru koncentrací škodlivin. Vzhledem k tomu, že variabilita počasí mezi roky je vysoká, je na místě takové sledování provádět **minimálně tři roky, resp. spíše pět let**.

Nic takového nebylo provedeno.

Modelování pomocí počítačových modelů nemůže výše popsaný postup nahradit, protože i tento postup je nutné kalibrovat na data reálně zjištěná přístrojovým sledováním stavu ovzduší v území, kde má být záměr umístěn / realizován.

120. Na str. 8 veřejné vyhlášky o řadě následných změn projektu. Lze citovat: „*Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále jen „DÚR“; s datem 06/2022; revize 03. 05. 2023, 27. 09. 2023, 02. 10. 2023)*“. Průvodní zpráva k DÚR je označena jako dokument 27. 9. 2023. Jednak tedy **nelze** hovořit o zahájení územního řízení pro dokumentaci DÚR označenou 06/2022, ale též **není přípustné**, aby základní dokument DÚR, tj. Průvodní zpráva, nereagoval na výše odkazovanou revizi ze dne 02. 10. 2023.

Odvolatel nesouhlasí s postupem stavebního úřadu, který na obranu svého postupu uvedl:

„Jak bylo vícekrát řečeno, DÚR je zpracována k datu 06/2022 s tím, že součástí DÚR jsou tři revize. Revize se týkají pouze některých zpráv nebo výkresů, nikoliv celku. Toto je však běžné v rámci projektování. DÚR zpracována k datu 06/2022 spolu s revizemi tvoří jeden celek, takto byla předložena KrÚ, a na základě této dokumentace bylo řízení oznámeno. Není nutné s poslední dílčí změnou provádět také změnu Průvodní zprávy. Opravy DÚR byly zpracovány ve vazbě na výzvu KrÚ č.j. JMK 31110/2023 ze dne 24.02.2023, ve které byl žadatel vyzván k odstranění nedostatků a doplnění žádosti. KrÚ pod bodem C. výzvy požadoval:

- 1. Doplnit zdůvodnění žádosti v případě požadované doby platnosti územního rozhodnutí na 5 let*
- 2. Do textové části B. doplnit část B.1 písm. d), a to popis, jak byly v DÚR zohledněny podmínky ze závazných stanovisek dotčených orgánů (zejména ze závazného stanoviska EIA pro fázi přípravy atd.). Informace, která měla být uvedena jako samostatná příloha žádosti, není součástí předložených podkladů (viz str. 14/39 textové části B.)*
- 3. Situační výkresy objektů SO 781 – SO 786 a SO 860 doplnit o kóty navrhovaného oplocení včetně kót od hranic pozemků či stavby. Oplocení zvýraznit oproti okolní kresbě (dosavadní situační výkresy jsou zcela nepřehledné). Doplnit popis materiálového řešení. Oplocení dle § 103 odst. 1 písm. e) bod 14. nevyžaduje další povolení, proto již ve fázi DÚR musí být oplocení zakresleno s dostatečnou podrobností*

4. V rámci SO 860 doplnit (krom výše uvedeného; text/výkres) řešení u SO 116 Propojení pro nadměrný náklad

Drobné opravy v DÚR 06/2022 byly provedeny tedy na základě výzvy JMK 31110/2023 ze dne 24. 02. 2023 a také např. na základě požadavku správce toku Povodí Moravy, s.p.; tím došlo k doplnění DÚR 06/2022 o některé revize. Z uvedených bodů vyplývá, že se jednalo o marginální zásahy do DÚR jako celku s ohledem na rozsah stavby. Tyto změny, na základě kterých byla doložena opravená DÚR, resp. některé zprávy a výkresy, opravdu nemohly mít žádný vliv na vydání verifikačního stanoviska. Tato výsledná DÚR 06/2022; revize 03. 05. 2023, 27. 09. 2023, 02. 10. 2023, tvořící jeden celek, je podkladem pro vydání tohoto územního rozhodnutí. Skutečnost, že v oznámení o zahájení řízení jsou uvedeny tři revize DÚR, svědčí o tom, že KrÚ a také žadatel, toto nijak neskrývá, a naopak revize prokazatelným způsobem deklaruje.“

Odvolatel setrvává na tom, že průběh územního řízení měl být zcela transparentní pro všechny účastníky řízení, nemělo docházet k jednáním s některým z účastníků mimo standardní postupy. Dokumentace DÚR měla být vygenerována jako jedna vnitřně konzistentní sada s plným souladem mezi grafickou a textovou částí a ne s tím, že některé zásahy budou prováděny jen do výkresů a jiné do textů. Veřejnost zde není od toho, aby detektivními metodami mařila svůj čas analyzováním nekonzistencí. Rozhodně bylo nutné, aby stanoviska dotčených orgánů a také verifikační stanovisko EIA byly vydávány pouze a výlučně k jednoznačně identifikované dokumentaci a přitom, aby stavební úřad byl plnohodnotným garantem, že žádné změny dokumentace neproběhnou bez toho, aby všechny dotčené orgány i veřejnost byli plně informováni.

Odvolatel nemůže jinak, než požadovat, aby za současné situace, kdy existují pochybnosti, došlo k jednoznačné nápravě v tom, že žadatel oficiálním podáním předá nově vygenerovanou DÚR jako celek s jedním datem. To za současného využití informačních technologií je možno povést bez mimořádného úsilí a nákladů.

Odvolatel za vzniklé situace napadá všechna vydaná stanoviska, včetně verifikačního stanoviska, a žádá, aby bylo novým vydáním stanovisek k jednoznačně nově identifikované DÚR zajištěno, že podklad, ke kterému se budou všechna stanoviska (včetně verifikačního stanoviska) nově vydávat, byl identický.

Až toto bude provedeno, lze vydat novou veřejnou vyhlášku.

121. Stavební úřad je **povinen požadovat konzistentní dokumentaci označenou jako jednu konkrétní revizi a všechny dokumenty musí být datovány stejně**. Současně **nelze** připustit, aby se jakýkoliv dokument z DÚR měnil, aniž by celá DÚR byla označena jako dokument po nové revizi. Předkládání chaoticky označených dokumentů různých revizí **nesmí** být tolerováno.

Stavební úřad námitku řádně nevypořádal. Požadavek k nápravě je specifikován výše.

122. Všechna stanoviska DOSS, vyjádření odborů krajského úřadu, biologické hodnocení (biologický a dendrologický průzkum), hluková a rozptylová studie, výjimky dle § 56 ZOPK – zde stanovisko JZS, stanovisko EIA, závazné stanovisko o souladu EIA, verifikační stanovisko EIA, závazné stanovisko podle

§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, zborový elaborát, zemědělská příloha, atd. **musí být vydány k identické verzi DÚR.**

Pokud dojde ke změně revize DÚR musí být ze strany žadatele **detailně doloženo jaké změny v DÚR byly provedeny** a musí být ponecháno na DOSS a dalších orgánech, aby písemně potvrdily, že již každé jednotlivé vydané stanovisko zůstává v platnosti nebo aby DOSS a další orgány vydaly nová souhlasná nebo nesouhlasná stanoviska.

Za platné stanovisko lze přitom pokládat jen takové stanovisko, kde je jednoznačně příslušným orgánem potvrzeno, že obdržel úplnou dokumentaci DÚR pro danou revizi DÚR a že k této konkrétní a důsledně datované revizi DÚR potvrzuje své již vydané stanovisko nebo vydává nové souhlasné nebo nesouhlasné stanovisko.

Toto se zjevně nestalo a je nutno zjednat nápravu.

Stavební úřad námitku řádně nevyřadil. Požadavek k nápravě je specifikován výše.

Odvolatel nesouhlasí s reakcí stavebního úřadu, kde je uvedeno, že „*Na základě seznámení se KrÚ s předloženými stanovisky dotčených orgánů a vyjádření správců veřejných sítí, lze konstatovat, že se vždy vztahují ke konkrétní a identifikovatelné verzi dokumentace, která je podkladem pro řízení. V tomto případě je to DÚR s uvedenými revizemi (např. 03. 05. 2023, 27. 09. 2023, 02. 10. 2023). K tomuto tématu vyjádřil svůj názor i Nejvyšší správní soud ze dne 01. 11. 2023, č. j. 5 As 275/2022-56, kdy uvádí, že „revize dokumentace a následné získání odpovídajících závazných stanovisek samy o sobě neznamenají, že by dokumentace byla vnitřně nekonzistentní nebo nesprávná. Samotná neaktuálnost závazných stanovisek, pokud nemohla být změnou záměru ovlivněna, sama o sobě nezpůsobuje vadu řízení, pokud správní orgány se znalostí místních poměrů vyhodnotily, že závěry v nich uvedené stále platí“.*

Požadavek, či spíše představa spolků o způsobu potvrzení dotčeného orgánu k jaké revizi dokumentace se vyjadřoval, je z pohledu KrÚ neopodstatněný ani právně závazný.“

Odvolatel zdůrazňuje, že požadavek nebyl „představou“. Námitky nejsou „představy“, ale požadavky na provedení nápravy.

Odvolatel souhlasí s rozsudkem NSS, že „*revize dokumentace a následné získání odpovídajících závazných stanovisek samy o sobě neznamenají, že by dokumentace byla vnitřně nekonzistentní nebo nesprávná*“. Tato otázka, ale není nastolena. Nastolena je otázka, že dokumentace musí být jednoznačně označena, a to stejně na všech jejích součástech. Pokud by to tak nebylo bylo by nutné, aby dokumentace obsahovala dokument, kde by byl seznam všech jejích součástí a u každé z nich by bylo jednoznačně uvedeno datováno každého jednotlivého dokumentu. Pak stanoviska dotčených orgánů by musela explicitně jako součástí svého stanoviska uvádět, tento seznam položek a v rámci stanoviska uvést, že toto byla kompozice dokumentace, ke které se správní orgán stanoviskem vyjadřoval.

Je jistě nepochybné, že dojde-li ke změnám některé z části dokumentace, jedná o jinou dokumentaci. Dotčené orgány se vyjadřují k dokumentaci DÚR jako celku, ne nějak „salámově“ / per partes.

Jistě také platí formulace NSS, že „*Samotná neaktuálnost závazných stanovisek, pokud nemohla být změnou záměru ovlivněna, sama o sobě nezpůsobuje vadu řízení, pokud správní orgány se znalostí místních poměrů vyhodnotily, že závěry v nich uvedené stále platí*“. Toto neznamena nic jiného, než že všechny dotčené orgány mohou místo nových stanovisek vydat pouze potvrzení, že k novému obsahu pojednávané dokumentace (což musí být pro přezkoumatelnost jednoznačně uvedeno) nemají nové připomínky a že jejich již vydané stanovisko je i nadále platné.

123. V úvodu Průvodní zprávy k DÚR je uvedeno:

Rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby dálnice, silnice, místní komunikace a veřejné účelové komunikace určuje Příloha č. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb. v platném znění, dále odpovídá požadavkům Směrnice pro dokumentaci staveb pozemních komunikací schválené MD-OPK č.j. 158/217-120-TN/1 ze dne 9. srpna 2017. resp. jejího Dodatku č. 1 schváleného MD-OPK pod č. j. 66/2018-120-TN ze dne 19. března 2018.

Toto je **nedostatečné**. Rozsah a obsah dokumentace musel být zpracován plně podle platného znění vyhlášky č. 148/2008 Sb., vyhláška o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb. Tato vyhláška byla novelizována novelou č. 251/2018 Sb. účinnou od 1. 12. 2018.

Stavební úřad námitku řádně nevypořádal. Tvrzení, že „*Předložená dokumentace je zpracována dle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění účinném do 31. 12. 2023, což je v souladu s právními požadavky*“ je, jak je doloženo, nesprávné. Stavební úřad nemohl územní rozhodnutí vydat, když předložená dokumentace tvrdí něco jiného.

Stavební úřad zde není od toho, aby pracoval za žadatele a za něj domýšlel věci a opravoval obsah předložené dokumentace.

Vzhledem k tomu, že tak stavební úřad učinil, vyvolal důvodnou pochybnost o své nestrannosti a nezávislosti, a naopak podal nepřehlédnutelnou indicii rizika podjatosti. Nadřízený orgán tedy musí o této podjatosti rozhodnout rozhodnutím.

Podle odvolatele je namístě, aby bylo postupováno podle § 131 správního řádu a aby nadřízený orgán „Nadřízený správní orgán usnesením pověřil k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán“

124. Z dlouhého seznamu SO a pouze 36 zveřejněných souborů je zjevné, jak **neúplnou** dokumentaci DÚR stavební úřad zveřejnil. Toto musí být **napraveno** a vydání veřejné vyhlášky musí být **opakováno**.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku, když uvedl: „*Jak již bylo uvedeno v bodu č. 1 námitek spolků, není povinností KrÚ zveřejnit úplnou DÚR. To, že KrÚ zveřejnil také odkaz na digitální verzi části DÚR včetně posudků a studií, je nepovinný, nadstandartní úkon v rámci dobré správy vůči veřejnosti a účastníkům řízení. Opakování oznámení o zahájení řízení, které bylo učiněno veřejnou vyhláškou, je nedůvodné.*“

Vyjádření odvolatele viz bod 1 výše.

Odvolatel dodává, že mezi dokument, které stavební úřad zveřejnil, nebyly posudky. To musí být také objasněno.

127. V úvodu Souhrnné technické zprávy k DÚR je uvedeno:

Rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby dálnice, silnice, místní komunikace a veřejné účelové komunikace určuje Příloha č. 4 vyhlášky č. 499/2008 Sb. v platném znění, dále odpovídá požadavkům Směrnice pro dokumentaci staveb pozemních komunikací schválené MD-OPK č.j. 158/217-120-TN/1 ze dne 9. srpna 2017. resp. jejího Dodatku č. 1 schváleného MD-OPK pod č. j. 68/2018-120-TN ze dne 19. března 2018.

Toto je **nedostatečné**. Rozsah a obsah dokumentace musel být zpracován plně podle platného znění vyhlášky č. 148/2008 Sb., vyhláška o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb. Tato vyhláška byla novelizována novelou č. 251/2018 Sb. účinnou od 1. 12. 2018.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku. To, že nastal stejný typ vady jak pro Průvodní zprávu, tak i pro Souhrnnou technickou zprávu, jsou dvě vady. Bylo tedy na místě na obě odkázat. Co se týče reakce odvolatele tak odkazuje na své vyjádření k námitce č. 124 výše.

129. Na str. 9 – 12 Souhrnné technické zprávy k DÚR je kapitola b.3) nadepsaná „údaje o souladu s ÚPD kraje“. Tato kapitola obsahuje sice mnoho slov, ale **není zde konkrétně doložen soulad DÚR se ZÚR JMK**. Krajský orgán územního plánování měl před vydáním veřejné vyhlášky soulad DÚR a ZÚR JMK ověřit. To se **nestalo**.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku. Stavební úřad uvedl: „*Jak bylo již podrobněji doloženo, záměr „I/73 Bořitov – Svitávka“ je v souladu se ZÚR JMK. Soulad potvrdil KrÚ OÚP ve svých dvou stanoviscích, viz výše. Tento soulad popisuje také Souhrnná technická zpráva na stranách 9 – 12 s tím, že logicky nemůže reflektovat Aktualizace č. 3a, 3b a 4 ZÚR JMK, které však popisuje souhlasné navazující závazné stanovisko KrÚ OÚP pod č.j. JMK 37230/2025 ze dne 06.03.2025. Soulad byl tedy nezpochybnitelně ověřen.*“ Toto tvrzení je v příkrém rozporu s graficky doloženými nesoulady v námitkách výše.

129 a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného stanoviska KrÚ OÚP č.j. JMK 10534/2023 ze dne 23. 01. 2023 s tím, že přezkumnému orgánu musí být předloženy všechny námitky k nesouladu s územně plánovacími dokumentacemi, jak je v řadě námitek (s grafickými reprezentacemi i bez nich) doloženo výše.

129 b) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného stanoviska KrÚ OÚP č.j. JMK 37230/2025 ze dne 06. 03. 2025 s tím, že přezkumnému orgánu musí být předloženy všechny námitky k nesouladu s územně plánovacími dokumentacemi, jak je v řadě námitek (s grafickými reprezentacemi i bez nich) doloženo výše.

130. Jak je doloženo výše, soulad DÚR se ZÚR JMK není dán, a tedy územní řízení nemělo být ani oznamováno veřejnou vyhláškou. Pokud se již tak stalo, je stavební úřad povinen řízení zastavit, neboť v daném případě nelze vyzvat žadatele, aby rozpor se ZÚR JMK napravil.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku. Stavební úřad uvedl: „KrÚ neshledal opodstatněný důvod řízení zastavit, jak jsou přesvědčeny spolky. Pro takové zastavení nebyly nalezeny zákonné předpoklady. Podobně také výzva k odstranění rozporu je nemyslitelná a nedůvodná.“ Odvolatel na své námitce trvá, protože stavební úřad nesprávně uzavřel, že nesoulad s územně plánovací dokumentací není dán.

Stavební úřad postupoval nesprávně, když uvedl: „Jak bylo již podrobněji doloženo, záměr „I/73 Bořitov – Svitávka“ je v souladu s ÚP jednotlivých obcí. Soulad potvrdil KrÚ OÚP ve svých dvou stanoviscích, viz výše. Tento soulad popisuje také Souhrnná technická zpráva na stranách 12 – 14 s tím, že logicky nemůže reflektovat Změnu č. 1 ÚP Bořitov, kterou však popisuje souhlasné navazující závazné stanovisko KrÚ OÚP pod č.j. JMK 37230/2025 ze dne 06. 03. 2025. Soulad byl tedy nezpochybnitelně ověřen.“

Je absurdní, že stavební úřad nevrátil žádost o vydání územního rozhodnutí pro nesoulad s ÚP obce Bořitov a podání považoval za souladné s územně plánovací dokumentací a následně, až dostal stanovisko KrÚ OÚP, které odkazovalo na **významně jiný stav** územně plánovací dokumentace, opět souhlasil, že existuje soulad s územně plánovací dokumentací. Pro odvolatele je tento podivný postup stavebního úřadu nepochopitelný. Prověření souladu záměru s územně plánovací dokumentací je povinně prvním věcným úkonem stavebního úřadu, a to již před vydáním veřejné vyhlášky oznamující zahájení územního řízení. **Přece nelze, aby stavební úřad potvrzoval soulad s ÚP Bořitov jak za původního stavu, tak za nového stavu.**

131. Na str. 12 - 15 Souhrnné technické zprávy k DÚR je kapitola b.4) nadepsaná „údaje o souladu s ÚPD obcí“. Tato kapitola obsahuje sice mnoho slov, ale **není zde konkrétně doložen soulad DÚR s ÚP všech dotčených obcí**. Krajský orgán územního plánování měl před vydáním veřejné vyhlášky soulad DÚR a ZÚR JMK ověřit. To se **nestalo**.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku. Je zcela absurdní, že stavební úřad nedal odvolateli k této námitce za pravdu. Bylo nesporně povinností žadatele přezkoumatelně doložit soulad s PÚR ČR, ZÚR JMK a všemi ÚP dotčených obcí.

Věc se jeví tak, že přestože žadatel „se pro jistotu“ konkrétně k souladu s PÚR ČR, ZÚR JMK a všemi ÚP dotčených obcí nevyjádřil a soulad nedoložil. **Z tohoto důvodu měl stavební úřad žádost o územní rozhodnutí odmítnout jako neúplné.**

Stavební úřad, zde není od toho, aby pracoval za žadatele a za něj domýšlel věci a opravoval obsah předložené dokumentace.

131 a) Vzhledem k tomu, že tak stavební úřad učinil, vyvolal důvodnou pochybnost o své nestrannosti a nezávislosti, a naopak podal nepřehlédnutelnou indicii rizika podjatosti. Nadřízený orgán tedy musí o této podjatosti rozhodnout rozhodnutím.

Podle odvolatele je namístě, aby bylo postupováno podle § 131 správního řádu a aby nadřízený orgán „Nadřízený správní orgán usnesením pověřil k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán“

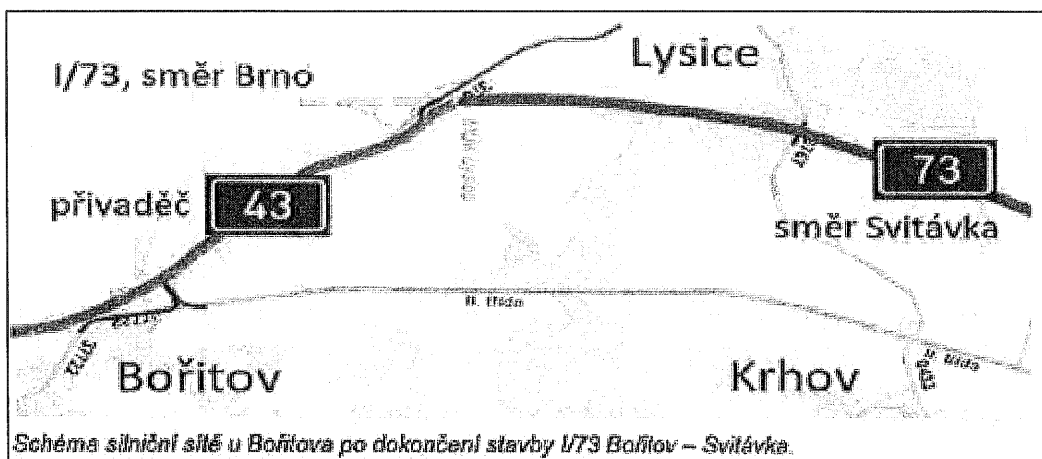
131 b) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného stanoviska KrÚ OÚP č.j. JMK 10534/2023 ze dne 23. 01. 2023 s tím, že přezkumnému orgánu musí být předloženy všechny námítky k nesouladu s územně plánovacími dokumentacemi, jak je v řadě námitek (s grafickými reprezentacemi i bez nich) doloženo výše.

131 c) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného stanoviska KrÚ OÚP č.j. JMK 37230/2025 ze dne 06. 03. 2025 s tím, že přezkumnému orgánu musí být předloženy všechny námítky k nesouladu s územně plánovacími dokumentacemi, jak je v řadě námitek (s grafickými reprezentacemi i bez nich) doloženo výše.

132. Jak je doloženo výše, soulad DÚR s ÚP všech dotčených obcí není dán, a řízení nemělo být ani oznamováno veřejnou vyhláškou. Pokud se již tak stalo, je stavební úřad povinen řízení zastavit, neboť v daném případě nelze vyzvat žadatele, aby věc napravil.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku. K nesprávnému vypořádání této námítky viz text odvolatele k námitkám 129 – 131 výše.

133. Specificky na str. 12 mělo být pojednáno o souladu DÚR a ÚP obce Bořitov. Je zde uveden zákres, kde je zmatečně uvedeno označení „43“ a „73“. Takové řešení nepředpokládá ani ZÚR JMK, ani ÚP obce, a dokonce ani DÚR.

Dále je zde uvedeno: „Jedná se o novější dopravní řešení než to, které bylo sledováno v době, kdy byl vydán ÚP Bořitov“. Je zde tedy vlastně přiznáno, že záměr byl v době podání žádosti v rozporu s ÚP Bořitov. Toto „novější řešení“ není v souladu ani se ZÚR JMK.

Soulad DÚR a ÚP Bořitov a soulad DÚR a ZÚR JMK tedy nemohl být dán.

Jak je uvedeno výše, soulad s ÚP Bořitov **není dán, a to už od úrovně ZÚR JMK**. Vzhledem k tomu, že koridor pro „nový přivaděč“, krajskou silnici, není vymezen ani v ZÚR JMK, neexistuje soulad s územně plánovací dokumentací pro správní území obce Bořitov.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku. Stavební úřad uvedl: „V bodu č. 133 námitek spolků je zpochybněn soulad s ÚP Bořitov. Popis v Souhrnné technické zprávě je, jak bylo výše uvedeno, před vydáním Změny č. 1 ÚP Bořitov. Označení silnic uvedené v zákresu je dle navrženého záměru správné, jedná se o stav po dokončení, tj. výsledný stav. Toto konkrétní označení silnic není sice uvedeno v ZÚR JMK a také v ÚP obce Bořitov, což ovšem neznamená nutný rozpor; k tomuto se KrÚ vyjadřoval výše. Toto označení je však souladné s DÚR. V popisu v Souhrnné technické zprávě není přiznán rozpor s ÚP Bořitov, jak tvrdí spolky; pouze je zde uvedeno, že záměr představuje „novější dopravní řešení“, tedy vhodnější řešení, modernější, což ovšem nutně neznamená nesoulad s ÚP. **Toto „novější řešení“ je v souladu se ZÚR JMK, což bylo prokázáno výše. Samotný koridor pro nový přivaděč nemusí být vymezen v ZÚR JMK, je to podrobnost, kterou dokumentace ve stupni ZÚR JMK neobsahuje.**“

Toto jsou zcela nesprávná tvrzení, kdy stavební úřad nijak nerozporuje, že žádost o územní rozhodnutí byla podána rozporná s ÚP Bořitov. Stavební úřad nesprávně toleruje, že v žádosti o stavební povolení byl tvrzen soulad projektu s územně plánovací dokumentací, což nebyla pravda a o souladu by dalo uvažovat až po Změně č. ÚP Bořitov, ale toto nebylo žadatelem doloženo.

Soulad se ZÚR JMK neexistuje, jak odvolatel doložil výše. Souladu se ZÚR JMK nelze docílit tím, jak se o to pokouší stavební úřad, že „**Samotný koridor pro nový přivaděč nemusí být vymezen v ZÚR JMK, je to podrobnost, kterou dokumentace ve stupni ZÚR JMK neobsahuje**“. To je absurdní. Nejedná se o nějakou podrobnost, ale o nový koridor krajské silnice II/376, což je záměr, který je krajský / nadmístní a tento koridor musí být vymezen v ZÚR JMK.

Lze poukázat také na pokus žadatele věc podat nesprávně. Na obrázku převzatém z předložené DÚR je tato přeložka silnice II/376 (v rozporu i s textovou částí DÚR) označena jako silnice 43, tedy silnice I. třídy. To by nepochybně muselo být také vymezeno v ZÚR JMK. Navíc je to totální zmatek, neboť pod označením 43 je známa stávající silnice I/43 vedená v současné trase, tedy zcela jinde.

Zmatek ale pokračuje. V ZÚR JMK z roku 2016 byla zachována stávající silnice I/43, Současně v ZÚR JMK z roku 2016 byl pro úsek Lysice – severní hranice JMK vymezen koridor dálnice D43. V návazných AZÚR JMK z roku 2020 došlo k dalšímu „čarování“ s označováním. Dálnice D43 byla bez dalšího převedena v textové části AZÚR JMK na silnici I. třídy I/43, v grafické části tato změna nebyla zakreslena. Vznikla tak zmatečná situace, kdy v prostoru Bořitova byly dvě paralelní silnice známé jako I/43. To, co žadatel zakreslil v obrázku výše, nebyla však ani jedna z nich, tedy to nebyla ani původní I/43, ani nová I/43, ani přeložka původní I/43, ale přeložka silnice II/376 Bořitov – Lysice s tím, že žádost o územní rozhodnutí předpokládá, že stávající II/376 na správním území obce Bořitov po realizaci I/73 bude opuštěna.

Tento totální zmatek byl stavební úřad povinen nechat napravit.

Státní správa tedy pracuje zcela zmatečně, a to nejen při pořizování ZÚR JMK, ale také při tvrzení, co a co není ze zákona součástí ZÚR JMK. Pokud státní správa přitom toleruje nepravdivá tvrzení v žádosti o

územní rozhodnutí a navíc žadateli vystavuje souhlasná stanoviska v rozporu se skutečností a za žadatele domýšlí jeho žádost, pak už to je úplné selhání státní správy.

Vzhledem k tomu, že tak stavební úřad učinil, vyvolal důvodnou pochybnost o své nestrannosti a nezávislosti, a naopak podal nepřehlédnutelnou indicii rizika podjatosti. Nadřízený orgán tedy musí o této podjatosti rozhodnout rozhodnutím.

Podle odvolatele je namístě, aby bylo postupováno podle § 131 správního řádu a aby nadřízený orgán „Nadřízený správní orgán usnesením pověřil k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán“

134. Specificky na str. 13 mělo být pojednáno o souladu DÚR a ÚP obce Lysice. Je zde odkázáno na ÚP Lysice účinný ode dne 26. 11. 2021. Tvrzení žadatele, že „*Návrh stavby Je v souladu s Územním plánem městyse Lysice*“ je v rozporu s realitou – viz výše doložený rozpor DÚR a ÚP Lysice.

Stavební úřad nevypořádal tuto námitku. Stavební úřad uvedl: „*V bodech č. 134, 135 a 136 námitek spolků je postupně zpochybněn soulad s ÚP Lysice, ÚP Drnovice a ÚP Voděrady. K těmto bodům námitek souhrnně KrÚ uvádí, že soulad záměru se všemi uvedenými ÚP byl doložen výše. Opětovně se tímto KrÚ zabývat již nebude.*“

Odvolatel odkazuje na grafické doložení nesouladu a napadá jak postup stavebního úřadu, tak i stanoviska KrÚ OÚP č.j. JMK 10534/2023 ze dne 23. 01. 2023 a KrÚ OÚP č.j. JMK 37230/2025 ze dne 06. 03. 2025.

135. Specificky na str. 13 mělo být pojednáno o souladu DÚR a ÚP obce Drnovice. Je zde odkázáno na ÚP Drnovice ve znění změn č. 1 a 2 účinný ode dne 11. 11. 2021. Tvrzení žadatele, že „*Návrh stavby Je v souladu s Územním plánem městyse Drnovice ve znění změn č. 1 až 2*“ je v rozporu s realitou – viz výše doložený rozpor DÚR a ÚP Drnovice.

Stavební úřad nevypořádal tuto námitku. Stavební úřad uvedl: „*V bodech č. 134, 135 a 136 námitek spolků je postupně zpochybněn soulad s ÚP Lysice, ÚP Drnovice a ÚP Voděrady. K těmto bodům námitek souhrnně KrÚ uvádí, že soulad záměru se všemi uvedenými ÚP byl doložen výše. Opětovně se tímto KrÚ zabývat již nebude.*“

Odvolatel odkazuje na grafické doložení nesouladu a napadá jak postup stavebního úřadu, tak i stanoviska KrÚ OÚP č. j. JMK 10534/2023 ze dne 23. 01. 2023 a KrÚ OÚP č. j. JMK 37230/2025 ze dne 06. 03. 2025.

136. Specificky na str. 13 mělo být pojednáno o souladu DÚR a ÚP obce Voděrady. Je zde odkázáno na ÚP Drnovice ve znění změn č. 1 až 4 účinný ode dne 20. 11. 2012. Tvrzení žadatele, že „*Návrh stavby Je v souladu s Územním plánem Voděrady ve znění změn č. 1 až 4*“ je v rozporu s realitou – viz výše doložený rozpor DÚR a ÚP Voděrady. Ostatně ani tvrzení žadatele:

Obec Voděrady

Dle Územního plánu obce Voděrady ve znění Změn č. 1 až 4 s účinností ode dne 20. 11. 2012 je navržena stavba umístěna v ploše dopravní infrastruktury (bez kódu), určené „k umístění staveb a zařízení, které slouží pro umístování zařízení, činnosti a dějů souvisejících s obsluhou území – zařízeními dopravní a technické infrastruktury“ a v ploše krajinné zóny produkční P, a to PoII „omá půda/zóna bez rizika“, ve které je mj. podmíněně přípustnou „výstavba objektů technické a dopravní infrastruktury“. U ZPF je přípustná „změna kultury, pokud nedojde ke změně krajinného rázu“.

není průkazem souladu DÚR a ÚP Voděrady.

Stavební úřad **nevypořádal** tuto námitku. Stavební úřad uvedl: „V bodech č. 134, 135 a 136 námitek spolků je postupně zpochybněn soulad s ÚP Lysice, ÚP Drnovice a ÚP Voděrady. K těmto bodům námitek souhrnně KrÚ uvádí, že soulad záměru se všemi uvedenými ÚP byl doložen výše. Opětovně se tímto KrÚ zabývat již nebude.“

Odvolatel odkazuje na grafické doložení nesouladu a napadá jak postup stavebního úřadu, tak i stanoviska KrÚ OÚP č.j. JMK 10534/2023 ze dne 23. 01. 2023 a KrÚ OÚP č.j. JMK 37230/2025 ze dne 06. 03. 2025.

137. Specificky na str. 13 - 14 mělo být pojednáno o souladu DÚR a ÚP obce Sebranice. Je zde odkázáno na ÚP Sebranice ve znění změn č. 1 až 3 účinný ode dne 15. 10. 2014. Je zde i žadatelem přiznáno, že návrhový koridor pro I/73 v ÚP Sebranice **neexistuje** – žadatel zde sám odkazuje pouze na jakousi územní rezervu. Navíc i tato územní rezerva z roku 2014 není převedením D43 ze ZÚR JMK vydaných o dva roky později, v roce 2016, a to za situace, že v roce 2014 neexistoval ani koridor pro D43 nebo R43 na krajské úrovni, neboť ZÚR JMK z roku 2011, byly bez náhrady a jako celek zrušeny rozsudkem NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011 – 526.

Ostatně i žadatel sám potvrzuje nesoulad s ÚP Sebranice, když uvádí:

Při prověřování souladu s územním plánem projektant zjistil, že vymezení územní rezervy 3.15 obsažené v ÚPO Sebranice 2014 neodpovídá vymezení návrhového koridoru DS03 „I/73 Sebranice – Velké Opatovice – hranice kraje včetně souvisejících staveb“, kterým ZÚR JMK 2020 zpřesňují koridor kapacitní silnice S43 (nyní označ. DS20) „Brno – Moravská Třebová“ z politiky územního rozvoje. Z § 54 odst. 6 stavebního zákona vyplývá, že do doby, než bude ÚPO Sebranice 2014 uveden do souladu se ZÚR JMK 2020, nelze rozhodovat podle těch částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem. To znamená, že ÚPO Sebranice 2014, v němž není koridor DS03 vymezen potažmo upřesněn v souladu se ZÚR JMK 2020, se při rozhodování v území nacházejícím se v předmělných částech územního plánu nepoužije.

Projektant tedy pro posouzení souladu částí stavby I/73 umístované na území obce Sebranice s ÚPO odkazuje na posouzení souladu stavby se ZÚR JMK 2020.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku.

Je zcela absurdní, že stavební úřad nedal odvolateli k této námitce za pravdu. Bylo nesporně povinností žadatele přezkoumatelně doložit soulad s PÚR ČR, ZÚR JMK a všemi ÚP dotčených obcí.

Stavební úřad však nesprávně uvedl: „V bodech č. 137 a 138 námitek spolků je zpochybněn soulad s ÚP Sebranice. Jak již bylo uvedeno, v ÚPO Sebranice 2014 není pro část záměru „I/73 Bořitov – Svitávka“

situovanou na k.ú. Sebranice u Boskovic vymezena plocha/koridor pro posuzovaný záměr v souladu se ZÚR JMK. Dle § 54 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb. platí, že do doby, než bude ÚPO Sebranice 2014 uveden do souladu se ZÚR JMK, „nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem“. To znamená, že ÚPO Sebranice 2014, v němž není koridor DS03 vymezen potažmo upřesněn v souladu se ZÚR JMK, se při rozhodování v území nacházejícím se v předmětných částech územního plánu nepoužije. Z toho tedy vyplývá, že záměr není v rozporu s ÚP Sebranice. V tomto případě je nutné pro posouzení souladu části záměru umístovaného na území obce Sebranice s územně plánovací dokumentací, se odkázat na posouzení souladu se ZÚR JMK. Spolky se uvedeným odkazem na § 54 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb. vůbec nezabývaly. Není zde tedy jediný důvod žádost o vydání územního rozhodnutí bez dalšího zamítnout, jak požadují spolky.“

Nelze akceptovat názor stavebního úřadu, že „Dle ust. § 54 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb. platí, že do doby, než bude ÚPO Sebranice 2014 uveden do souladu se ZÚR JMK, „nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem“. To znamená, že ÚPO Sebranice 2014, v němž není koridor DS03 vymezen

potažmo upřesněn v souladu se ZÚR JMK, se při rozhodování v území nacházejícím se v předmětných částech územního plánu nepoužije.“ Ust. § 54 odst. 6 je zcela jistě neaplikovatelné pro případy, kdy umístovaný nadmístní záměr musí být posouzen z hlediska vlivů na životní prostředí. **Tato situace pro ZÚR JMK a pro záměr komunikace 43 nastala v řadě obcí a tuto otázku posoudily i soudy a daly za pravdu námitce, že nelze vynechat provedení SEA na úrovni obce. Lze odkázat na rozsudky Krajského soudu v Brně pro kauzy komunikace 43 a ÚP Drásov (rozsudek ze dne 26. 9. 2022 č.j. č. j. 64 A 4/2022 -161) a ÚP Moravské Knínice (rozsudek ze dne 26.11.2024 č.j. č.j. 66 A 1/2023-224). V prvním případě nebyla podána kasační stížnost a rozsudek bez dalšího nabyl právní moci. V druhém případě obec Moravské Knínice podala kasační stížnost proti uvedenému rozsudku, avšak NSS kasační stížnost odmítl rozsudkem ze 12. 6. 2025, čj. 3 As 267/2024 – 68.**

K odst. 54 odst. 6 stavebního zákona není registrována žádná judikatura, tedy je velmi pravděpodobné, že zdravý úsudek zastavil pokusy aplikovat toto reálně neaplikovatelné ustanovení. Lze uvést, že se jedná o podobně zmatečnou situaci, jaká nastala jinou nevhodnou novelizací stavebního zákona, a to ust. § 55 odst. 3. Neaplikovatelnosti tohoto pro případ přenášení koridoru 43 ze ZÚR JMK do ÚP obcí, soudy přisvědčily již v několika případech.

Zásadní pohled Rozsudku Drásov je uveden v jeho bodě 43: „Ačkoliv se v dané věci jedná o „převzetí“ koridoru komunikace stanovené na úrovni zásad územního rozvoje, **nelze dovodit, že by nemělo být provedeno posouzení SEA na úrovni územního plánu v rozsahu stanoveném zákonem, resp. judikaturou. Ust. § 55 odst. 3 věta třetí stavebního zákona (jenž uvádí, že vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území se při uvedení územního plánu do souladu s územně plánovací dokumentací kraje nepracovává), není pro předmětnou věc přílehlavé, neboť v dané věci nešlo o změnu územního plánu; navíc soud souhlasí s názory navrhovatelů, že ust. § 55 odst. 3 věta třetí stavebního zákona musí být vykládáno tak, že pod toto ustanovení lze zahrnout pouze ty změny územního plánu, u nichž nelze rozumně předpokládat, že by u nich mohly být identifikovány jiné vlivy na životní prostředí, než které již byly posouzeny v nadřazené územně plánovací dokumentaci. Princip zamezení opakovaného posuzování vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území nemůže být vykládán v tom smyslu, že je možné vynechat zákonem a judikaturou dovozené obsahové náležitosti předmětného posouzení.“**

Podstatné je, že v případě pořizování územní dokumentace s významnými dopravními koridory, jak tomu bylo ve všech dosavadních případech, se **neuplatní § 55 odst. 3** stavebního zákona, jehož **věta druhá** zní „Vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území se při uvedení územního plánu do souladu s územně plánovací dokumentací kraje nezpracovává“. Především, a to dle právního závěru Ministerstva pro místní rozvoj (dále také jen „**MMR**“), by aplikace tohoto ustanovení právě v případech, mezi které nesporně spadá i pořizování územní dokumentace s významnými dopravními koridory, vedla **k rozporu se závaznou evropskou legislativou**. V této souvislosti lze odkázat na „*Metodické sdělení ke způsobu uplatnění § 55 odst. 3 stavebního zákona*“¹⁹ č. j. **MMR-73310/2021-81**. Toto metodické stanovisko uvádí, že na základě tohoto ustanovení **nelze** pominout posuzování vlivů zejména v situaci:

- *obsahově rozsáhlá změna územního plánu s významnými dopady na životní prostředí, jejíž dílčí součástí je uvedení do souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací;*

V případě ÚP Sebranice je **tato situace, resp. tento důvod, také relevantní**. V případě komunikace 43 se jedná o **významnou kapacitní komunikaci - součást transevropské sítě transevropské sítě TEN-T**²⁰ - viz čl. (121) **Politiky územního rozvoje ČR**.

MMR v předmětném metodickém sdělení z právního pohledu k výše popsaným činnostem uvádění ÚP obcí do souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací (ZÚR) konstatuje, že „... zahrnutí prvního případu pod účinnost předmětného ustanovení je **v rozporu s úkoly územního plánování, jak je upravuje ustanovení § 19 odst. 2 stavebního zákona, a cíli směrnice SEA**²¹, jakož i **v rozporu s účelem právní úpravy posuzování vlivů na životní prostředí**““ .

138. Výše doloženého problému o rozporu s ÚP Sebranice s DÚR si měl stavební úřad povšimnout a **neměl vůbec vydávat veřejnou vyhlášku. Měl žádost o vydání územního rozhodnutí bez dalšího zamítnout**. Nemohl ani postupovat jinak, neboť žadatel nemohl tuto vadu sám napravit.

Stavební úřad nesprávně vypořádal tuto námitku. Odvolatel odkazuje na jeho vyjádření k předchozí námitce a setrvává na tom, že stavební úřad **neměl vůbec vydávat veřejnou vyhlášku. Měl žádost o vydání územního rozhodnutí bez dalšího zamítnout**. Nemohl ani postupovat jinak, neboť žadatel nemohl tuto vadu sám napravit.

139. Specificky na str. 14 **mělo být** pojednáno o souladu DÚR a ÚP obce Skalice nad Svitavou. Je zde odkázáno na ÚP Skalice nad Svitavou účinný ode dne 1. 6. 2020. Tvrzení žadatele, že „*Návrh stavby Je v souladu s Územním plánem Skalice nad Svitavou*“ je **v rozporu s realitou** – viz výše doložený **rozpor DÚR a ÚP Skalice nad Svitavou**.

¹⁹ Veřejně dostupné na WEBu MMR - Ministerstvo > Stavební právo > Stanoviska a metodiky > Územní plánování > 4. Posuzování vlivů na životní prostředí a na udržitelný rozvoj území > Uplatnění § 55 odst. 3 stavebního zákona (<https://mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/stanoviska-odboru-uzemniho-planovani-mmr/5-posuzovani-vlivu-na-zivotni-prostredi-a-na-udrizitelny-rozvoj-uzemi/uplatneni-%C2%A7-55-odst-3-stavebniho-zakona>)

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU Text s významem pro EHP a

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES o posuzování některých plánů a programů na životní prostředí

Stavební úřad nevypořádal tuto námitku. Stavební úřad uvedl: „V bodech č. 139 a 140 námitek spolků je postupně zpochybněn soulad s ÚP Skalice nad Svitavou a ÚP Svitávka. K těmto bodům námitek souhrnně KrÚ uvádí, že soulad záměru se všemi uvedenými ÚP byl doložen výše. Opětovně se tímto KrÚ zabývat již nebude.“

Odvolatel odkazuje na grafické doložení nesouladu a napadá jak postup stavebního úřadu, tak i stanoviska KrÚ OÚP č.j. JMK 10534/2023 ze dne 23. 01. 2023 a KrÚ OÚP č.j. JMK 37230/2025 ze dne 06. 03. 2025.

140. Specificky na str. 14 mělo být pojednáno o souladu DÚR a ÚP obce Svitávka. Je zde odkázáno na ÚP Svitávka ve znění změn č. 1 až 4 účinný ode dne 3. 11. 2015. Tvrzení žadatele, že „Návrh stavby Je v souladu s Územním plánem Svitávka ve znění změn č. 1 až 4“ je v rozporu s realitou – viz výše doložený rozpor DÚR a ÚP Svitávka.

Stavební úřad nevypořádal tuto námitku. Stavební úřad uvedl: „V bodech č. 139 a 140 námitek spolků je postupně zpochybněn soulad s ÚP Skalice nad Svitavou a ÚP Svitávka. K těmto bodům námitek souhrnně KrÚ uvádí, že soulad záměru se všemi uvedenými ÚP byl doložen výše. Opětovně se tímto KrÚ zabývat již nebude.“

Odvolatel odkazuje na grafické doložení nesouladu a napadá jak postup stavebního úřadu, tak i stanoviska KrÚ OÚP č.j. JMK 10534/2023 ze dne 23. 01. 2023 a KrÚ OÚP č.j. JMK 37230/2025 ze dne 06. 03. 2025.

141. Je nutno shrnout, že řady nesouladů mezi DÚR a ZÚR JMK a DÚR ÚP obcí si měl stavební úřad povšimnout, a tedy stavební úřad neměl vůbec vydávat veřejnou vyhlášku. Měl žádost o vydání územního rozhodnutí bez dalšího zamítnout. Nemohl ani postupovat jinak, neboť žadatel nemohl tuto vadu sám napravit.

Stavební úřad nevypořádal tuto námitku.

142. DÚR je předložena v nedostatečné podrobnosti. Souhrnná technická zpráva měla od str. 50 uvést seznam dotčených parcel, a to jednotlivě pro každý jednotlivý SO. Bez této informace nelze vydat územní rozhodnutí.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně.

Stavební úřad uvedl: „Souhrnná technická zpráva neuvádí seznam dotčených pozemků, a to jednotlivě pro každý jednotlivý SO. To však neznamená, že je předložena v nedostatečné podrobnosti. Dotčené pozemky jsou uvedeny pro záměr jako celek. Seznam dotčených pozemků je nutné uvést na základě žádosti o vydání územního rozhodnutí. Požadavek na uvedení pozemků jednotlivě pro každý jednotlivý SO právní předpis nestanovuje. Tyto údaje by byly pro posouzení žádosti spíše nepraktické a nadbytečné.“

S těmito tvrzeními odvolatel nesouhlasí. Neumísťuje se záměr jako celek, a neumísťuje se jen stavba hlavní. Musí být umístěny všechny SO, a to přezkoumatelně.

Pro jednotlivé stavební objekty (dále také jen „SO“), které se mají umísťovat, stavební úřad **nevedl**, kde mají být lokalizovány. Stavba se neumísťuje „nějak orientačně“ jako jeden celek, ale do území se umísťují jednotlivé SO. Je totiž zcela zásadní, na kterých parc. č. mají být umístěny např. protihlukové stěny, objekty odkanalizování komunikace, sedimentační nádrže na znečištěnou vodu, atd. Stavební úřad byl tedy **povinen uvést pro každý jednotlivý SO seznam pozemků s parc. č.**, kde má být každý jednotlivý SO umístěn.

Odkazování na to, že si veřejnost může porovnat situační výkres s katastrální mapou, jak stavební úřad uvedl na jiném místě (ne)vypořádání námotek je věcně nesmyslné. Stačí nahlédnout do např. do situačního výkresu C.2.1 – část 1 a je na první pohled pravdou, že je zde seznam SO ale ne vymezení ploch pro jednotlivé SO, snad jen s výjimkou SO 101, SO 102.1 a SO 101.2. Bez jednoznačné identifikace umístění jednotlivých SO není možné ověřit, kde je možné očekávat negativní vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví. Neurčitost rozhodnutí stavebního úřadu neuvést příslušná parc. č. zakládá dotčení základních práv dotčených osob, a to jak ústavního práva na příznivé životní prostředí, tak ústavního práva vlastnického.

143. Komunikaci I/73 nelze realizovat, jak je navržena, neboť v ploše, kde má být dle DÚR realizována, se reálně nachází biokoridor se **zvláště chráněnými rostlinami a živočichy**. Toto dokládá i popis SO 101:

V současnosti je území, na kterém má dojít k vybudování kapacitní silnice I/73 intenzivně zemědělsky využívanou krajinu Boskovické brázdy s vodními toky a remízky. Trasa stavby odpovídá ve většině trasy nedokončené exiteritoriální dálnici, jejíž budování bylo zahájeno v roce 1939 a ukončeno v roce 1942. Nedokončená stavba tak byla ponechána přirozenému vývoji. V krajině tak vznikl několik desítek metrů široký pás, který na většině své délky postupně zarůstá náletovými dřevinami. Postup sukcesních stadií byl limitován občasnými lidskými zásahy, v trase se tak nachází na původním tělese např. i polní kultury. Střídají se tak obdělávaná místa s lučnými porosty suchými i vlhkými, křovinami a uzavřenými „lesními“ porosty, které místy dosáhly již fáze rozpadu. Těleso „Staré dálnice“ tak v Boskovické brázdě vytvořilo biokoridor, který prochází jinak odlesněnou krajinou s intenzivním zemědělstvím.

Likvidace takového mimořádně cenného biokoridoru není předloženou dokumentací DÚR dostatečně odůvodněna a stanovisky DOSS explicitně podpořena.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal.

Za vypořádání nelze považovat text „Záměr byl posouzen z hlediska dotčení přírody a krajiny. Opakovaně zde KrÚ uvádí, že pro záměr bylo vydáno JZS pod č.j. 15318/2023 ze dne 30. 01. 2023, pro něhož byla kromě jiného také studie „Hodnocení vlivu

závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny dle § 67 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.“ Zde došlo k odbornému posouzení dopadu záměru na přírodu a krajinu, a byla zde také řešena spolky uvedená likvidace biokoridoru se zvláště chráněnými rostlinami a živočichy. Tato likvidace včetně kompenzačních opatření byla ve studii, v dokumentaci a ve stanoviscích dostatečně odůvodněna a shledána jako opodstatněnou. Také tímto se KrÚ již zabýval“

143 a) Vzniklá situace vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum JZS pod č.j. 15318/2023 ze dne 30. 01. 2023 a „Hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny dle § 67 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.

144. **Nesprávným** je postup řešení dešťové kanalizace, jak je uvedeno na str. 100 Souhrnné technické zprávy:

f) dešťové kanalizace

Stavba nevyžaduje napojení na veřejnou dešťovou kanalizaci.

Stavbou není dotčena žádná stávající dešťová kanalizace.

Pro odvodnění pozemních komunikací bude vytvořen nový systém dešťových kanalizací, které z retenčně filtračních příkopů a nádrží přes šachty s regulátorem odtoku a zpělnou klapkou vyústí odtoky do recipientů. Jedná se o uzavřený systém odvodnění, součástí pozemní komunikace ve smyslu § 12 silničního zákona. Odvodnění PK je řešeno v SO:

Toto bylo **nepřípustným** řešením již v minulém století a projekt záměru **musí být napraven**.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal.

Za vypořádání nelze pokládat text: *„Podobně se KrÚ zabýval problematikou odvedení dešťových vod. Také způsob likvidace byl odsouhlasen dotčenými orgány, a lze ho tak považovat za přijatelné a přípustné řešení. Návrh je odborně navržen a posouzen. Nehledě na skutečnost, že spolky žádný svůj návrh „přípustný pro toto století“ nepředložily.“*

144 a) Vzniklá situace vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech stanovisek a vyjádření, kterými bylo, jak uvádí stavební úřad, řešení odsouhlaseno a kterými byl návrh *odborně navržen a posouzen*.

Za absurdní komentář stavebního řádu podmiňující řádné vypořádání námítky, odvolatel pokládá vyjádření *„Nehledě na skutečnost, že spolky žádný svůj návrh „přípustný pro toto století“ nepředložily“*. Tyto informace jsou volně dostupné a lze odkázat např. na dokument *„Požadavky na provozování a údržbu prvků odvodnění dálnic a silnic ve správě ŘSD ČR“* (P. Mareš, 2016), kde je hned v úvodu uvedeno: *„Odvodňovací systémy komunikací jsou významnou a nedílnou součástí silničních staveb. Tyto systémy mají zásadní vliv jak na bezpečnost silničního provozu, tak i na životnost a kvalitu vozovek a jejich konstrukčních prvků a v neposlední řadě jsou odvodňovací systémy důležitým environmentálním prvkem silničních objektů a jimi dotčené krajiny“*. Nepochybně modernějším je *„Uzavřený (podzemní) odvodňovací systém komunikací tvoří potrubí hlavních sběračů (kanalizačních stok), šachty, potrubí přípojek, uliční vpusti, horské vpusti, vtokové, případně výustní objekty. Nedílnou součástí uzavřeného odvodňovacího systému jsou i trubní vedení, která slouží k vypouštění vod z odvodňovacích systémů komunikací do vodních recipientů a příslušné výustní objekty“*. To je něco zcela jiného než pro I/73 navržený systém odvodnění otevřeným systémem (příkopy, rigoly, žlaby, apod.).

144 b) Vzniklá situace vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska EIA z hlediska odkanalizování I/73.

144 c) Vzniklá situace vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska JZS z hlediska odkanalizování I/73, a to i z hlediska (ne)existence jiného uspokojivého řešení

146. Podle bodu d) „*Bilance zemních prací, požadavky na přesun nebo deponie zemin*“ na str. 110 Souhrnné technické zprávy má dojít k přesunu celkem 430 + 346 tis m³ = **776 tis m³ zeminy**. Podstatná část bude přesouvána vozidly. Tento transport zemin **není** vyhodnocen z hlediska **negativních vlivů jejich přepravy** dopravními prostředky a přesunu na jednotlivých lokalitách. **Toto musí být detailně prověřeno a doloženo.**

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně.

Tvrzení krajského: „*K přesunům zemin jistě dojde, ať přímo po staveništi, anebo odsunem na skládku, kde se předpokládá množství 84 013 m³ zemin. Prašnost vzniklá od stavenišť musí být podrobně řešena v následném povolovacím stupni než ve stupni územního rozhodnutí. Podobně musejí být řešeny i další negativní vlivy vzniklé přepravou zemin*“ je nesprávné. Tato problematika měla být naopak řešena již v EIA.

144 a) Vzniklá situace vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska EIA z hlediska nakládání se zeminou a z hlediska transportu zemin

147. Podle bodu d) „*Bilance zemních prací, požadavky na přesun nebo deponie zemin*“ na str. 110 Souhrnné technické zprávy má dojít k přesunu celkem 430 + 346 tis m³ = **776 tis m³ zeminy**. Podstatná část bude dopravně přesouvána. **Toto není řádně vyhodnoceno z hlediska prašnosti.**

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz reakce odvolatele v bodě 146.

148. V bodě d) „*Bilance zemních prací, požadavky na přesun nebo deponie zemin*“ na str. 110 – 111 je identifikován přebytek zemin 84 tis. m³ a je tvrzeno, že bude přebytek uložen na skládku jako odpad. To se jeví jako **nepřípustné** a musí to být důkladně prověřeno.

149. Přebytek zemin v rozsahu 84 tis. m³ indikuje, že **nebylo** plnohodnotně uváženo o možnostech umístění ochranných protihlukových valů. **Toto musí být prověřeno.** Realizace protihlukových valů by nepochybně vedla na menší negativní vlivy, což byl projektant povinen uvážit.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz reakce odvolatele v bodě 146.

150. Dokument „*Hydrogeologické posouzení - zasakování dešťových vod ...*“ a celý přístup k nakládání s dešťovými vodami musí být, jak je dokládáno v námitkách výše, **zcela přepracován**. Zde uvedené řešení bylo **nepřípustným** již v minulém století. Projekt záměru musí být napraven.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal.

Tvrzení stavebního úřadu „V bodu č. 150 námitek spolků je opětovně zpochybňován způsob zasakování dešťových vod. Z pohledu KrÚ je navržené řešení přípustné a dostačující a není nutné nic přepracovávat. Toto opět nedůvodný požadavek“ nijak konkrétně nereaguje na problematiku hydrogeologie, tj. podzemního transportu vod.

150 a) Vzniklá situace vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska EIA z hlediska odkanalizování a hydrogeologie

151. Dokument „I/73 Bořitov – Svitávka, Dopravně inženýrské podklady“ **musí být přepracován** – viz námítka k dopravnímu modelování uvedené výše. Použitý dopravní model je **nedostatečný**, zjevně plně **nerespektuje**, že I/43 má být navázána na dálnice D35 a D1 (viz **nesmyslně** nízké noční intenzity dopravy, atd.), **nerespektuje**, že I/73 je součástí TEN-T, a tedy časový horizont reálně respektující zprovoznění této hierarchicky nejvyšší dopravní funkce, zapojení do zprovozněné sítě TEN (zprovoznění v roce 2050) znamená, že dopravní intenzity **musí být** určeny pro časový horizont 20 let po zprovoznění, tedy pro rok 2070. Dále musí být respektován účel dopravně inženýrských podkladů, tedy jejich využití podle závazné evropské legislativy jak pro posuzování hlučnosti, tak pro posuzování znečištění ovzduší.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal.

Tvrzení stavebního úřadu „K námitkám ve věci dopravního modelování se KrÚ již vyjádřil. Dopravní model respektuje skutečnost, že celý úsek silnice I/73 bude napojen na dálnice D1 a D35 a také, že silnice I/73 bude součástí sítě TEN-T. KrÚ se také zabýval intenzitou dopravy i časovým horizontem pro dopravně-kapacitní posouzení. Dopravně inženýrské podklady byly využity pro posouzení hlučnosti a znečištění ovzduší, a toto posouzení proběhlo v souladu s právními předpisy“ není reálným vypořádáním námítka a ani jinde ve vypořádání námitek není tato problematika řádně vypořádána.

152. Dokument „Hluková studie H2022/021“ **musí být přepracován**, neb je založen na **nesprávných** vstupních datech a **nerespektuje** princip předběžné opatrnosti ((viz § 13 zákona o ochraně životního prostředí a viz rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526). Použitý dopravní model je **nedostatečný**, zjevně plně **nerespektuje**, že I/43 má být navázána na dálnice D35 a D1 (viz **nesmyslně** nízké noční intenzity dopravy, atd.), **nerespektuje**, že I/73 je součástí TEN-T, a tedy časový horizont reálně respektující zprovoznění této hierarchicky nejvyšší dopravní funkce, zapojení do zprovozněné sítě TEN (zprovoznění v roce 2050) znamená, že dopravní intenzity **musí být** určeny pro časový horizont 20 let po zprovoznění, tedy pro rok 2070.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně.

Stavební úřad uvedl: „V bodech č. 145, 152 a 153 námitek spolků je uveden pojem „princip předběžné opatrnosti“ s odkazem na § 13 zákona „o ochraně životního prostředí“ (správně § 13 zákona o životním prostředí) a současně na rozsudek NSS ze dne 21. 06. 2012, č.j. 1 Ao 7/2011-526. Dle § 13 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění účinném do 31. 12. 2023, platí: „Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro

odklad opatření, jež mají poškození zabránit.“ Dle rozsudku NSS platí: „...Posuzování, zda v budoucnu dojde k překročení limitů znečištění ovzduší či hluku, je nutné aplikovat v souladu s principem předběžné opatrnosti podle § 13 zákona o životním prostředí. Není-li možné dosáhnout eliminace negativních vlivů na přípustnou úroveň, nemůže být takový záměr dále prosazován v ZÚR.“ **KrÚ je na základě všech předložených podkladů ve věci záměru žadatele tedy přesvědčen, že k naplnění § 13 zákona č. 17/1992 Sb. nedochází, resp. nemůže dojít, a že „princip předběžné opatrnosti“ je tak respektován.**“

Stavební úřad se mýlí ve svém výkladu a aplikaci zásady předběžné opatrnosti. Tato zásada nemůže být pomínuta, neboť umístěním transevropské komunikace I/73 nepochybně vzniká nevratné poškození přírody a krajiny. Bylo povinností tato poškození posoudit s tím, že bude explicitně žadatelem doloženo, co je představitelné jako nejhorší možné řešení. To se nestalo.

153. Dokument „Rozptylová studie 06/2022“ **musí být přepracován**, neb je založen na **nesprávných** vstupních datech a **nerespektuje** princip předběžné opatrnosti ((viz § 13 zákona o ochraně životního prostředí a viz rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011-526). Použitý dopravní model je **nedostatečný**, zjevně plně **nerespektuje**, že I/43 má být navázána na dálnice D35 a D1 (viz **nesmyslně** nízké noční intenzity dopravy, atd.), **nerespektuje**, že I/73 je součástí TEN-T, a tedy časový horizont reálně respektující zprovoznění této hierarchicky nejvyšší dopravní funkce, zapojení do zprovozněné sítě TEN (zprovoznění v roce 2050) znamená, že dopravní intenzity **musí být** určeny pro časový horizont 20 let po zprovoznění, tedy pro rok 2070.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Vyjádření odvolatele je stejné jako pro námitku 152 výše.

154. Dokument „B.9_02_Prehledna situace“ **musí** být zveřejněn v jiném grafickém rozlišení. Tak jak je poskytnut, je v podstatě **bezhodnotný**.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Tvrzení stavebního úřadu, že „je jedním z dokumentů, které nemusely být zveřejněny, ke zveřejnění došlo v rámci dobré správy úřadu“ je nepřiléhavé. Krajský úřad navíc ani neuvedl kritérium, podle něhož by měly být dokumenty zveřejňovány nebo nezveřejňovány. Odvolatel odkazuje u námitky č. 1 podaný právní rozbor, že má být zveřejněna úplná DÚR.

155. Dokument „C-1_SITUACE SIRSCIH VZTAHU“ **musí** být zveřejněn v jiném grafickém rozlišení. Tak jak je poskytnut, je v podstatě **bezhodnotný**.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz reakce odvolatele na předchozí námitku.

156. Dokumenty „C-2-1_KAT_SIT_VYKRES - CAST 1_REVIZE 1“ až „C-2-1_KAT_SIT_VYKRES - CAST 6_REVIZE 1“ **musí** být zveřejněny v jiném grafickém rozlišení. Tak jak jsou poskytnuty, jsou v podstatě **bezhodnotné**.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz reakce odvolatele na námitku č. 154.

157. Dokumenty „C-3-1_KOORD_SIT - CAST 1_REVIZE 1“ až „C-3-1_KOORD_SIT - CAST 6_REVIZE 1“ **musí** být zveřejněny v jiném grafickém rozlišení. Tak jak jsou poskytnuty, jsou v podstatě **bezhodnotné**.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz reakce odvolatele na námitku č. 154.

Tvrzení stavebního úřadu, že „*Souhrnně KrÚ uvádí, že spolky měly možnost v rámci nahlížení do spisu se blíže seznámit s uvedenými výkresy, v jakém zobrazení byly předloženy KrÚ a co je jejich obsahem. Této možnosti žádný ze spolků, kromě spolku Občané Malhostovic za Optimalizovanou D43, z.s., nevyužil*“ je nesprávné a zavádějící. Zástupce spolku byl na stavebním úřadě 3x a nevedlo to plně k žádoucímu cíli. Kopírování dokumentů místo vydání digitální kopie je vytvářením nepřístupné bariéry ve výkonu nahlížení. Čas návštěvy na úřadě pak reálně není věcným nahlížením, seznamováním se obsahem spisu, ale administrativní činností. To je v rozporu se smyslem nahlížení a tři po sobě jdoucí návštěvy člena spolku dokládají nesprávnost postupu stavebního úřadu. Data měla být během několika minut poskytnuta jako digitální kopie.

Spolek Občané Malhostovic za Optimalizovanou D43, z.s. požadoval digitální verzi úplné DÚR, a to mu bylo stavebním úřadem odmítnuto. O tom, že forma prezenčního „studia“ dokumentace na stavebním úřadě je neproveditelná pro rozsah a komplexnost.

Podrobněji k povinnosti poskytnout plnou dokumentaci DÚR, všechna stanoviska, atd. viz vyjádření odvolatele k námitce č. 1.

158. K dokumentu nazvanému „Zpráva k podmínkám DOSS“:
Měla být zveřejněna úplná a všechna stanoviska. **To musí být napraveno.**

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz reakce odvolatele výše.

159. K dokumentu nazvanému „Zpráva k podmínkám DOSS“:
Musí být doloženo, ke které revizi DÚR se jednotlivé DOSS vyjadřovaly a zda obdržely úplnou DÚR.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně.

Stavební úřad uvedl, že

„K dokumentu „Zpráva k podmínkám DOSS“ nemusí být doloženo, ke které revizi DÚR se jednotlivé DOSS vyjadřovaly a zda obdržely úplnou DÚR. Jednotlivé dotčené orgány se vyjadřovaly k plnohodnotné DÚR, resp. k takové části, které je podstatné pro jejich věcnou příslušnost. Určité změny, resp. tzv. revize, již nemusely být pro další jejich posouzení podstatné. Tímto se však KrÚ zabýval souhrnně výše v bodech č. 121, 122 a 123 námitek spolků.“

Výše uvedené dokládá zásadní pochybení stavebního úřadu. Prokazuje to, že použitá stanoviska DOSS nejsou stanovisky ke stejnému podkladu a že v ne všechny DOSS obdržely úplný podklad.

To je zásadní procesní vada, která celý proces vydání územního rozhodnutí diskvalifikuje a celý proces byl zmařen.

160. K dokumentu nazvanému „Zpráva k podmínkám DOSS“:

Tento dokument je zcela **nepoužitelný**, protože ani neuvádí vlastní znění podmínek – viz např.

Pro záměr je dotčeným orgánem:

- Krajský úřad jihomoravského kraje. Odbor životního prostředí

Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor životního prostředí, vydal ve smyslu § 82a odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve spojení se zákonem č. 416/2009 Sb. jednotně závazné stanovisko pod čj. JMK 15318/2023 ze 30. 1. 2023 s celkem 25-ti číslovanými podmínkami:

- Podmínka č. 1 o realizace stavby dle této dokumentace je k plnění ze strany investora v dalším stupni dokumentace a ze strany zhotovitele a při realizaci.
- Podmínka č. 2 o počátku kácení je k plnění ze strany investora v termínech dle požadavku jednotného závazného stanoviska.

Stavební úřad tuto námitku **nevypořádal řádně**.

Stavební úřad uvedl: „*Není účelem, aby v dokumentu „Zpráva k podmínkám DOSS“ bylo uvedeno vlastní znění podmínek, neboť tento dokument je z důvodu informování, jak byly podmínky zpracovány do dokumentace. Tímto by došlo k velkému nárustu textu, což není potřebné; podmínky jsou uvedeny v samotných závazných stanoviscích a není třeba je opětovně uvádět do uvedené zprávy. Toto platí pro body č. 160, 161, 162 a 164 námitek spolků.*“

Tato argumentace stavebního úřadu je nesprávná. Bez jednoznačného propojení vyjádření DOSS s reakcemi žadatele je dokument žadatele nepřezkoumatelný. Rozsah dokumentu nemůže být „omluvou“ pro narušení transparence a přezkoumatelnosti.

161. K dokumentu nazvanému „Zpráva k podmínkám DOSS“:

Tento dokument je zcela **nepoužitelný**, protože ani neuvádí vlastní znění podmínek – viz např.

2 Ochrana zemědělského půdního fondu (zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF)

Pro záměr je dotčeným orgánem:

- Ministerstvo životního prostředí. Odbor výkonu státní správy VII

Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy VII, vydal pod č. j. MZP/2023/560/225 dne 13. 3. 2023 dle § 9 odst. 8 zákona závazné stanovisko, kde uděluje souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu v k.ú. Bořítov, Lysice, Dmovice, Voděrady u Kunštátu, Sebranice u Boskovic, Skalice nad Svitavou a Svitávka pro záměr "I/73 Bořítov – Svitávka" za předpokladu splnění 9-ti číslovaných podmínek:

- Podmínka č. 1 o účelu vynětí je k plnění ze strany investora a zhotovitele během výstavby.
- Podmínka č. 2 vytyčení hranic skryvky v terénu je k plnění ze strany investora a zhotovitele před zahájením prací.

Stavební úřad tuto námitku **nevypořádal řádně**. Viz vyjádření odvolatele u námítky č. 160.

162. K dokumentu nazvanému „Zpráva k podmínkám DOSS“:

Tento dokument je zcela **nepoužitelný**, protože ani neuvádí vlastní znění podmínek – viz např.

3 Ochrana lesa (zákon č. 289/1995 Sb., lesní zákon)

Pro záměr je dotčeným orgánem:

- Městský úřad Blansko, Odbor životního prostředí

Městský úřad Blansko, Odbor životního prostředí, vydal podle § 14 odst. 2 lesního zákona souhlasné závazné stanovisko pod č. j. MBK 25246/2023 ze dne 19. 5. 2023 za předpokladu plnění 3 nečíslovaných podmínek

- Podmínka č. 1 o realizaci dle předložené dokumentace je k plnění ze strany investora a zhotovitele.
- Podmínka č. 2 o dotčení pozemku je v dokumentaci splněna, záměr se nenachází na lesních pozemcích.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření odvolatele u námitky č. 160.

163. K dokumentu nazvanému „Zpráva k podmínkám DOSS“: viz

4 Ochrana veřejného zdraví (zákon č. 258/2000 Sb.)

Pro záměr je dotčeným orgánem:

- Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně

Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně, vydala pod č. j. KHSJM 03849/2023/BK/HOK dne 17. 1. 2023, souhlasné závazné stanovisko k územnímu rozhodnutí bez podmínek.

KHS JMK zjevně **pochybila**, neb **nenaplnila** svůj mandát k ochraně veřejného zdraví. Viz např. výše uvedené námitky k chybné hlukové studii, tj. problémy, které KHS JMK neměla pominout.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně.

Stavební úřad uvedl: „K bodu č. 163 námitek spolků KrÚ uvádí, že Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje ve svém závazném stanovisku č.j. KHSJM 03849/2023/BK/HOK ze dne 17. 01. 2023 pro záměr nestanovila žádné podmínky, pouze učinila závěr o přípustnosti záměru.“

163a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanoviska KHS JMK

Stanovisko KSH JMK je dle odvolatele věcně prázdné. KHS JMK už tradičně de facto nic věcně nehodnotí a pouze vydává stanoviska, kde dominuje popsaný papír, kde KSH JMK pouze popíše předmět, který by měla ve všech souvislostech vyhodnotit. Vyhodnocení však reálně schází.

164. K dokumentu nazvanému „Zpráva k podmínkám DOSS“:

Tento dokument je zcela nepoužitelný, protože ani neuvádí vlastní znění podmínek – viz např.

Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor dopravy vydal podle ust. § 32 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona o pozemních komunikacích závazné stanovisko ve věci umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu silnice I/43, závazné stanovisko pod č. j. JMK 182578/2022 dne 30. 12. 2022, se třemi číslovanými podmínkami:

- Podmínka č. 1, že v ochranném pásmu silnice bude stavba umístěna v souladu s výše specifikovanou projektovou dokumentací je k plnění ze strany investora a zhotovitele po zahájení prací.
- Podmínka č. 2, že při provádění prací v ochranném pásmu silnice nesmí dojít k ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na silnici I/43, je k plnění ze strany investora a zhotovitele během výstavby.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření odvolatele u námitky č. 160.

165. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

2. Závazné stanovisko drážního úřadu dle § 7 odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně.

Stavební úřad nesprávně uvedl: „Z důvodu chybějících dokladů a jiné nedostatečnosti podané žádosti o vydání územního rozhodnutí, vyzval KrÚ žadatele opatřením č.j. JMK 31110/2023 ze dne 24. 02. 2023 k odstranění nedostatků a doplnění této žádosti. Přesto, že toto opatření je součástí spisu, je adresováno pouze žadateli, resp. jeho zástupci. Výzva žadateli spolu s přerušením řízení jsou úkony před oznámením zahájení řízení; toto opatření není důvodné zveřejnit. Současně je nutné uvést, že KrÚ nemá povinnost zveřejnit také tyto konkrétní doklady (spolky uvedly celkem 20 dokladů) a i jiné, neboť jsou součástí spisu a jsou dostupné při nahlížení. Jak již bylo uvedeno, KrÚ má povinnost zveřejnit pouze informace podle § 9b odst. 1 zákona EIA, což také učinil.

KrÚ tak nepřisvědčil spolkům ve věci povinnosti zveřejnit (veřejnosti) všechny podklady, které byl povinen předložit žadateli. Odůvodnění viz výše. Samotná podmínka uvedená v písm. d) výše uvedeného ustanovení „...informace o tom, zda a případně v jaké lhůtě může veřejnost nahlížet do podkladů rozhodnutí...“ svědčí o tom, že podklady pro vydání rozhodnutí nebudou zveřejněny všechny, ale že je možné se s nimi seznámit v rámci nahlížení“

Odvolatel odkazuje na vyjádření k námitce č. 1 a dalším námitkám výše, kde je doloženo, že plné zveřejnění bylo pro stavební úřad obligatorní povinností a kde je na příkladu jednoho spolku, který do spisu přišel osobně na krajský úřad nahlížet, že toto nemohlo naplnit a nenaplnilo naplnění práva seznámit se s celým spisovým materiálem.

165a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum závazného stanoviska drážního úřadu

166. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

3. Závazné stanovisko příslušného orgánu životního prostředí dle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů - souhlas k trvalému a dočasnému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námítky č. 165

166a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum závazného stanoviska příslušného orgánu životního prostředí dle zákona č. 334/1992 Sb.

167. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

4. Souhlasy (závazná stanoviska) příslušných silničních správních úřadů [Městský úřad Blansko, Městský úřad Boskovice], se stavbou v silničním ochranném pásmu silnice II. a III. třídy dle § 32 zákona o pozemních komunikacích

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námítky č. 165

167a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum stanovisek všech silničních úřadů se stavbou v silničním ochranném pásmu

168. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

5. Povolení příslušného silničního správního úřadu pravomocným rozhodnutím o zrušení vzájemného připojení pozemních komunikací ve smyslu § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy) – zrušení/úprava připojení silnice II. třídy (II/376), III. třídy (III/37722), účelových komunikací k silnici I. třídy (I/43) a nové připojení účelové komunikace (SO 116, SO 154) k silnici I. třídy (I/43)

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námítky č. 165

168a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaných povolení

169. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

6. Povolení příslušného silničního správního úřadu pravomocným rozhodnutím nového připojení/zrušení/změně vzájemného připojení pozemních komunikací ve smyslu § 10 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích (Městský úřad Boskovice, odbor dopravy) – zrušení/úprava připojení silnic III. třídy (III/37429 a III/37420) k silnici II. třídy (II/150) a nové připojení účelových komunikací k silnicím II. a III. třídy [např. II/376 (SO 151)]

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

169a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaných povolení

170. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

7. Závazné stanovisko příslušných silničních správních úřadů [Městský úřad Blansko, Městský úřad Boskovice; podle § 40 odst. 4 písm. d) zákona o pozemních komunikacích], z hlediska řešení nové stezky pro chodce a cyklisty (SO 134) a z hlediska řešení nových účelových komunikací (SO 116, SO 150 – SO 156)

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

170a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaného stanoviska

171. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

8. Povolení příslušného silničního správního úřadu pravomocným rozhodnutím o zvláštním užívání silnic II. a III. třídy spočívající v umístění inženýrských sítí a jiných nadzemních nebo podzemních vedení všeho druhu v silničním pozemku, na něm nebo na mostních objektech podle § 25 odst. 6

písm. d) zákona o pozemních komunikacích (Městský úřad Boskovice, odbor dopravy) – zejména uložení elektro vedení a sítí elektronických komunikací (např. SO 450, SO 461, SO 490)

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

171a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaných povolení

172. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

9. Souhlas příslušných vodoprávních úřadů dle § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (záplavové území, dotčení koryt vodních toků; Městský úřad Blansko, Městský úřad Boskovice)

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

172a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaných vodoprávních souhlasů

173. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

10. Vyjádření příslušného vodoprávního úřadu dle § 18 vodního zákona k návrhu vodních tůní (SO 390 - SO 393), příp. další stanoviska z tohoto vyjádření vyplývající

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

173a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaného vyjádření a dalších stanovisek, z tohoto vyjádření vyplývajících

174. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

11. Závazné stanovisko nebo stanovisko příslušného dotčeného orgánu z hlediska odpadového hospodářství – Městského úřadu Boskovice [podle § 146 odst. 3 písm. a) zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů]

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

174a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaných stanovisek

175. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

12. Závazné stanovisko příslušného dotčeného orgánu z hlediska lesního hospodářství podle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (Městský úřad Blansko, Městský úřad Boskovice); viz vyjádření Lesy ČR č.j. LCR144/005156/2022 ze dne 05.01.2023

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

175a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaných stanovisek

176. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

13. Souhlasné stanovisko policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, dopravního inspektorátu/odboru služby dopravní policie ke stavbě jako celku, a to zejména z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námítky č. 165

176a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaných stanovisek

177. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „*krajský stavební úřad*“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „*Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby*“ bylo požadováno doplnit:

14. Doplnit přílohy k rozhodnutí Městského úřadu Boskovice, odboru dopravy, č.j. DMBO 1146/2023/DOP ze dne 18.01.2023

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námítky č. 165

177a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaného rozhodnutí a zveřejnění předmětných příloh

178. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „*krajský stavební úřad*“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „*Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby*“ bylo požadováno doplnit:

15. Doplnit přílohy k vyjádření Městského úřadu Boskovice, odboru dopravy, č.j. DMBO 26253/2022/DOP ze dne 29.11.2022

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námítky č. 165

178a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum výše identifikovaného rozhodnutí a zveřejnění předmětných příloh

179. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

B. Stanoviska vlastníků veřejné dopravní nebo technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem [viz § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona; dle § 2 odst. 8 liniového zákona je možné místo smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní nebo technické infrastruktury připojit vyjádření těchto vlastníků k vybudování nové nebo úpravě stávající veřejné dopravní nebo technické infrastruktury]

...

10. Stanoviska vlastníků k případnému dotčení/úpravě stávajících veřejně přístupných účelových komunikací (polních cest), resp. k vybudování nových v rámci SO 150 – SO 156 (z předložených podkladů či dokumentace nelze ověřit, kdo je vlastníkem stávajících polních cest)

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

179a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech výše uvedených stanovisek, a to jednotlivě

180. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

B. Stanoviska vlastníků veřejné dopravní nebo technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem [viz § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona; dle § 2 odst. 8 liniového zákona je možné místo smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní nebo technické infrastruktury připojit vyjádření těchto vlastníků k vybudování nové nebo úpravě stávající veřejné dopravní nebo technické infrastruktury]

...

11. Vyjádření odborného lesního hospodáře k dotčení ochranného pásma lesa parc.č. 2529, 2600, 2748, 2997, 3102 vše v k.ú. Bořitov

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

180a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech výše uvedených stanovisek, a to jednotlivě, a výše identifikovaného vyjádření

181. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

B. Stanoviska vlastníků veřejné dopravní nebo technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem [viz § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona; dle § 2 odst. 8 liniového zákona *je možné místo smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní nebo technické infrastruktury připojit vyjádření těchto vlastníků k vybudování nové nebo úpravě stávající veřejné dopravní nebo technické infrastruktury*]

...

12. Vyjádření Lesy ČR, s.p., Oblastní ředitelství jižní Morava ke stavbě jako celku

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

181a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech výše uvedených stanovisek, a to jednotlivě, a výše identifikovaného vyjádření

182. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

B. Stanoviska vlastníků veřejné dopravní nebo technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem [viz § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona; dle § 2 odst. 8 liniového zákona *je možné místo smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní nebo technické infrastruktury připojit vyjádření těchto vlastníků k vybudování nové nebo úpravě stávající veřejné dopravní nebo technické infrastruktury*]

...

13. Stanovisko Povodí Moravy, s.p. ke stavbě jako celku

182a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech výše uvedených stanovisek, a to jednotlivě, a výše identifikovaného stanoviska Povodí Moravy

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

183. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

C. Doplnění obsahu žádosti a dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále jen „DÚR“) respektující § 1a odst. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), která obsahuje dle § 86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část, zejména:

1. Doplnit zdůvodnění žádosti v případě požadované doby platnosti územního rozhodnutí na 5 let

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

183a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech doplnění, a to jednotlivě

184. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

C. Doplnění obsahu žádosti a dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále jen „DÚR“) respektující § 1a odst. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), která obsahuje dle § 86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část, zejména:

2. Do textové části B. doplnit část B.1 písm. d), a to popis, jak byly v DÚR zohledněny podmínky ze závazných stanovisek dotčených orgánů (zejména ze závazného stanoviska EIA pro fázi přípravy atd.). Informace, která měla být uvedena jako samostatná příloha žádosti, není součástí předložených podkladů (viz str. 14/39 textové části B.)

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

184a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech doplnění, a to jednotlivě

185. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

C. Doplnění obsahu žádosti a dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále jen „DÚR“) respektující § 1a odst. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), která obsahuje dle § 86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část, zejména:

3. Situační výkresy objektů SO 781 – SO 786 a SO 860 doplnit o kóty navrhovaného oplocení včetně kót od hranic pozemků či stavby. Oplocení zvýraznit oproti okolní kresbě (dosavadní situační výkresy jsou zcela nepřehledné). Doplnit popis materiálového řešení. Oplocení dle § 103 odst. 1 písm. e) bod 14. nevyžaduje další povolení, proto již ve fázi DÚR musí být oplocení zakresleno s dostatečnou podrobností

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

185a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech doplnění, a to jednotlivě

186. V dokumentu odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „OÚSŘ“ nebo „krajský stavební úřad“) ze dne 24. 2. 2023, čj. JMK 31110/2023, nadepsaný „Výzva k odstranění nedostatků a k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby“ bylo požadováno doplnit:

C. Doplnění obsahu žádosti a dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále jen „DÚR“) respektující § 1a odst. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), která obsahuje dle § 86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část, zejména:

4. V rámci SO 860 doplnit (krom výše uvedeného; text/výkres) řešení u SO 116 Propojení pro nadměrný náklad

Toto **nebylo** zveřejněno.

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal řádně. Viz vyjádření u námitky č. 165

Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum všech doplnění, a to jednotlivě

187. Stavební úřad pochybil, když veřejnosti veřejnou vyhláškou oznámil zahájení řízení, aniž by podklady, které byl povinen předložit žadatel, byly ve své úplnosti předloženy (viz jejich identifikace výše)

Stavební úřad tuto námitku nevypořádal.

188. Stavební úřad pochybil, když veřejnosti veřejnou vyhláškou oznámil zahájení řízení, aniž by sám důkladně ověřil soulad s územně plánovací dokumentací – viz § 90 odst. 2 stavebního zákona. Tím porušil mj. základní zásady činnosti správních orgánů dle §§ 2 – 8 správního řádu. Podle § 4 odst. 1 správního řádu „*Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstřícně.*“ Podle § 6 odst. 2 „*Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Správní orgán opatřuje podklady přednostně s využitím úřední evidence, do níž má přístup.*“ Stavební úřad je tím orgánem, který má přístup do úřední evidence územního plánování, což občané nemají. Byl tedy povinen ověřit soulad DÚR s územně plánovací dokumentací kraje i všech obcí a v případě nesouladu žádost o územní rozhodnutí měl bez dalšího odmítnout. Tímto by bylo zabráněno porušení § 6 odst. 2 správního řádu, neboť při předemné nečinnosti správního orgánu / stavebního úřadu veřejnosti vznikají zbytečné náklady, a dotčené osoby jsou zbytečně zatěžovány.

Stavební úřad tuto námitku řádně nevypořádal.

189. Stavební úřad postupoval také v rozporu s § 92 odst. 2 stavebního zákona, které zní „(2) *Není-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90 nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne.*“. Zveřejňování žádosti o územní rozhodnutí, kdy je DÚR v rozporu s územně plánovací dokumentací je nesmyslné, protože žadatele nelze vyzvat k nápravě neúplného podání, neb nápravu ve smyslu nesouladu ZÚR a ÚP obcí žadatel nemůže ovlivnit, stejně jako nemůže ovlivnit pořízení nové územně plánovací dokumentace ZÚR či ÚP.

Stavební úřad tuto námitku řádně nevypořádal.

190. Bylo povinností nejprve ověřit, že ve spise k žádosti o územní rozhodnutí je vloženo platné stanovisko podle § 96b stavebního zákona, a to takové, kde by byly parcelními čísly identifikovány jednotlivě všechny SO. Při absenci tohoto stanoviska o souladu záměru / dokumentace DÚR s územně plánovací dokumentací byly podklady pro řízení neúplné a nebylo možno vydat veřejnou vyhlášku.

Stavební úřad tuto námitku řádně nevypořádal.

191. Stavební úřad pochybil, když nedoložil „Hodnocení dopadů na bezpečnost silničního provozu u projektů infrastruktury“ podle čl. 3 závazné evropské směrnice 2008/96/ES o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury (viz též zákon o pozemních komunikacích)
192. Stavební úřad pochybil, když nedoložil „Audit bezpečnosti silničního provozu u projektů infrastruktury“ podle čl. 4 závazné evropské směrnice 2008/96/ES o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury (viz též zákon o pozemních komunikacích)

193. K umístění stavby z hlediska ochrany ovzduší podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, bylo Ministerstvem životního prostředí vydáno souhlasné závazné stanovisko pod č.j. MZP/2024/240/1136 ze dne 23. 05. 2024. Toto stanovisko posoudilo situaci chybně, a to zejména pro oblast, kde se I/73 přibližuje k nové obytné zástavbě v obci Svitávka.

193a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného stanoviska MŽP

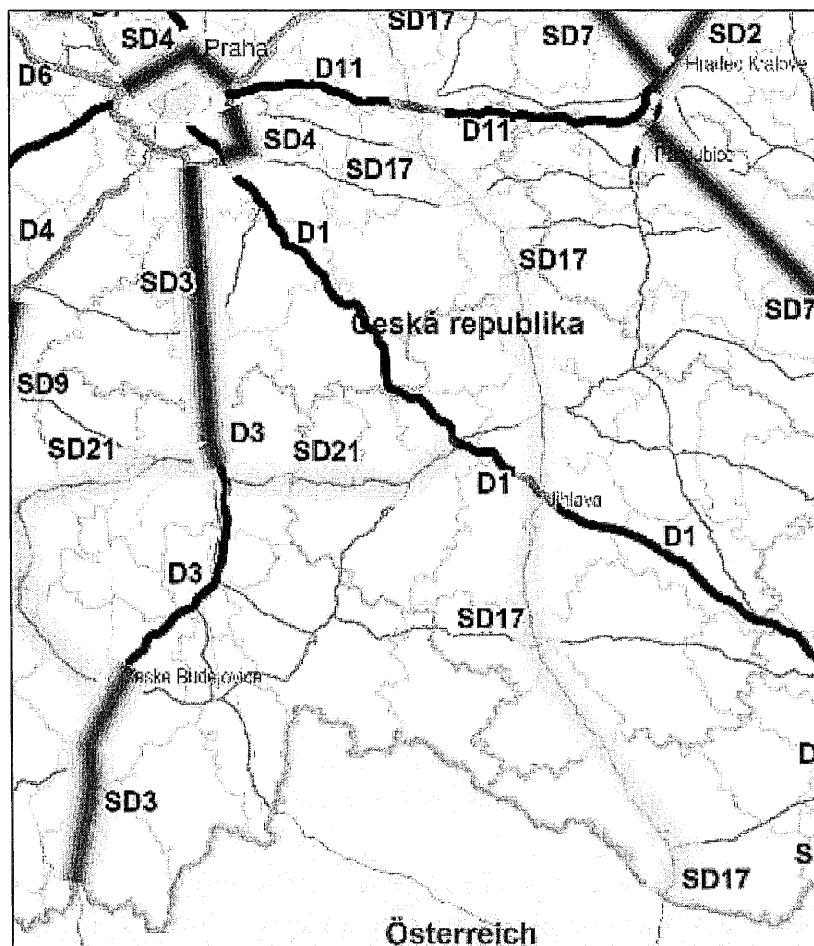
194. Jednotné závazné stanovisko „I73 Bořitov–Svitávka“ (dále také jen „JZS“) nebylo vydáno v souladu s právními předpisy. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) je soulad záměru s územně plánovací dokumentací, jedním z nutných, avšak ne jediným, z předpokladů pro možnost vydání výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. (dále „ZOPK“). Znamená to, nejen že z pouhého souladu záměru s územně plánovací dokumentací nelze vyvodit převažující veřejný zájem, ale také že z **neexistence souladu záměru s územně plánovací dokumentací plyne nemožnost vydání tohoto typu výjimky**. Jak zdůrazňuje v předmětném kontextu NSS, *územní plánování totiž řeší využití území a zásady jeho uspořádání, jeho cílem je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území*. MŽP postupovalo chybně.
195. V žádosti o předmětné JZS žadatel na str. 15 tvrdil existenci souladu se Zásadami územního rozvoje Jihomoravského kraje (ZÚR JMK ve znění Aktualizace č. 1 a 2). Jak je doloženo níže, toto bylo zcela **nesprávné** tvrzení. Navíc nelze odkazovat pouze na soulad se ZÚR JMK, ale je nutno prokázat i soulad s ÚP obcí. Stavební zákon totiž požaduje, aby ÚP obce zpřesnily koridory vymezené v ZÚR a tím je dáno, že záměr musí být v souladu s ÚP obcí. V tomto kontextu lze odkázat např. i na rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2020, č. j. 8 As 63/2018-112, kde NSS odkazuje při posuzování otázky související s výjimkou dle § 56 ZOPK na soulad s **územním plánem**. MŽP postupovalo chybně – viz výše doložené nesoulady s ÚP obcí na trase I/73.
196. Na podmínku souladu s **územním plánem** odkázalo i MŽP v rozhodnutí ze dne 25. 10. 2023, č. j. MZP/2023/211/1935 (kauza „*tunely Nelahozeves*“). Zde MŽP citovalo z rozsudku NSS ze dne 3. 8. 2017, č. j. 2 As 83/2017 – 53 (veřejně dostupný na www.nssoud.cz) došel mimo jiné k závěru: „*Lze shrnout, že územní plán představuje vyjádření veřejného zájmu na určitém uspořádání vztahů v území, a jako takový zahrnuje rovněž veřejný zájem na ochraně přírody, což je vyjádřeno např. limitací určitých staveb, jejich počtu apod. [...] jestliže byl v daném případě konstatován rozpor s územním plánem, představoval tento objektivní překážku umístění záměru stěžovatelky, která vyloučila možnost jeho realizace. Další poměrování veřejného zájmu plynoucího z využívání obnovitelné energie proti zájmu na ochraně přírody bylo v daném případě bezpředmětné, neboť dotčená stavba vůbec nemohla vzniknout z důvodu rozporu s jiným veřejným zájmem, a sice na uspořádání území a jeho využití způsobem předvídaným územním plánem.*“ Po citacích dalších judikátů MŽP uzavřelo: „**Závěrem tak lze k uvedenému shrnout, že pro povolení druhové výjimky je nezbytné, aby byl požadovaný záměr v souladu s územním plánem, viz rozsudek ze dne 3. 8. 2017, č. j. 2 As 83/2017–53. Nicméně samotná skutečnost, že je záměr v souladu s územním plánem sama o sobě nestačí pro povolení výjimky, neboť jak vyplývá z § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, tak musí být záměr ve veřejném zájmu (popř. v zájmu ochrany přírody), který převažuje nad zájmem ochrany přírody.**“ MŽP postupovalo

významně odlišně od rozhodnutí ze dne 25. 10. 2023, č. j. MZP/2023/211/1935 (kauza „*tunely Nelahozeves*“). Přitom mělo dodržet správní řád, že tj. jeho § 2 odst. 4, který požaduje, „aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“

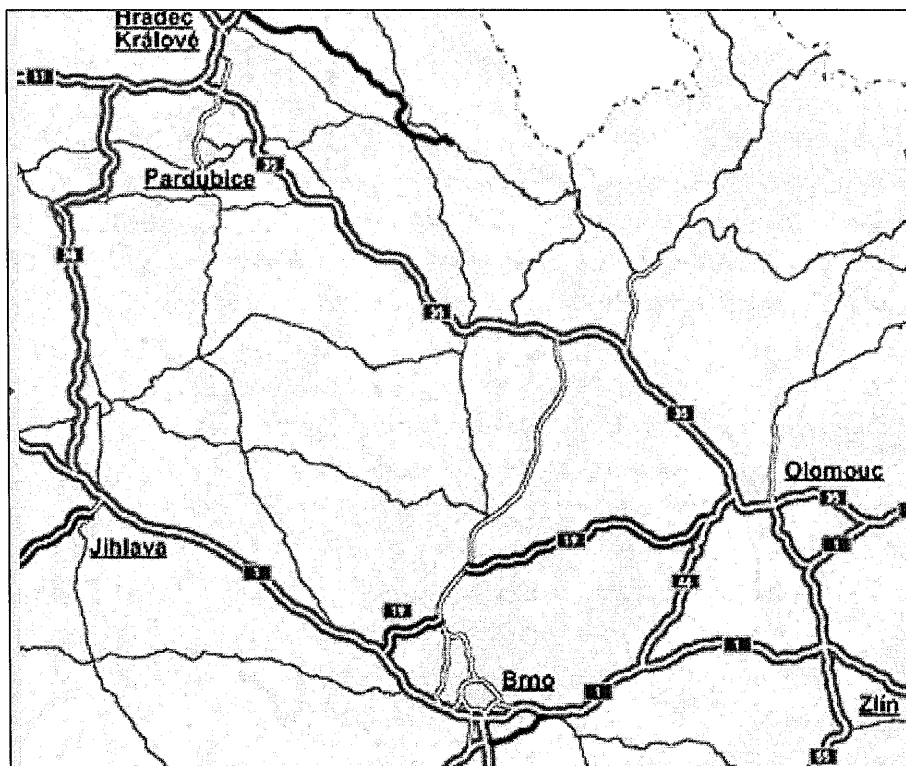
197. Pro vydané JZS nebylo podáno řádné odůvodnění převahy jiného veřejného zájmu záměru. Pro doložení kontrastu mezi Napadeným rozhodnutím MŽP, které je **zjevně vadné**, a jinými, kvalitně zpracovanými rozhodnutími MŽP, žalobci specificky odkazují na rozhodnutí MŽP ze dne **25. 10. 2023, č.j. MZP/2023/211/1935** (Rozhodnutí Nelahozeves). **MŽP zde potvrdil nepovolení výjimky dle § 56 ZOPK a podrobně tu analyzoval, jak musí být převaha jiného veřejného zájmu dokladována.** Z tohoto rozhodnutí MŽP lze citovat: „*K veřejnému zájmu pak lze poukázat na rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012- 161 (veřejně dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém je uveden závěr, že veřejný zájem musí být (ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny) výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti. Rovněž lze poukázat na rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 73/2015-40, publikovaném pod č. 3343/2016 Sb., ve kterém soud odkázal na své dřívější rozhodnutí (rozsudek ze dne 23. 8. 2012, č. j. 9 As 30/2012-88), v němž dovodil, že: „v řízení o povolení výjimky ze zákonných zákazů podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny **leží důkazní břemeno na žadateli a ten tedy musí předložit přesvědčivé podklady prokazující splnění výše vyjmenovaných podmínek.**“ Je vždy na žadateli, aby na podporu svých tvrzení prokázal veřejný zájem na provádění zamýšlené činnosti. Ke správnímu řízení JZS lze obecně uvést, že správní orgán není při svém rozhodování vázán přesnými kritérii stanovenými zákonem a rozhoduje v mezích volného správního uvážení, jeho postup a rozhodnutí musí být **přezkoumatelný** a musí být zřejmé, že z mezí a z hledisek správního uvážení nevybočil. Z uvedeného tak vyplývá, že na povolení výjimky není právní nárok (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001 – 67, či ze dne 27. 10. 2011, č. j. 6 As 17/2011 – 237, veřejně dostupné na www.nssoud.cz).“ Z uvedeného vyplývá, že pokud již sám podklad předložený žadatelem nebyl dostatečný, neboť žadatel **neunesl důkazní břemeno a nepředložil přezkoumatelné podklady**, je **správní orgán povinen žádost odmítnout.***
198. Absence řádného odůvodnění neexistence jiného uspokojivého řešení v JZS. Je zjevné, že požadavek na prověření (ne)existence jiného uspokojivého řešení je v souladu s požadavkem minimalizace zásahu, tj. existují-li jiná uspokojivá řešení, je nutno se s touto situací vypořádat a výjimka by měla být vydávána pouze na řešení s minimálním negativním vlivem. MŽP mělo posoudit řešení dle ing. Kalčíka, což je varianta, kterou MŽP samo inicializovalo a její zpracování autorizovaným dopravním projektantem ing. Kalčíkem zakázkou MZP zajistilo už v roce 2009 Tento projekt ing. Kalčíka, byl v průběhu let dále optimalizován a prodloužen. V současnosti aktuální verzí je projekt Rev.06/2019 „*Optimalizovaná varianta D43/S43 v úseku D1 – MÚK Skalice nad Svitavou (napojení Boskovic) a přivaděč z Brna*“. Tato detailní dokumentace v měřítku 1:10 000 byla předána Ředitelství silnic a dálnic dopisem spolku Spokojené Díly, z.s, ze dne 4. 11. 2019. Žadatel tedy nemůže tvrdit, že tuto variantu nezná nebo, že by nebyla zpracována dostatečně podrobně. Na tuto variantu bylo upozorněno v rámci soudního řízení k výjimce z ochrany podle § 56 ZOPK a **Nejvyšší správní soud rozhodl ve prospěch tamních žalobců** rozsudkem ze dne 4. 4. 2025, 10 As 3/2025 - 143, kterým rozhodl, že návrh dopravního řešení „*Optimalizovaná varianta D43/S43 v úseku D1 – MÚK Skalice nad Svitavou (napojení Boskovic) a přivaděč z Brna*“ je třeba **prozkoumat jako možné jiné uspokojivé řešení.** Odvolatel je tedy názoru, že tato varianta měla být také přezkoumána jako jiné uspokojivé řešení v řízení o JZS „I/73 Bořítov - Svitávka“.

199. Nelze také přehlédnout nejjednodušší možné řešení spojení od Boskovic / Svitávky přes Bořitov ke Kuřimí, a to pouhou modernizací stávající komunikace I/43. Jedná se opět o projekt autorizovaného dopravního inženýra ing. Kalčíka, které je znám Krajskému úřadu JMK, neb mu byl předán jako podklad pro územní plánování. Tento projekt vychází z toho, že zásadním problémem na trase stávající komunikace I/43 Brno – Svitavy je vznik kongescí díky úzkému hrdlu tvořeného průtahy obcí Lipůvka – Lažany. Pro úspěšné řešení úzkého hradla je tento projekt nazván podle něj, tedy „I/43 *Optimalizace trasy Odstranění úzkého hrdla Lipůvka - Lažany - Závist*“, zahrnuje celou trasu včetně úseku Bořitov – křižovatku stávající I/43 se silnicí k obci Svitávka. Při odstranění předmětného úzkého hrdla se docílí situace, že I/43 v úseku od Boskovic až po severní hranici správního území města Brna nebude průtahem žádného zastavěného území. Je až s podivem, že po desetiletí tento problém s vysokou prioritou neřešil. V úseku Bořitov – křižovatku stávající I/43 se silnicí k obci Svitávka komunikace I/43 řešení sleduje koridor stávající I/43, která je nyní modernizována na několika místech (a další modernizace jsou na úseku jižně od Bořitova). Je to tedy perspektivní do budoucna hledící ekonomicky úsporný projekt, kde by v porovnání s I/73 nedošlo k téměř žádným novým záborům půdy a dotčení přírody. Rozhodně by zde nebylo prakticky žádné kácení, což je v doslova dramatickém kontrastu k neuvěřitelnému rozsahu kácení 2 539 ks stromů a 217799 m² zapojených porostů dřevin (a kde se jedná o 80 let stabilizované území bez lidského zásahu, s množstvím cenných biotopů a chráněných živočichů). **Tedy tento ekologicko/ekonomický projekt nelze pominout a musí být zvážen jako možné jiné uspokojivé řešení.** Přitom námitkou nemůže být ani otázka zapojení do sítě TEN-T. Od doby, kdy komunikace 43 (Hitlerova dálnice) byla v očích politiků jediným spojením sever – jih se situace dávno změnila a místo trasování Hitlerovy dálnice do míst, kde nejsou žádné zdroje / cíle dopravy, existuje v Police územního rozvoje ČR od roku 2015 jiná, dopravně mnohem vhodnější trasa sever – jih, a to trasa napojená na celou řadu velkých měst - SD17 s vymezením „Silnice I. třídy I/38 úsek (Mladá Boleslav)–D10–Nymburk–Poděbrady–D11–Kolín–Čáslav–Golčův Jeníkov–Havlíčkův Brod–D1–Jihlava–Znojmo–Hatě–hranice ČR/Rakousko (–Wien)“, která je v PÚR ČR indikovaná pro „minimalizaci dopadu na životní prostředí“ – viz schéma z PÚR ČR. Nezanedbatelným faktem je, že původně dálnice D43 byla, a to logicky, degradována na silnici I. třídy. To by se také mělo projevit v novém posouzení všech souvislostí, včetně změn v PÚR ČR. Nelze také přehlédnout plány rezortu dopravy po další období, kde komunikace od Jihlavy směrem k Hradci Králové a Pardubicím představuje novou prioritu. K tomu druhý obrázek níže.

Schéma z PÚR ČR:

Dle plánů rezortu Ministerstva dopravy z dubna 2025

199a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného JZS

200. Namítá se proti povolení kácení dřevin – viz výrok II. územního rozhodnutí I/73 Bořitov-Svitávka, č.j. JMK 82783/2025. Kácení je zcela zbytečné, neboť mělo být posouzeno jiné uspokojivé řešení, projekt „I/43 Optimalizace trasy Odstranění úzkého hrdla Lipůvka - Lažany - Závist“ (podrobněji viz výše).

201. Namítá se proti nezajištění ochrany jedinců zvláště chráněných druhů.

Nebyla prokázána nutnost likvidace zvláště chráněných druhů. Podle závazné evropské směrnice je nutno důsledně chránit i jedince. Toto národní legislativa pomíjí, nicméně protože lhůta pro transpozici předmětné evropské legislativy již uplynula, máme právo se domáhat původního a plného znění evropské legislativy“.

V případě nedostatečné transpozice závazné evropské legislativy se lze domáhat buď jejího přímého účinku nebo eurokonformního výkladu. Žalovaný je centrálním orgánem státní správy a předkladatelem návrhu zákonů do Parlamentu ČR. Tedy je nepochybné, že tento orgán musí plně respektovat aplikačně nadřazené evropské právo a vykládat je eurokonformně.

Poukazuje se na zcela konkrétní nedostatek národního práva, tj. že důsledně nechrání **jedince** zvláště chráněných druhů a požadovali postup souladný s evropskou legislativou. Správní orgány kraje i MŽP se k tomuto aspektu **nevyjádřily**.

Přitom nelze pominout, že se jedná o situaci, že z odůvodnění napadeného územního rozhodnutí nelze seznat, jaký názor správní orgán zaujal k **důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí**.

K předmětné problematice lze pro jednoznačnost uvést následující:

Na internetové stránce MŽP²² se mj. uvádí: „V roce 2024 byl Parlamentu ČR předložen návrh komplexní novely zvláštní druhové ochrany **se záměrem je zajištění účinnější ochrany druhů postavené především na ochraně jejich prostředí, jejich biotopů, a současně změny umožňující větší uplatnění nástrojů aktivní péče o vzácné a ohrožené druhy**. Přehledně popisuje připravenou změnu včetně navrženého seznamu zvláště chráněných druhů **webová stránka AOPK ČR ochrana druhů**.“

Na MŽP odkazované webové stránce Agentury ochrany přírody²³ se mj. uvádí:

„Nejvýznamnější změnou zákona je nové pojetí druhové ochrany. Nově se zavádí také ochrana místních populací a ochrana biotopu druhu. Tato změna odráží požadavky jednotlivých druhů na odlišnou míru a formu právní ochrany v závislosti na jejich vlastnostech, nárocích, ale i důvodech ohrožení. **Protože v případě některých ohrožených druhů je třeba chránit každého jedince, ale v případě jiných druhů postačí ochrana stanovišť a druhů na úrovni jejich místních populací**. Příkladem může být třeba ochrana ohrožených druhů hmyzu. Tyto druhy obvykle vytváří početné populace, kdy ztráta jednoho nebo několika jedinců je pro většinu druhů zanedbatelná a nelze je tedy posuzovat obdobně jako ohrožené druhy obratlovců, kde je naopak ztráta každého jedince většinou závažným problémem.

²² Viz <https://mzp.gov.cz/cz/agenda/priroda-a-krajina/ochrana-druhu/zvlaste-chranene-druhy>

²³ Viz <https://aopk.gov.cz/zvlastni-ochrana-druhu-navrhovana-uprava>

Zároveň navrhovaná legislativní změna cílí také na posílení ochrany biotopů druhů a zvýšení vymahatelnosti této ochrany. Mezi ochranné podmínky bude u zvláště chráněných druhů zařazen zákaz ničení či poškození biotopu druhu a to i v době, kdy se na daném stanovišti konkrétní chráněný druh aktuálně nevyskytuje..“

To, že se jedná o situaci, kdy je MŽP povinen aplikovat eurokonformní výklad, je dáno tím, že pro relevantní evropskou legislativu, včetně tzv. Směrnice o stanovištích (avšak ne jen tuto směrnici), po uplynutí transpoziční lhůty **nedošlo k plné transpozici**. Jako důkaz lze odkázat na důvodovou zprávu²⁴, kterou Parlamentu ČR předložil žalovaný k doposud neprovedené novelizaci ZOPK. Zadáním vyhledávacího znakového řetězce (např. „*transpo*“) pro vyhledávání v důvodové zprávě budou identifikovány relevantní transpoziční nedostatky.

202. Stejně tak se namítá proti stanovisku MŽP k ochraně (de facto k ničení) ZFP

201a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného JZS

203. Namítá se proti souhlasu s výjimkou ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněného druhu rostliny prstnatce pleťového (*Dactylorhiza incarnata*)– viz výrok III.a územního rozhodnutí I/73 Bořitov-Svitávka, č.j. JMK 82783/2025. Výjimka podle § 56 ZOPK a JZS nejsou dostatečně odůvodněny, záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací, existuje jiné uspokojivé řešení, které nebylo uvaženo, a absentuje řádné odůvodnění převahy jiného veřejného zájmu záměru (vše doloženo v námitkách výše)

202a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného JZS a postupu podle § 56 ZOPK

204. Namítá se proti souhlasu s výjimkou ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů, kterou se konkrétně povoluje:

- *nezáměrně zraňovat a usmrcovat jedince batolce červeného (Apatura ilia), kozlíčka jilmového (Saperda punctata), kudlanky nábožné (Mantis religiosa), otakárka fenyklového (Papilio machaon), otakárka ovocného (Iphiclides podalirius) a zlatohlávka tmavého (Oxythyrea funesta);*
- *nezáměrně zraňovat a usmrcovat jedince mravenců Formica sp., chytat je, držet, dopravovat a přemísťovat v rámci záchranného transferu, poškozovat a ničit jimi užívaná sídla; - nezáměrně zraňovat a usmrcovat jedince čmeláků Bombus sp., poškozovat a ničit jimi užívaná sídla;*
- *poškozovat a ničit užívaná sídla veverky obecné (Sciurus vulgaris);*
- *chytat, držet, dopravovat a přemísťovat jedince ropuchy obecné (Bufo bufo), skokana skřehotavého (Rana ridibunda), skokana zeleného (Rana esculenta), slepýše křehkého (Anguis fragilis) a užovky obojkové (Natrix natrix) v rámci záchranného transferu.*

²⁴ <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=9&CT=878&CT1=0>

Dále se povoluje všechny tyto druhy rušit v přirozeném vývoji, poškozovat a ničit jejich biotop

viz výrok III.b územního rozhodnutí I/73 Bořitov-Svitávka, č.j. JMK 82783/2025. Výjimka podle § 56 ZOPK a JZS nejsou dostatečně odůvodněny, záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací, existuje jiné uspokojivé řešení, které nebylo uvaženo, a absentuje řádné odůvodnění převahy jiného veřejného zájmu záměru (vše doloženo v námitkách výše)

205. Namítá se proti souhlasu s výjimkou ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů, kterou se konkrétně povoluje:

- *nezáměrně zraňovat a usmrcovat jedince lesáka rumělkového (Cucujus cinnaberinus), rušit jej v přirozeném vývoji, poškozovat a ničit jeho biotop;*
- *poškozovat a ničit užívaná sídla křečka polního (Cricetus cricetus), rušit jej v přirozeném vývoji, poškozovat a ničit jeho biotop;*
poškozovat a ničit užívaná sídla netopýra Brandtova (Myotis brandtii), netopýra černého (Barbastella barbastellus), netopýra dlouhouchého (Plecotus austriacus), netopýra hvízdavého (Pipistrellus pipistrellus), netopýra nejmenšího (Pipistrellus pygmeus), netopýra rezavého (Nyctalus noctula), netopýra řasnatého (Myotis nattereri), netopýra ušatého (Plecotus auritus), netopýra večerního (Eptesicus serotinus), netopýra vodního (Myotis daubentonii) a netopýra vousatého (Myotis mystacinus), chytat je, držet, dopravovat a přemísťovat v rámci záchranného transferu, rušit je v přirozeném vývoji, poškozovat a ničit jejich biotop;
- *chytat, držet, dopravovat a přemísťovat jedince ještěrky obecné (Lacerta agilis), ropuchy zelené (Bufo viridis), skokana krátkonohého (Rana lessonae), skokana štíhlého (Rana dalmatina) a užovky hladké (Coronella austriaca) v rámci záchranného transferu, rušit je v přirozeném vývoji, poškozovat a ničit jejich biotop;*
- *rušit v přirozeném vývoji bělořita šedého (Oenanthe oenanthe), chocholouše obecného (Galerida cristata), krahujce obecného (Accipiter nisus), křepelku polní (Coturnix coturnix), lejska šedého (Muscicapa striata), slavíka obecného (Luscinia megarhynchos), ťuhýka obecného (Lanius collurio), ťuhýka šedého (Lanius excubitor), žluvu hajní (Oriolus oriolus), netopýra velkého (Myotis myotis) a vydru říční (Lutra lutra), poškozovat a ničit jejich biotop.*

Souhlas s udělením výjimky KrÚ uděluje pro všechny jedince uvedených druhů, kteří přes maximální využití všech zmírňujících opatření budou zásahem škodlivě dotčeni v přirozeném vývoji, s důvodným předpokladem, že půjde v případě prstnatce pleťového o max. 20 jedinců; v případě užovky hladké, užovky obojkové, všech druhů ptáků, veverka obecné a vydry říční o max. 10 jedinců; v případě kozlíčka jilmového, kudlanky nábožné, otakárka fenyklového, otakárka ovocného, všech druhů obojživelníků, ještěrky obecné, slepýše křehkého a všech druhů netopýrů o max. desítky jedinců; v případě batolce červeného, čmeláků rodu Bombus, lesáka rumělkového a zlatohlávka tmavého o desítky až stovky jedinců; v případě mravenců rodu Formica až o desetitisíce jedinců.

viz výrok III.c územního rozhodnutí I/73 Bořitov-Svitávka, č.j. JMK 82783/2025. Výjimka podle § 56 ZOPK a JZS nejsou dostatečně odůvodněny, záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací,

existuje jiné uspokojivé řešení, které nebylo uváženo, a absentuje řádné odůvodnění převahy jiného veřejného zájmu záměru (vše doloženo v námitkách výše)

206. Nebylo možné vydat územní rozhodnutí, pokud **nebyl** dle výroku III.d vydán souhlas s výjimkou ze zákazu poškozovat a ničit rostliny prstnatce pleťového (*Dactylorhiza incarnata*). Tento nesouhlas je právní překážkou.
207. Namítá se proti výroku V územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/376 a III/37722“. Stavba v silničním ochranném pásmu nebyla v Oznámení o řízení zahrnuta
208. Namítá se proti výroku V územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/376 a III/37722“. Stavba v silničním ochranném pásmu není odděleným záměrem a musí tak být zahrnuta do vyhodnocení EIA. Salámování záměru je podle judikatury SDEU nepřipustné.
209. Namítá se proti výroku V územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/376 a III/37722“. Stavba v silničním ochranném pásmu není odděleným záměrem a musí tak být zahrnuta do vyhodnocení řízení o JZS a řízení o výjimce podle § 56 ZOPK. Salámování záměru je podle judikatury SDEU nepřipustné.
210. Namítá se proti výroku V územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/376 a III/37722“. K tomuto záměru absentují stanoviska DOSS. Salámování záměru je podle judikatury SDEU nepřipustné.
211. Namítá se proti výroku V územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/376 a III/37722“. Vydání povolení stavby v silničním pásmu nelze vydat v rámci řízení o územním rozhodnutí.
212. Namítá se proti výroku VI územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/150, II/376, III/3764, III/3765, III/3767, III/37420, III/37429, III/3772“. Stavba v silničním ochranném pásmu nebyla v Oznámení o řízení zahrnuta
213. Namítá se proti výroku VI územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/150, II/376, III/3764, III/3765, III/3767, III/37420, III/37429, III/3772“. Stavba v silničním ochranném pásmu není odděleným záměrem a musí tak být zahrnuta do vyhodnocení EIA. Salámování záměru je podle judikatury SDEU nepřipustné.
214. Namítá se proti výroku VI územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/150, II/376, III/3764, III/3765, III/3767, III/37420, III/37429, III/3772“. Stavba v silničním ochranném pásmu není odděleným záměrem a musí tak být zahrnuta do vyhodnocení řízení o JZS a řízení o výjimce podle § 56 ZOPK. Salámování záměru je podle judikatury SDEU nepřipustné.
215. Namítá se proti výroku VI územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/150, II/376, III/3764, III/3765, III/3767, III/37420, III/37429,

III/3772". K tomuto záměru absentují stanoviska DOSS. Salámování záměru je podle judikatury SDEU nepřipustné.

216. Namítá se proti výroku VI územního rozhodnutí, proti „povoluje umístění a provádění stavby v silničním ochranném pásmu - silnic II/150, II/376, III/3764, III/3765, III/3767, III/37420, III/37429, III/3772“. Vydání povolení stavby v silničním pásmu nelze vydat v rámci řízení o územním rozhodnutí.
217. Zastaralost záměru 2007 a Stanoviska EIA 2010. Předmětem záměru posouzeného v řízení EIA nebylo v nyní umísťované DÚR – propojení původní I/43 od Bořitova do zcela nové úrovně křižovatky (ÚK) Lysice, křižovatky ÚK (a MÚK) Lysice jsou v řešení DÚR oproti Stanovisku EIA 2010 úplně navíc, **zejména také nebyly posouzeny vlivy budoucího bourání ÚK Lysice a stavby výhledové MÚK Lysice**
218. Požadujeme, aby v rozhodnutí bylo důkladně odůvodněno, proč správní orgán v předmětném územním řízení "... stanovisko dne 21. 12. 2010 pod č.j. 106072/ENV/10 " předkládá veřejnosti jako "... závazné stanovisko " ve smyslu § 149 zákona o správním řádu. Stanovisko ze dne 21. 12. 2010 č.j. 106072/ENV/10 (dále Stanovisko EIA 2010) bylo vydáno na základě tehdy platných zákonů, tedy nikoli jako "... závazné stanovisko ", ale pouze jako "stanovisko ". Tato skutečnost může mít závažné právní důsledky pro vedení územního řízení. -
219. Výše uvedenému zcela odpovídá struktura Stanoviska EIA 2010. Podle ustanovení § 149 (2) správního řádu "Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. ..." Avšak Stanovisko EIA 2010 žádné odůvodnění například svých 120 podmínek – neobsahuje. Takový dokument se nemohl stát podkladem pro návazné rozhodování, dokonce ani pro vrchnostensky, bez účasti veřejnosti, na MŽP vytvořeného jiného dokumentu „závazného stanoviska“ EIA.
220. Námitka k neúplnosti Stanoviska EIA 2010 a k jeho podmínce č. 98.

Stanovisko EIA 2010 v podmínce 51. navrhuje v dalším stupni provést podrobnější biologický průzkum. Zároveň v tomto stanovisku téměř zcela absentují - kromě netopýrů a srstnatce pleťového - jakékoli zmínky o dalších zjištěných ZCHD. Přitom není možné, aby v trase nové komunikace nebyly tyto druhy zjištěny. Taková absence důležité části životního prostředí je znakem nezákonnosti Stanoviska EIA 2010.

Nelze souhlasit s podmínkou 98. Stanoviska EIA 2010:

98. Skrývku půdy provádět v období vegetačního klidu.

Respektování této podmínky zabije veškeré živočichy, včetně zákonem chráněných ZCHD, které ve svrchní vrstvě půdy přezimují.

Tato podmínka je v přímém rozporu s podmínkou Jednotného závazného stanoviska č.j. JMK 15318/2023, sp. zn. S-JMK 153297/2022 OŽP/Vyk datovaného 30. 01. 2023: „10. Likvidace zeleně a odstraňování svrchní vrstvy půdy (skrývka) proběhnou v období mimo rozmnožování a zimování živočichů, tedy od 1. září do 31. října. Mimo definované období bude možná pouze na základě odborného vyhodnocení aktuálních podmínek biologickým dozorem a bude podléhat schválení krajského úřadu.“

Tyto dva podklady územního rozhodnutí jsou v **zásadním vzájemném rozporu** v důležité věci ochrany přírody.

Stanovisko EIA 2010 **neodpovídá zákonným požadavkům ani v době svého vydání a nemůže být podkladem územního rozhodnutí.**

Věc nenapravit ani stavební úřad, který v odůvodnění vydaného územního rozhodnutí zcela nepřiléhavě uvedl: „Podmínka MŽP je tedy obecná, bez bližší specifikace. Lze konstatovat, že podmínky MŽP jsou stanoveny tak, že budou dopřesněny / rozvinuty na základě dalších podkladů a průzkumů. Podle podmínky Krajského úřadu ŽP proběhne „Likvidace zeleně a odstraňování svrchní vrstvy půdy (skrývka)“ v období mimo rozmnožování a zimování živočichů, proběhne tedy od 1. září do 31. října; tato podmínka je s blíže specifikovaným termínem. Z uvedeného lze dovodit, že oba termíny nejsou ve vzájemném rozporu, ale doplňují a upřesňují se. Lze usoudit, že oba termíny se mohou i jedním měsícem překrývat. Z toho lze učinit závěr, že uvedené zásahy do přírody je třeba provádět v období stanoveném JZS s tím, že Krajský úřad ŽP připouští i práce mimo toto období (při dodržení stanovených podmínek). Obecnou podmínku stanovenou MŽP je tedy možno chápat tak, že pokud má skrývka půdy probíhat mimo termín od 1. září do 31. října, tak pouze při dodržení stanovených podmínek Krajského úřadu ŽP, viz jeho podmínka č. 10 JZS“. Rozhodnutí musí být odůvodňována správním orgánem jednoznačně a stavební úřad nemůže měnit stanoviska orgánů ochrany přírody.

221. Prodloužení stanoviska EIA 2010, tedy stanovisko č.j. 22153/ENV/17 datované 28. 04. 2017, (dále jen „**Prodloužení**“), také není závazným stanoviskem. Sice již obsahuje výrok a odůvodnění, ale není takto nazváno a v závěru je uvedeno: *Toto vyjádření není rozhodnutím podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nenahrazuje vyjádření dotčených správních orgánů ani příslušná povolení podle zvláštních předpisů a nelze se proti němu odvolat.*

Teprve zákon 149/2023 Sb. účinný od 01. 01. 2024, uvádí v novelizačním bodě 23, že v § 9a odst. 4 větě druhé se za slovo „prodlouží“ vkládají slova „závazným stanoviskem“

222. Námitka k prodloužení platnosti Stanoviska EIA 2010.

Ve výroku Prodloužení je uvedeno: „... Žádost oznamovatele záměru o prodloužení platnosti stanoviska EIA ze dne 16. prosince 2015 byla ještě v době platnosti vydaného stanoviska EIA dne 21. prosince 2015 doručena na Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence. Na základě požadavků Ministerstva životního prostředí byla tato žádost doplněna dne 21. dubna 2016, a to o podrobnější popis aktuálního stavu životního prostředí a jeho porovnání se stavem popsáním v dokumentaci EIA. Součástí doplněného podání je dokument s názvem „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim – Svitávka; Informace o záměru a podmínkách v dotčeném území pro prodloužení platnosti stanoviska EIA“ (HBH projekt spol. s r.o., Mgr. Tomáš Šíkula a spol., prosinec 2015). Dne 26. března 2017 byl tento dokument jeho zpracovatelem doplněn.“

Termín podání žádosti byl 21. 12. 2015 ale žádost ještě dne 26. 03. 2017 stále nebyla úplná. ZOPK, viz konkrétně jeho text: „... Žádost o prodloužení platnosti stanoviska musí být podána před jejím uplynutím; platnost stanoviska neuplyne, dokud není žádost vyřízena. ...“, byl tedy ze strany ŘSD a MŽP hrubě zneužitý již při prvním prodlužování Stanoviska EIA 2010.

223. Nelze souhlasit s výrokem Prodloužení, že: „Na základě předložené žádosti dospělo Ministerstvo životního prostředí, jako příslušný úřad podle § 21 zákona k závěru, že u záměru „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim – Svitávka“ nedošlo k podstatným změnám realizace záměru, podmínek v dotčeném území, k novým znalostem souvisejícím s věcným obsahem dokumentace EIA a vývoji nových technologií využitelných v záměru a platnost stanoviska EIA vydaného pod č.j. 106072/ENV/10 dne 21. prosince 2010 se v souladu s § 9a odst. 3 zákona prodlužuje o 5 let, tedy do 21. prosince 2020“

Výrok Prodloužení je v rozporu s požadavky ZOPK v tehdy platném znění (viz citace níže) a neodpovídá ani realitě v území záměru.

Na straně 5 Prodloužení je uvedeno: *Na základě rámcového průzkumu fauny, flory a ekosystémů stávajícího stavu zájmového území (Mgr. David Kouřil, 2015) lze konstatovat, že stav bioty se v dotčeném území zásadně nezměnil. Změny jsou dány pouze přirozeným vývojem biotopů v čase, v závislosti na míře lidské péče, žádné zásadní změny bioty (změna charakteru biotopu) zaznamenány nebyly.*

Je prakticky vyloučeno, aby v trase nové komunikace nebyly nově nalezeny - kromě netopýrů a srstnatce pleťového uvedených již ve Stanovisku EIA 2010 - žádné další ZCHD rostlin a živočichů. Zejména přímo v trase komunikace ve stopě Hitlerovy dálnice ponechané samovolnému vývoji tyto ZCHD zcela určitě existovaly a existují. Také v nových biokoridorech popsaných na straně 4 Prodloužení by byly zcela jistě nalezeny.

Důkazem je výčet zvláště chráněných druhů (dále také jen „ZCHD“) v textu Jednotného závazného stanoviska č.j. JMK 15318/2023, sp. zn. S-JMK 153297/2022 OŽP/Vyk, datovaného 30. 01. 2023 vydaného ... pro realizaci stavby „I/73 Bořitov–Svitávka“ na stranách 2 a 3.

Lze tedy důvodně tvrdit, že rámcové průzkumy pro žádost o prodloužení byly provedeny zcela chybně se špatnými výstupy. Není tedy možné dojít k závěru, že: Nejedná se o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat nové významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví

224. Zřejmá nezákonnost Prodloužení:

Na straně 5 Prodloužení je uvedeno:

Intenzity dopravy – CITACE:

„Z hlediska intenzit dopravy bylo provedeno porovnání údajů dopravních prognóz zpracovaných pro dokumentaci EIA a aktualizovaných hodnot z předloženého materiálu (v dokumentaci EIA byly výpočty provedeny dle metodiky CSD 2005). Vzhledem k odlišným vstupním údajům vykazují výpočty intenzit dopravy dle výše uvedených metodik přijatelnou shodu. Intenzita dopravy dle prognózy pro rok 2010 a 2035 v rámci aktualizace je nižší než prognóza v rámci procesu EIA.

Nejedná se o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat nové významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.“

225. Zřejmá nezákonnost Prodloužení:

Na straně 6 Prodloužení je uvedeno:

Problematika ochrany ovzduší – CITACE:

„Oproti dokumentaci EIA byla v roce 2015 pro výpočet množství emisí použita aktualizovaná prognóza intenzit dopravy (viz výše) a zejména aktuální databáze MEFA, verze MEFA 13. MEFA 13 navyšuje emise všech znečišťujících látek, s výjimkou NO_x. Dále přidává resuspenzi PM₁₀, benzo(a)pyrenu a emise a resuspenzi PM_{2,5}. Emise CO, NO₂ a benzenu je zvýšena méně. Emise benzo(a)pyrenu je zvýšena významně. Významné je také zavedení parametru plynulost dopravy, což umožňuje reálnější diverzifikaci emisního toku. Modelový výpočet pro zjištění příspěvku hlavních znečišťujících látek do ovzduší byl přepočítán.

Přestože oproti výpočtu provedenému v roce 2007 došlo k významným změnám způsobeným především novými emisními faktory obsaženými v databázi MEFA13, a tedy i nárůstu emisí a následně imisního zatížení, zůstávají závěry dosažené v roce 2007 i nadále aktuální. Nový výpočet zpracovaný aktuálnějšími metodami prokázal na jedné straně zvýšení nevýhodnosti ponechání stávajícího stavu a na straně druhé i přes vyšší hodnoty prokázal stále podlimitní příspěvky variant aktivních. Z hlediska vlivu na ovzduší a klima lze závěry dosažené v roce 2007 po jejich prověření novým výpočtem považovat za stále aktuální.

Z hlediska ochrany ovzduší dále došlo ke změně legislativních předpisů (účinnosti nabytí zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 201/2012 Sb.“), imisní limity však zůstaly zachovány. Stávající stav znečištění ovzduší v předmětné lokalitě byl hodnocen dle pětiletých průměrů z let 2010 – 2014 ve čtverečné síti 1x1x km dle zákona č. 201/2012 Sb. a vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Jedná se o upřesnění vstupních údajů na základě platné legislativy a metodiky. Nejedná se o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat nové významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.“

226. Zřejmá nezákonnost Prodloužení Stanoviska EIA 2010:

Ve výroku na straně 3 Prodloužení je uvedeno:

CITACE

„... se v souladu s § 9a odst. 3 zákona prodlužuje o 5 let ... a také v závěru Prodloužení je na straně 7 uvedeno: Na základě výše uvedeného dospělo Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, k závěru, že platnost stanoviska EIA může být v souladu s § 9a odst. 3 zákona prodloužena o 5 let.“

To je nesprávné neboť teprve zákonem 39/2015 Sb. byl do ZOPK doplněn § 9a odst. 3: *„Stanovisko je podkladem pro vydání rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů. Stanovisko předkládá oznamovatel v žádosti jako jeden z podkladů pro navazující řízení podle těchto předpisů. Platnost stanoviska je 5 let ode dne jeho vydání. Platnost stanoviska může být na žádost oznamovatele prodloužena o 5 let, a to i opakovaně, pokud oznamovatel písemně prokáže, že nedošlo k podstatným změnám realizace záměru, podmínek v dotčeném území, k novým znalostem souvisejícím s věcným*

obsahem dokumentace a vývoji nových technologií využitelných v záměru. Tato lhůta se přerušuje, pokud bylo zahájeno navazující řízení podle zvláštních právních předpisů.“

227. Při prvním Prodlužování Stanoviska EIA 2010 tedy nesměla být prováděna žádná nová vyhodnocování či výpočty podle nových metodik, nových zákonů

V souladu s § 9a odst. 3 ZOPK tedy Stanovisko EIA 2010 **nemohlo** být prodlouženo.

228. Zřejmá nezákonnost Prodloužení Stanoviska EIA 2010:

Na straně 5 Prodloužení je uvedeno:

Také závěry typu: „Nejedná se o změny podmínek v dotčeném území, které by mohly generovat nové významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.“ jsou ve zřejmém rozporu se zákonem platným a účinným v době prodlužování stanoviska.“

Teprve zákonem 326/2017 Sb. se do podmínek pro možnost prodloužení dostávají slova o nových významných vlivech na životní prostředí.

Zákonem 326/2017 Sb. se v § 9a ZOPK za odst. 3 vkládá nový odst. 4: „Platnost stanoviska je 7 let ode dne jeho vydání. Platnost stanoviska příslušný úřad na žádost oznamovatele prodlouží o 5 let, a to i opakovaně, pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Žádost o prodloužení platnosti stanoviska musí být podána před jejím uplynutím; platnost stanoviska neuplyne, dokud není žádost vyřízena. Součástí žádosti o prodloužení platnosti stanoviska je podklad obsahující popis aktuálního stavu dotčeného území včetně souhrnu změn oproti stavu v době vydání stanoviska.“

Stanovisko č.j. 22153/ENV/17 datované 28. 04. 2017 bylo tedy vydáno v hrubém rozporu s tehdy účinným zákonem 100/2001 Sb. Je nezákonné, protože nebyly splněny požadavky tehdy účinného zákona: „... pokud oznamovatel písemně prokáže, že nedošlo k podstatným změnám realizace záměru, podmínek v dotčeném území, k novým znalostem souvisejícím s věcným obsahem dokumentace a vývoji nových technologií využitelných v záměru.“

229. Absence nařízení náhradní výsadby:

Veřejná vyhláška oznamující zahájení řízení EIA na straně 7 uvádí:

Náhradní výsadba nebyla příslušným správním orgánem uložena, neboť ekologická újma bude zhojena navrhovanými kompenzačními opatřeními v rámci záměru, viz zejména objektová skladba 800.

Absence nařízení náhradní výsadby zcela **pomíjí** pro životní prostředí zásadní skutečnost, že kompenzační opatření mohou být realizována až po dokončení všech stavebních prací, ale náhradní výsadba může být realizována ihned po (při kácení 2 539 ks stromů a 217 799 m² zapojených porostů dřevin dokonce již v souběhu) provedení kácení.

Vydané Jednotné závazné stanovisko č.j. JMK 15318/2023, sp. zn. S-JMK 153297/2022 OŽP/Vyk datované 30. 01. 2023 (JZS) zcela nesprávně obsahuje podmínku: „2. Kácení může být provedeno nejdříve od data nabytí právní moci územního rozhodnutí či jiného navazujícího rozhodnutí správního orgánu pro daný úsek stavby „I/73 Bořitov–Svitávka“

Provedení kácení je tedy nezákonně umožněno ještě před právní mocí stavebního povolení, tedy za stavu, kdy neexistuje právní ani fyzická jistota skutečné realizace stavby a provedení kompenzačních opatření, která jsou její součástí. Krajský úřad přitom dobře ví, že vydání stavebního povolení a nabytí jeho právní moci může trvat roky. Dokonce nemůže důvodně předpokládat ani jeho vydání, protože na jeho vydání není právní nárok. Jednotné závazné stanovisko č.j. JMK 15318/2023 je tak nesprávné a nezákonné.

Toto vše ještě prodlužuje dobu (doba vydání a nabytí právní moci stavebního povolení + doba realizace stavby), kdy nebude ekologická újma vzniklá vykácením vůbec ničím kompenzována. Navíc pokáceny budou vzrostlé a pro životní prostředí plně funkční dřeviny, kdežto nové dřeviny kompenzačních opatření budou plně funkční až za desetiletí od svého vysazení.

Jakási etapizace kompenzačních opatření uvedená na straně 43 Souhrnné technické zprávy DÚR (revize 1. datovaná 27. 09. 2023) na této nezákonnosti nemůže nic změnit. Časový odstup účinku vegetačních úprav přiznává i Souhrnná technická zpráva na straně 46.

DÚR plánovaná výsadba, podle textu JZS na straně 26

Celkově v rámci těchto stavebních objektů má dojít k výsadbám 10 529 ks stromů a 16 392 ks keřů včetně následné pětileté péče o ně.

Tedy desetiletí trvající a ničím nekompensovanou ekologickou újmu vzniklou Absence nařízení náhradní výsadby a chybně řešenou a chybně povolenou výstavbou nemůže nikdy nahradit.

229a) Vzniklá situace tak vede k tomu, že odvolatel požaduje přezkum předmětného JZS a postupu podle § 56 ZOPK

230. Nedostatečný objem náhradní výsadby

Vydané jednotné závazné stanovisko navíc konstatuje, že „Pomocí kalkulačky AOPK ČR byla ekologická újma vzniklá vykácením dřevin vyčíslena na částku cca 210 mil. Kč. V rámci těchto opatření byly nové výsadby jako ekologické přínosy vyčísleny na částku cca 118 mil. Kč.“

Rozdíl téměř 100 mil. Kč v neprospěch nápravy ekologické újmy je velmi podstatný, ale JZS tento rozdíl nijak neodůvodňuje. Na jeho straně 26 je pouze uvedena ničím nepodložená správní úvaha: „.... Navržené výsadby dřevin generují ekologické přínosy, které z velké části kompenzují ekologickou újmu způsobenou kácením dřevin. Realizace předmětných opatření však bude vedle samotných výsadeb dřevin spojena se zajištěním celé řady ekologických funkcí (ty jsou podrobně zhodnoceny v ostatních částech tohoto jednotného závazného stanoviska). Tyto další přínosy nelze exaktně vyčíslit. Správní

orgán má však za zřejmé, že spolu s výše určeným ekologickým přínosem výsadeb dřevin povedou k plnému nahrazení ekologické újmy způsobené kácením dřevin.“

Poznamenává se, že na straně 26 vyhlášky oznamující zahájení územního řízení například uváděné SO *Úpravy potoků, SO Tůně a další SO se netýkají* kompenzací za kácení dřevin.

Je nutno nařídit náhradní výsadbu mimo areál stavby (například podle podmínky 66. Stanoviska EIA 2010) okamžitě po kácení a současně se zahájením stavby. Pouze takto načasovaná náhradní výsadba má šanci kompenzovat ekologickou újmu daleko dříve než jen projektovaná kompenzační opatření, ale také by srovnala rozdíl ve vyčíslení ekologické újmy a ekologického přínosu.

231. Rozpor s podmínkami Stanoviska EIA 2010

Podmínka 57. Stanoviska EIA 2010 požaduje *provedení kompenzačních opatření: kompenzaci zaniklých biotopů, doprovodná opatření při realizaci ekoduktů kompenzaci za zábory volné krajiny* To nebylo dodrženo.

232. Rozpor s podmínkami Stanoviska EIA 2010

Podmínka 108. Stanoviska EIA 2010 požaduje: *Náhradní výsadby za pokácenou zeleň realizovat po dohodě s dotčenými obcemi* . To nebylo dodrženo.

Poznamenává se, že mezi kompenzačními opatřeními a náhradní výsadbou jsou právní rozdíly. Jsou takto řešeny rozdílné kompenzace negativních vlivů staveb na životní prostředí.

233. Rozpor s podmínkami Stanoviska EIA 2010

Podmínka 19. požaduje minimalizaci kácení a zásahů do PUPFL.
V odůvodnění územního rozhodnutí absenteje splnění této podmínky.

234. Rozpor s podmínkami Stanoviska EIA 2010

Jsou zde stanoveny podmínky 32, 34 a 35:

32.Zajistit převedení průtoků všech existujících toků (i občasných) přes těleso komunikace.

33.Nejen při průchodu v blízkosti vodních zdrojů striktně zachovávat opatření k zabezpečení povodí před náhodnými úniky nespécifikovaných, především ropných látek (odvodnění pomocí kanalizace, sedimentační nádrže, stabilní norné stěny před vyústěními odvodnění do recipientů).

34.Pro odvod odpadních vod z komunikace a MÚK navrhnout na základě výpočtů znečištění (chloridy) systém odvodnění a dostatečné záchytné a usazovací nádrže, aby vypouštěné vody do recipientů splňovaly stanovené ukazatele pro vypouštění vod a aby nedošlo k ovlivnění kvality vody v recipientech.

Tyto podmínky Stanoviska EIA 2010 odpovídají textu na straně 128 Dokumentace EIA, který zní:
„Povrchové vody

Již nyní je možné konstatovat, že přípustné hodnoty znečištění povrchových vod definované nařízením vlády č. 61/2003 Sb., v platném znění, nebudou s velkou mírou pravděpodobnosti překročeny při dodržení standardní koncepce odvodnění pro tento typ komunikace (kanalizace, sedimentační nádrže,

stabilní norné stěny, odlučovače ropných látek). Jedná se o hodnotu 0,1 mg/l pro ropné látky (NEL) a 250 mg/l pro chloridy (Cl⁻). Obojí hodnoty jsou udávány pro tzv. povrchové vody.“

A také textu Dokumentace EIA 2007 na straně 163, který zní: „Při běžném automobilovém provozu jsou tyto úniky dostatečně řešeny odkanalizováním tělesa rychlostní silnice, při haváriích dopravních prostředků a vozidel přepravujících nebezpečné látky, je ochrana vodotečí před kontaminací při havárii řešena sedimentačními jímkami. Ty jsou vybaveny nornými stěnami a umožňují záchyt ropných látek. Na mostních objektech budou okraje zabezpečeny proti zřícení aut při smyku.“

Je vhodné zdůraznit, že nařízení vlády 61/2003 Sb. bylo k 01. 01. 2016 zrušeno. Nařízení vlády 401/2015 Sb. uvádí limit 150 mg/l pro chloridy.

Vodohospodářské řešení popsané na stranách 30 až 32 Souhrnné technické zprávy DÚR (revize 1. datovaná 27. 09. 2023) a shodné s textem na straně 5 (6.1 princip) a straně 7 a 8 (6.4 havárie, 6.5 vsakování) textové části B.9 - Celkové vodohospodářské řešení (revize 1. datovaná 03. 05. 2023) DÚR 06/2022 je s těmito podmínkami Stanoviska EIA 2010 v rozporu.

Řešení v části „Vliv na povrchové vody“ je v rozporu s požadavky podmínky 34. Stanoviska EIA. Řešení v části „Extravilánové vody“ je v rozporu s požadavky podmínky 32. Stanoviska EIA. Řešení v části „Vliv CHRL“ je v rozporu s požadavky podmínky 35. Stanoviska EIA.

Řešení přijatá v předmětné DÚR projektant charakterizuje jako „.... přírodě blízký systém retenčně filtračních průlehů/přikopů s podzemními retenčními rýhami s drenáží bez zasakování do podloží s řízeným odtokem do jednotlivých recipientů nebo vsakem.“ Avšak takové řešení v předmětné DÚR vůbec nepočítá s plánovanou délkou životnosti a provozu plánované dopravní stavby. Vodohospodářské řešení musí zajišťovat snadnou vizuální kontrolu a zejména snadnou údržbu všech odvodňovacích zařízení, zejména záchytných a usazovacích nádrží, odlučovačů a všech nádrží se stabilními nornými stěnami. Tato běžná údržba, zejména jejich čistoty, která zajišťuje jejich funkčnost, nesmí počítat s prováděním zemních prací při asanaci splachy zanesených průlehů, při výměně nečistotami zanesených a tím nefunkčních geotextilií štěrkových rýh. A je nutná kontrola dlouhodobé funkčnosti těsnících folií rýh tvořených nez hutněným štěrkem, aby byl zabráněn vsak do podzemí při vysoké hladině podzemní vody, bude přijatým řešením znemožněna úplně. **Takové řešení nelze u umístovaného typu dopravní stavby (čtyřpruh spojky dálnic D1 a D35, komunikace TEN-T) v žádném případě použít.**

Na straně 31 Souhrnné technické zprávy (1. revize) je také uvedeno: „Extravilánové vody Těleso silnice I/73 v některých místech přeruší odtok srážkových extravilánových vod, které v současné době natékají do jednotlivých potoků. Tyto průlehy budou proto zabezpečeny paralelními polními cestami nebo převýšenými ochrannými hrázkami, které extravilánové vody zadržují. Ty se následně odpaří, vsáknou, či podél cest a hrázek odtečou do recipientů.“

Vodohospodářské řešení nesmí porušením podmínky 32. Stanoviska EIA připustit vytváření jezer dešťových vod po přivalových deštích a počítat s jejich vsakem či odparem.

Navržené řešení je zcela nepřijatelné zejména z důvodu jeho krátkodobé funkčnosti. Je všeobecně známo, jak přívalové deště splachem z polí snadno zaplní hlínou každou prohlubeň před překážkou v odtoku a navržené - ochranné hrázky - zcela znefunkční. Důsledkem budou časem znefunkčeny navržené - zatravněné průlehy a systém odvodnění silnice I/73 - retenčně filtračních průlehy bude v těchto místech zcela nefunkční.

Kromě toho lze tvrdit, že polní cesty jsou budovány pro obhospodařování zemědělských pozemků, přitom navržené řešení je zcela znehodnotí při každém přívalovém dešti.

Přirozený odtok srážkových vod, které dopadají mimo pozemky nové komunikace, nesmí být tělesem komunikace přerušeno. Mimo technické problémy navrženého řešení existují také problémy právní - jde o další zásah do práv vlastníků pozemků

235. Rozpor s podmínkami Stanoviska EIA 2010

Podmínka 56. požaduje *zajistit migrační prostupnost a zajistit ... dostatečně hustou síť funkčních ekoduktů*. Splnění této podmínky bylo nutno v odůvodnění územního rozhodnutí důkladně odůvodnit, a to nikoli pouze okopírováním nějakého textu z DÚR.

236. Stavební úřad popisuje ve vydaném stavebním povolení změny projektu v průběhu let nesprávně, když v územním rozhodnutí tvrdí, že *„Při objektivním srovnání návrhu silnice „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“ ve Variantě 1 a Variantě 2 (v rozsahu předmětného záměru v délce 7,3 km) a návrhu silnice „I/73 Bořitov – Svitávka“, lze dospět k závěru, že oba návrhy jsou téměř shodné. Rozdíly jsou nepatrné a týkají se především jiných staveb než samotné stavby silnice I/73. Je upuštěno především od okružní křižovatky u Bořitova spolu s přivaděčem Černá Hora, na místo je navržena úrovňová křižovatka a přivaděč od stávající silnice I/43 k začátku úseku I/73, na místo MÚK Černá hora je navržena MÚK Lysice (MÚK Lysice není součástí předmětného záměru, ale má vliv na tyto změny), je upuštěno od odpočívky Lysice, mírně odlišně je řešena MÚK Skalice nad Svitavou, smysl křižovatky je však zachován, je upuštěno od silnice (přeložky) I/19, namísto je využit stávající úsek silnice II/150 a mírně odlišně je řešena také MÚK Svitávka, smysl křižovatky je však opět zachován. Tyto rozdíly se týkají především silnice nižší kategorie a křižovatek, které by samy o sobě posouzení dle zákona EIA nevyžadovaly. Jak bylo výše uvedeno, předmětem posouzení EIA je především samotná rychlostní silnice R43, v rámci navazujícího řízení pak silnice I/73.“*

Jedná se nepochybně o významné změny (také viz námitky výše) a záměrem není těleso komunikace, ale celý projekt včetně přivaděčů, MÚK, přeložek krajských i místních silnic.

Stanovisko EIA tedy musí být vydáno k celé takto široce založené stavbě. Ostatně jedná se posouzení stavby na životní prostředí a ne nějaké obecné úvahy o záměru stavby. Předmětem stavby je obsah DÚR a posuzování vlivů se provádí v detailnosti DÚR.

237. Stavebním úřadem podávaná obhajoba s citací odůvodnění MŽP je nesprávná. Tento text z odůvodnění územního rozhodnutí zní: *„Lze učinit závěr, že změny záměru, které jsou nyní součástí DÚR, jsou akceptovatelné, neboť nemohou mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. V opačném případě by nemohlo být vydáno výše uvedené souhlasné závazné stanovisko k ověření změn záměru; stanovisko bylo vydáno na základě podmínek a principů obsažených v § 9a odst.*

7 zákona EIA. Závazné stanovisko obsahuje tento závěr: „S ohledem na výše uvedené informace je zřejmé, že v rámci záměru dojde na základě detailnějšího zpracování projektové dokumentace k dílčím změnám technického řešení záměru. Na základě výše uvedeného dospělo MŽP k závěru, že uvedené změny vzhledem k jejich charakteru nelze považovat za změny, které by mohly znamenat zvýšení kapacity nebo rozsahu záměru, změny technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání, a rovněž je nelze považovat za změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, neboť z hlediska vlivu na jednotlivé složky životního prostředí nebyla jak u jednotlivých změn, tak v kumulaci všech výše popsaných změn zjištěna možnost významného negativního vlivu jak na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví, tak na životní prostředí a veřejné zdraví jako celek.“ Změny záměru jsou předpokládátné, jedná se o něco přirozeného, kdy je nalezeno vhodnější řešení. Z tohoto důvodu zákon EIA obsahuje institut závazného stanoviska k ověření změn záměru.“

Postup MŽP je zcela vadný i proto, že se jedná nejen o komunikaci sítě TEN-T, ale i o silnici „E 461“, tj. **páteřní evropskou komunikaci deklarovanou Českou republikou jako součást naplňování mezinárodní smlouvy AGR²⁵**. „Mezi záměry taxativně uvedenými v Příloze I evropské Směrnice EIA, které spadají pod povinné provedení „velké EIA“, spadají dle jejího bodu 7/b záměry v terminologii této směrnice označené jako „*dálnice a rychlostní silnice*“. Přesná specifikace, co je ve Směrnici EIA míněno „*rychlostní komunikací*“, je uvedeno v poznámce pod čarou č. 2 v odkazované Příloze I, kde je stanoveno: „Pro účely této směrnice se „*rychlostní silnicí*“ rozumí silnice, která odpovídá definici Evropské dohody o mezinárodních silnicích I. třídy ze dne 15. listopadu 1975.““ Vzhledem k tomuto zařazení předmětného záměru se uplatní bod 47 Přílohy č. 1 k ZOPV se specifikací „*Dálnice I. a II. třídy*.“ **Veškeré záměry v této kategorii a jejich změny podléhají povinnosti tzv. „velké EIA“, vypracování Dokumentace EIA a vydání stanoviska EIA. Formulace „veškeré záměry“ znamená záměry bez minimálního délkového omezení. Tedy i vložení nové MÚK musí být podrobena povinnosti nového stanoviska EIA. V ČR k této věci již padl i rozsudek soudu, a to proti MŽP, rozsudek ze dne 28. 4. 2017, čj. 29 A 27/2017-216. Proto tomuto rozsudku se MŽP pro jeho jednoznačnost ani neodvolalo a respektovalo jej.**

Nelze ani podceňovat přeložky krajských komunikací a místních komunikací. I kdyby tyto měly být zvažovány odděleně, pak se uplatní celková délka těchto přeložek a je nutno respektovat bod 48 přílohy č. 1 ZOPV označený „*Silnice všech tříd a místní komunikace I. a II. třídy o méně než 4 jízdnicích pruzích od stanovené délky (a); ostatní pozemní komunikace od stanovené délky (a) a od stanovené návrhové intenzity dopravy předpokládané pro novostavby a ročního průměru denních intenzit pro stávající stavby (b)*.“ Toto se vztahuje i posuzování změn záměrů. Je zcela nepochybné, že i z tohoto důvodu „izolovaně“ **musela být změna předmětného záměru podrobena povinnosti posouzení EIA.**

238. Tvrzení stavebního úřadu, že „Změny záměru jsou předpokládátné, jedná se o něco přirozeného, kdy je nalezeno vhodnější řešení. Z tohoto důvodu zákon EIA obsahuje institut závazného stanoviska k ověření změn záměru“ je nesprávné, a to proto, že na věc je třeba nahlížet úplně jinak. Stavební zákon umožňuje vyhodnocení EIA pořídit dvěma různými přístupy. Základním zákonným postupem je projednávání žádosti o stavební povolení společně s projednáváním vyhodnocení EIA. Je nesporné, že jak posuzování vlivů, tak územní rozhodování se musí dít k jednomu jednoznačně definovanému

²⁵ Smlouva AGR je evropskou dohodu o hlavních mezinárodních dopravních tazích [European Agreement on main international traffic arteries (AGR)] uzavřená dne 15. 11. 1975

podkladu, tj. DÚR. Pokud dojde ke změně DÚR, nelze ji ignorovat a všechna stanoviska, tedy i závazné stanovisko EIA, musí být prověřena, tedy buď vydána jako nová nebo musí být vydáno potvrzující stanovisko s tím, že dotčený orgán novou (pozměněnou) a jednoznačně identifikovanou DÚR obdržel, prostudoval ji a vydává ověření, že pro tuto novou verzi DÚR již dříve vydané stanovisko, závazné stanovisko nebo vyjádření, zůstávají platná. Pro proces EIA se toto ověření nazývá „verifikační stanovisko“, což je formalita a ne právní rozdíl oproti postupům pro jiná stanoviska. Stavební úřad se mýlí, pokud věc takto nevnímá a domnívá se, že stanovisko EIA má nějaká procesní privilegia.

239. Stavební úřad v odůvodnění územního rozhodnutí uvedl: „*Jak již bylo uvedeno, JZS bylo vydáno na základě DÚR s datem 06/2022. Výše uvedené tři revize, provedené na základě drobných změn v DÚR, nemohou zapříčinit jeho nepoužitelnost jako podkladu pro vydání územního rozhodnutí. Tyto revize nemají ve skutečnosti žádný vliv na JZS. Zde je důležité zdůraznit, že JZS bylo vydáno na základě nejen DÚR, ale také na základě různých biologických průzkumů a studií. Skutečnost, že v oznámení o zahájení řízení jsou uvedeny tři revize DÚR, svědčí o tom, že KrÚ a také žadatel, toto nijak neskrývá, a naopak revize prokazatelným způsobem deklaruje.*“ Odvolatel se domnívá, že tato argumentace stavebního úřadu je v rozporu se správním právem a odkazuje na výše uvedené námitky.
240. Stavební úřad v odůvodnění územního rozhodnutí na obhajobu platnosti stanoviska EIA uvádí, že „*pro záměr bylo vydáno stanovisko EIA MŽP pod č. j. 106072/ENV/10 ze dne 21. 12. 2010, jehož platnost byla následně prodloužena opatřením vydaným MŽP pod č.j. 22153/ENV/17 ze dne 28. 04. 2017 do 21. 12. 2020. Platnost však byla podruhé prodloužena opatřením vydaným MŽP pod č.j. MZP/2024/710/4920 ze dne 04. 02. 2025 (žádost o prodloužení byla podána dne 07. 12. 2020) do 21. 12. 2025. Pro KrÚ byla důležitá skutečnost, že v době oznámení zahájení územního řízení byla na MŽP žádost o druhé prodloužení alespoň podána. Samotným podáním této žádosti před uplynutím platnosti stanoviska EIA se jeho platnost staví (platnost EIA tedy nemohla pominout dne 21. 12. 2020). Oznámení zahájení územního řízení bylo tedy zákonné.*“ Toto je pouze argumentace vztážená ke dni vydání veřejné vyhlášky o zahájení územního řízení. I tak je argumentace stavebního úřadu vadná, neboť samotný fakt, že před vypršením doby platnosti stanoviska EIA v roce 2020 byla podána žádost o další prodloužení, nic nedokládá, a to i proto, že toto další prodloužení nebylo právně přípustné.
241. K otázce přípustnosti druhého prodloužení stanoviska EIA stavební úřad v odůvodnění územního rozhodnutí uvedl, že je „*přesvědčen, že nebylo třeba sečkat na výsledek žádosti o druhé prodloužení a současně, že předmětné územní řízení jako řízení navazující, mohlo probíhat současně s rozhodováním ve věci prodloužení platnosti na MŽP. Tvrzení spolku o závažných problémech možnosti prodloužení stanoviska EIA je pouhou spekulací.*“ Toto je zcela nepřipadná formulace pro vydané územní rozhodnutí.

To, že stavební úřad nemohl využít druhé prodloužení stanoviska EIA, bylo doloženo v jiných námitkách výše a stavební úřad tento fundamentální problém pominul, čímž nepochybně zmařil získání zákonného rozhodnutí. Pokud by o této věci měl pochybnosti i odvolací orgán, je nepochybné, že žalobní bod k této nezákonnosti bude prioritně formulovanými žalobními body

242. Zmatečnost dvou současně aktivních procesů EIA:

Ministr MŽP byl v březnu 2025 osobně osloven podněty k zahájení přezkumného řízení ve věci Prodloužení stanoviska EIA pro záměr „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“ k prošetření

postupu MŽP při vydání Závěru zjišťovacího řízení pro záměr „I/73 Troubsko/D1 – Kuřim – Bořitov“. Tyto podání byly koncipovány i jako stížnost proti nesprávnému konání úředníků MŽP, tedy je nemohl vypořádat nikdo jiný než ministr. Ten však zůstal nečinný. Protože tyto podněty jsou de facto i námitkami k vydanému územnímu rozhodnutí, relevantní části, jsou tak jako námitky zařazeny do tohoto odvolání.

Jak je také doloženo níže, postupy MŽP, a to nejen při vydávání stanovisek EIA, ale i pro stanoviska JES (resp. v minulosti JEZ) a pro výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., nerespektují základní principy řízení, kdy řízení musí být vždy a přezkoumatelně vedeno k jednoznačně popsanému projektu, např. žádosti o povolení stavby (dříve žádosti o územní rozhodnutí). Toto pro vydávání stanovisek EIA platí minimálně od doby přijetí tzv. infringementové novely zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Jednalo se o zásadní novelu, kterou byla Česká republika nucena přijmout pod hrozbou soudní žaloby ze strany Evropské komise (EK).

Poukazujeme na situaci týkající se přímo i procesu vydání napadeného územního rozhodnutí, neboť

- dne 4. 2. 2025 bylo v informačním systému EIA zveřejněno prodloužení stanoviska EIA pro záměr „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“ z roku 2010 a
- o den později, dne 5. 2. 2025, byl v informačním systému EIA zveřejněn závěr zjišťovacího řízení pro záměr „I/73 Troubsko/D1 – Kuřim – Bořitov“.

Oba tyto různě nazvané záměry odkazují z hlediska územní Kuřim – Bořitov na stejný ideový záměr. Stavební úřad byl také písemně informován, závažnost problému však zjevně podcenil.

Vznikla tak právně nepřijatelná situace, kdy dokument ze dne 5. 2. 2025 je z hlediska požadavků na ochranu životního prostředí významně odlišný od dokumentu ze dne 4. 2. 2025.

Má to veřejnost chápat tak, že MŽP o jeden den později samo popírá to, co vydalo o den dříve?

Takový chaos a duplicita jsou jistě zcela v rozporu se základními zásadami činnosti státních orgánů stanovenými v §§ 2 – 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Tato situace zasluhuje neprodlenou nápravu, aby bylo postaveno na jisto, jak má být chráněno životní prostředí a veřejné zdraví.

243. Je především nutné procesně i věcně přezkoumat prodloužení stanoviska EIA pro záměr „Rychlostní silnice R43 v úseku Kuřim - Svitávka“²⁶ z roku 2010

Prodloužení platnosti toto stanoviska EIA proběhlo v rozporu s platnými právními předpisy.

Odkaz ve výroku prodloužení ze dne 4. 2. 2025 na část pátou čl. VIII bodu 1 zákona č. 465/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 465/2023 Sb.“) je nepřiléhavý, neboť řízení o prodloužení

²⁶ Viz https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP118?lang=cs

bylo vedeno na základě podání žadatele doručeného na MŽP o více než 4 roky dříve, tj. dne 7. 12. 2020. Jak je ostatně doloženo níže, ke dni nabytí účinnosti zákona č. 465/2023 Sb. již nebylo stanovisko EIA platné, takže prodlužování nemohlo probíhat podle tohoto zákona.

Ani prodloužení stanoviska EIA z roku 2010 provedené ke dni 28. 4. 2017 nebylo provedeno v souladu právními předpisy, neboť již v období před tímto datem probíhala řada jednání, kdy byla Česká republika ze strany Evropské komise a Soudního dvora EU opakovaně upozorněna, že Česká republika nedostatečně transponovala závaznou evropskou legislativu. Tedy všechna stanoviska EIA vydaná za této právní situace nebyla vydána podle závazné evropské legislativy, a tedy nemohla být bez dalšího prodlužována. Náprava právní vady dopadající na každé jednotlivé stanovisko musela tak být napřed zjednána, a pak by teprve bývalo mohlo dojít k prodloužení stanoviska. Toto pro stanovisko EIA z roku 2010 nenastalo a prodloužení stanoviska bez nápravy úkonem MŽP ze dne 28. 4. 2017 tak bylo nicotným aktem.

Ostatně nezávazné stanovisko EIA z roku 2010 nemohl být prodlouženo ani proto, že bylo platné pouze do roku 2015 a v době jeho platnosti nebylo uvedeno do stavu souladného se závaznou evropskou legislativou. To, že těsně před koncem platnosti předmětného stanoviska v roce 2015 žadatel požádal o jeho prodloužení, na věci nic nemění, neboť požadavek na prodloužení stanoviska EIA, které bylo vydáno podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále také jen „ZOPK“), se stal obsoletním. Řízení o prodloužení zahájené požadavkem z roku 2015 nemohlo dále probíhat, neb nejprve by bývalo nutné stanovisko z roku 2010 nahradit novým, a to závazným, stanoviskem EIA, a to by pak mohlo být prodlužováno. Jinými slovy, žadatel nepožádal včasně o provedení nápravy a náhrady nezávazného stanoviska vydaného v rozporu s právem EU za stanovisko závazné, a tedy nezávazné stanovisko nemohlo být nikdy prodlouženo.

Pro úplnost se dodává, že provedení konverze nezávazného stanoviska za závazné, a to úkonem MŽP ze dne 20. 5. 2019, č.j. MZP/2018/710/3226, bylo z výše uvedeného důvodu též nicotným aktem.

Akt prodloužení stanoviska EIA ze dne 4. 2. 2025, č.j. MZP/2024/710/4920, je v každém případě v rozporu s právními předpisy, neb je v rozporu s ust. § 9a odst. 4 ZOPK, které stanoví, že platnost stanoviska může být prodloužena, **„pokud *nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.*“**

Je nepochybné, že v území mezi Kuřímí a Svitávkou, tedy k situaci taxativně uvedené v zákoně, která znemožňuje stanovisko EIA prodloužit. Významné změny v území od roku 2010 jsou doloženy změnami územně plánovacích dokumentací pro všechny tyto obce a provedenou novou výstavbou v dotčeném území. Jedná se tedy o ***dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.*** O tomto nebylo řádně uváženo, což je důvodem pro to, aby ministr pro životní prostředí procesem přezkumu vydaného stanoviska ze dne 4. 2. 2025 předmětné stanovisko zrušil.

Další nepřehlédnutelnou změnou je vydání 1. Aktualizace Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje (dále také „**AZÚR JMK**“), které v roce 2020 stanovily podmínky z hlediska životního prostředí pro koridor předmětné komunikace. Akt prodlužování stanoviska EIA ze dne 4. 2. 2025 tyto závazné podmínky nejen nerespektoval, ale tato významná změna vzniklá nabytím účinnosti AZÚR JMK

znamená, že již není možné vycházet z Dokumentace EIA a Posudku EIA z doby před cca 15 lety, neb oba tyto dokumenty se touto novou situací staly obsoletními.

Bylo zjevně chybou MŽP, že toto nerespektovalo, což je důvodem pro to, aby ministr pro životní prostředí procesem přezkumu vydaného stanoviska ze dne 4. 2. 2025 předmětné stanovisko zrušil.

Je také nepochybné, že došlo ke **změnám metod posuzování**, což je dalším z taxativně v ZOPK vyjmenovaných důvodů **znemožňujících prodlužování** stanoviska EIA. Tato vada dopadá jak na závazné stanovisko EIA vydané dne 4. 2. 2025, tak na závazné stanovisko k ověření souladu vydané dne 20. 5. 2019. **K významným změnám metod posuzování**, a to (a nejen) z hlediska hlučnosti dopravy totiž v každém případě došlo uplynutím transpoziční doby pro transpozici *Směrnice komise (EU) 2015/996 ze dne 19. května 2015 o stanovení společných metod hodnocení hluku podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES*. Tyto nově stanovené společné metody hodnocení, a to i bez ohledu na povinnou transpozici této závazné a přímo vykonatelné směrnice Evropské komise, vstoupily v platnost ke dni 31. 12. 2018. Z předmětné závazné směrnice je *prima vista* zjevné, že metody posuzování zahrnují jiné parametry, než tomu bylo před nabytím účinnosti této směrnice, a tedy že posuzování s využitím těchto metod vede **k popisu doposud neposouzených významných vlivů na životní prostředí**. Ostatně na tuto skutečnost reagovalo i ŘSD změnou metod posuzování v rezortu Ministerstva dopravy. Jak je vidět z nesprávně vydaného stanoviska EIA ze dne 4. 2. 2025, a ostatně i nesprávně vydaného stanoviska ze dne 20. 5. 2019, rezort MŽP na tuto novou situaci nereagoval. MŽP mělo společně s Ministerstvem zdravotnictví garantovat, že procesy EIA a SEA v garanci MŽP a procesy hodnocení vlivů na veřejné zdraví (tzv. HIA jako součástí EIA a SEA) v garanci MZdrav budou plně respektovat závaznou evropskou legislativu. Je nepochybné, že povinnost aplikace těchto metod založila skutečnost, že **došlo ke změnám metod posuzování**, tedy k naplnění zákonného důvodu pro nemožnost jak vydání časově návazného stanoviska z roku 2019, tak stanoviska z roku 2025.

Bylo zjevně chybou MŽP, že toto nerespektovalo, což je důvodem pro to, aby i v procesu odvolání proti nyní vydanému územnímu rozhodnutí byla věc posouzena.

Odvolatel se domnívá, že vydané stanoviska ze dne 4. 2. 2025 má být zrušeno stanovisko zrušil a aby za právně neaplikovatelné bylo označeno i výše odkazované stanovisko ze dne 20. 5. 2019.

Zásadním současně je, že ani jedno z vydaných závazných stanovisek neobsahuje **popis umístované stavby**, tedy popis objektu, pro který se stanovisko vydává. Zákres čáry v mapce není popisem stavby. Takovýto popis záměru by jistě byl nedostatečný i pro strategické hodnocení vlivů na životní prostředí (dále také jen „SEA“). Je tedy i zcela nedostatečný pro hodnocení EIA. Ostatně je skutečností, že doposud není znám schválený projekt stavby, pro který by bylo možno vést územní řízení (viz protiprávně vedené územní řízení pro stavbu předmětné komunikace v úseku Bořitov – Svitávka) nebo případně navazující řízení o povolení stavby v úseku Kuřim – Bořitov.

244. **Je dále nutné procesně i věcně prověřit závěr zjišťovacího řízení pro záměr „I/73 Troubsko/D1 – Kuřim – Bořitov“**

Odvolatel se domnívá, že vydání tohoto závěru proběhlo v rozporu s platnými právními předpisy.

Činnost MŽP konaná v této věci by měla být s okamžitou platností zastavena, neboť tento proces je veden bez reálně doloženého a zveřejněného popisu stavby.

S obcemi byl návrh projektu této stavby neformálně projednáván v lednu 2023 a je známo, že doposud není schválen projekt stavby. MŽP v době zahájení procesu EIA tedy nemohl obdržet konečnou verzi tohoto projektu, neboť je známo, že koncept projektu, který ŘSD v 01/2023 diskutovalo s obcemi, byl neschválen tzv. Centrální (investiční) komisí Ministerstva dopravy a opakovaně upravován. Podle publikovaného informačního letáku ŘSD ze dne 9. 2. 2023 „Po zpracování připomínek do čistopisu bude TES předložena k projednání v Centrální komisi Ministerstva dopravy (předpoklad 06/2023), na jehož základě by měl být stanoven další rozsah přípravy a případné etapy“. Podle letáku ŘSD ze dne 30. 3. 2024: „V 06/2024 se předpokládá předložení TES do CK MD.“ Podle informačního letáku ŘSD ze dne 8. 1. 2025 se schválení záměru projektu očekává teprve v roce 2025:

EIA	ZP	SPP	VŘ	ZS	UP
2025	2025	2028	2030	2030	2034

Význam zkratk: EIA: Stanovisko EIA • ZP: Schválení záměru projektu • SPP: Vydání společného povolení • VŘ: Vyhlášení výběrového řízení • ZS: Zahájení výstavby • UP: Uvedení do provozu

Oznámení EIA **neobsahuje** ani jednoznačnou identifikaci / dataci verze projektu, která je předmětem posuzování EIA a jak je z veřejně publikovaných informací výše doloženo, projekt stavby není Ministerstvem dopravy schválen. Je zde tedy zcela absurdní situace, že MŽP zveřejňuje Oznámení EIA datované v 09/2024 a přitom v této době existoval pouze nějaký „koncept“ projektu, a tedy MŽP nemělo ani doloženo, jak má stavba vypadat.

Za této situace nelze jinak, než zjednat okamžitou nápravu a veřejně oznámit, že došlo ke zmaření procesu EIA a tento se s okamžitou platností zastavuje.

245. Je dále nutné ještě prověřit tři tvrzení MŽP ze závěru zjišťovacího řízení pro záměr „I/73 Troubsko/D1 – Kuřim – Bořitov, která se jeví zcela nesprávná

Na str. 25 závěrů zjišťovacího řízení MŽP uvedlo: „Zákon nikde nestanovuje, že podkladem pro oznámení záměru (popř. dokumentaci EIA) musí být projektová dokumentace na úrovni té, která je předkládána v navazujících (povolovacích řízeních). Podkladem ovšem musí být minimálně technická studie záměru, z níž budou patrné podstatné charakteristiky záměru tak, aby bylo možné hodnotit vliv na ŽP. Zda jsou podklady popisující umístění a technické řešení záměru dostatečné, musí zhodnotit v první řadě zpracovatel oznámení či dokumentace EIA a poté i zpracovatel posudku. MŽP jako příslušný úřad, když je mu předloženo oznámení nebo dokumentace EIA, je povinno posoudit, zda splňuje náležitosti stanovené v příloze č. 3 resp. 4 zákona. Pokud je splňuje, je povinno oznámení či dokumentaci zveřejnit. Naopak není povinno, ani oprávněno požadovat doložení souhlasu s investičním záměrem. Pouze v případě, že oznamovatel při předložení dokumentace EIA současně požádá o vydání JES, musí být s dokumentací předložena i kompletní projektová dokumentace pro navazující řízení.“

Toto je absurdní tvrzení. MŽP musí respektovat skutečnost, že již dávno pominula doba, kdy stanoviska EIA nebyla závazná, a již dávno pominula doba, kdy se ještě neprovádělo hodnocení SEA. Po řízeních Evropské komise proti České republice a po rozsudku Soudního dvora EU, došlo ke změně ZOPK a stanovisko EIA je nyní závazné a musí být ze zákona součástí spisového materiálu společně se všemi ostatními stanovisky. Pokud stanovisko EIA není získáváno současně s řízením o povolení stavby a je pořízeno dříve, musí být do spisu doplněno stanovisko o verifikační stanovisko (neboli tzv. „coherence stamp“). To ověřuje, jestli u záměru nedošlo od doby vydání závazného stanoviska EIA k podstatným změnám. Tedy jak závazné stanovisko EIA, tak verifikační stanovisko EIA, musí být **prokazatelně souladně vázané na to, co je předmětem tzv. navazujícího řízení**. Toto musí být transparentně veřejnosti umožněno prověřovat. Vzhledem k tomu, že závazné stanovisko EIA je vydáváno pro záměr konkrétní stavby, musí být postaveno najisto, o jakou stavbu se jedná. Nelze tedy vycházet z nějakých „konceptních“ dokumentů, ale pouze a výhradně z úplného projektového podkladu pro navazující řízení, tedy z dokumentací známých jako DÚR (podle starého stavebního zákona) nebo DUSP (zejména podle nového stavebního zákona).

Podkladem tedy nemůže být nějaká vágně definovaná „technická studie záměru“ jak zmiňuje MŽP. Tento postup nemá oporu v platné národní legislativě a je nepochybně v rozporu se závaznou evropskou legislativou. Navíc MŽP v konkrétním případě nevlastní takovou platnou studii, protože taková studie nebyla ani v rezortu Ministerstva dopravy schválena (viz výše). Navíc ani oznámení EIA se na žádnou takovou studii neodkazuje. Postup MŽP byl tak od počátku vadný.

Na str. 25 závěrů zjišťovacího řízení MŽP uvedlo: *Co se týče údajného nesprávného provedení strategického posouzení vlivů (SEA) k ZÚR JMK a proklamované absenci právního základu pro vedení řízení EIA, je nutno v první řadě upozornit, že ze zákona nevyplývá povinnost, aby záměr, který je podroben zjišťovacímu řízení, musel předtím projít hodnocením SEA. V daném případě je navíc nutno připomenout, že otázkami, o kterých se v této souvislosti zmiňuje veřejnost, se podrobně zabývá rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 8. 2022, č. j. 65 A 3/2017–2056, jímž byl zamítnut návrh na zrušení ZÚR JMK, a rovněž rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2023 č.j. 2 As 224/2022 – 105, jímž byla zamítnuta následná kasační stížnost. Z odůvodnění rozsudků je zřejmé, proč oba soudy nesdílí názor, že by ZÚR JMK byly nezákonné z důvodu chybějícího nebo nesprávného hodnocení SEA nebo že by byl porušen čl. 5 závazné evropské směrnice SEA o povinnosti posouzení rozumných variant.*

MŽP odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 8. 2022, č. j. 65 A 3/2017–2056, jímž byl zamítnut návrh na zrušení ZÚR JMK. Kauza řešená v této věci není doposud ukončena, a to proto, že pro případ jednoho z účastníků NSS věc vrátil. Věc je nyní u Ústavního soudu a to i proto, že o čl. 5 odst. 1 závazné evropské směrnice SEA, tj. o povinnosti posouzení rozumných variant, NSS nepojednal a předběžnou otázku pro Soudní dvůr EU nepředložil. Od řízení ve věci ZÚR JMK před Krajským soudem v Brně v roce 2017 **se událo mnoho věcí, které nelze pominout**. Především došlo k akceptaci skutečnosti, že závazná evropská směrnice SEA byla nesprávně transponována do národní legislativy. Na základě tohoto zjištění bylo ve stavebním zákoně č. 183/2006 Sb. doplněno ust. § 19 odst. 2 – viz i důvodová zpráva pro příslušnou novelu stavebního zákona. Dále došlo k tomu, že v Úředním věstníku EU byla uveřejněna (a to po konzultacích s centrálními orgány ČR) oprava českého znění čl. 5 odst. 1 Směrnice SEA. **Toto vše by měli pracovníci MŽP vědět a neargumentovat zavádějícím způsobem.** Také nelze pominout, že o soudně napadených AZÚR JMK, kde se jedná o stejný čl. 5 odst. 1 Směrnice

SEA, není ze strany NSS doposud rozhodnuto. V tomto případě NSS sice předběžnou otázku pro č. 5 odst. 1 Směrnice SEA sice k Soudnímu dvoru EU nepředložil, nicméně řízení o věci AZÚR JMK přerušil do rozhodnutí o již Soudním dvorem EU řešené předběžné otázce předložené Nejvyšším soudem Irsko, jejíž část 3 se týkala čl. 5 odst. 1 Směrnice SEA. Toto řízení před Soudním dvorem EU skončilo bez rozhodnutí o této části 3, nicméně k této věci bylo publikováno stanovisko Generální advokátky Soudního dvora EU, která potvrdila povinnost posuzování tzv. rozumných variant.

Specificky k tvrzení MŽP „Co se týče údajného nesprávného provedení strategického posouzení vlivů (SEA) k ZÚR JMK a proklamované absenci právního základu pro vedení řízení EIA, je nutno v prvé řadě upozornit, že ze zákona nevyplývá povinnost, aby záměr, který je podroben zjišťovacímu řízení, musel předtím projít hodnocením SEA“ lze uvést následující: Hodnocením SEA musí projít všechny územně plánovací dokumentace, ve kterých jsou obsaženy záměry, pro které se dle evropské směrnice EIA má provádět vyhodnocení EIA. Vzhledem k tomu, že územně plánovací dokumentace (ZÚR a ÚP) musí zahrnout koridor předmětné komunikace, je nesporné, že v daném případě hodnocení SEA musí existovat. **Argumentace MŽP je tedy zavádějící.** Navíc je nesporné, že vyhodnocení SEA a vyhodnocení EIA jsou dva procesy, které jsou právně i věcně odlišné, ale na sebe navazující. Je-li nesprávně provedeno vyhodnocení SEA pro územně plánovací dokumentaci obsahující záměr, který následně podléhá vyhodnocení EIA, pak to znamená, že opatření obecné povahy – územně plánovací dokumentace, která byla ve věci užitá / je podkladem pro navazující řízení, je zatížena ta vážnou právní vadou, že tato nemůže být zhojena vyhodnocením EIA a navazující řízení nemůže být zakončeno souhlasně, tedy např. povolením stavby.

To, že je právně neudržitelné vydávat povolení stavby podléhající EIA bez provedení SEA pro relevantní plán / program dokládá i rozsudek Soudního dvora EU (velkého senátu) C-24/19 ze dne 25. 6. 2020. (Zde se jedná o stavby větrných elektráren a nadřazený plán / program, který nebyl posouzen postupem SEA.) Lze dodat, že **právní vada vznikající absencí vyhodnocení SEA je právně stejně významná jako právní vada SEA zakládající zrušení části nebo celku relevantního plánu / programu.**

246. Průkaz o naprosté nedostatečnosti SEA na úrovni ZÚR JMK

Odvolatel odkazuje na **závažnou neúplnost a nekonkrétnost SEA k ZÚR JMK.** NSS ve svém zamítavém rozsudku postup krajského soudu *de facto* aproboval.

Odvolatel nebude na tomto místě analyzovat mnoho jednotlivých pochybení, kterých se dopustily i některé soudy při svém velmi nesprávném a plytkém postupu, ale dovolí si na dokreslení situace uvést hodnocení vyhodnocení SEA k AZÚR JMK, které provedl **zcela nedávno a velmi podrobně senát téhož krajského soudu.**

Jednalo se kauzu ÚP Moravské Knínice, kde byl vydán rozsudek ze dne **11. 7. 2023**, č. j. **66 A 1/2023 – 175.** Senát **66** zde zjišťoval kvalitu vyhodnocení SEA, **Přílohy č. 2a**, pro AZÚR JMK. Jeho zjištění **jednoznačně potvrzuje existenci závažných vad v případě předmětného typu vyhodnocení SEA.**

Lze citovat z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne **11. 7. 2023**, č. j. **66 A 1/2023 – 175** :

*„59. Soud v té souvislosti **souhlasí s navrhovateli, že se posouzení SEA na krajské úrovni vůbec nezabývá konkrétními a specifickými vlivy komunikace 43 na území a obyvatelstvo** odpůrkyně. **Příloha č. 2a** vyhodnocení SEA, které se zaměřuje na jednotlivé záměry (DS40-B, DS41-B a DS45) tzv. „Německé“ varianty komunikace 43, **opravdu o Moravských Knínících hovoří, jen pokud zmiňuje tamější aktuální překročení hlukových limitů (str. 61, 90 a 133)**. V případě záměru DS41-B pak jen obecně zmiňuje přímý, dlouhodobý, trvalý a záporný vliv na obyvatelstvo, ovzduší a lidské zdraví, protože se komunikace výrazně přibližuje k obytné zástavbě odpůrkyně. **Nic dalšího neuvádí.***

*60. Kromě zmínky o překročení hlukových limitů tak **například nyní není známo posouzení stávajících vlivů koridorů pro komunikaci 43 a jižního obchvatu Kuřimi na Moravské Knínice. Přesně nejsou známy ani vlivy předpokládané, ať už sekundární, synergické, kumulativní, krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé, trvalé i přechodné, kladné a záporné. Chybí odpověď na otázku, jak koridor pro komunikaci 43 a jižní obchvat Kuřimi zapůsobí na obyvatelstvo Moravských Knínic a jeho zdraví. Nebo na tamější biologickou rozmanitost i faunu a flóru, na což upozorňuje spolek Občané Malhostovic za Optimalizovanou D43.***

*61. **Moravsko-knínická půda, tamější voda, ovzduší, klima či hmotné statky nebo vlivy na krajinu Moravských Knínic včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení, to vše zůstává stranou. Nedostává se ani na úvahy o opatřeních pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí Moravských Knínic, či návrh požadavků na rozhodování ve vymezených plochách a koridorech z hlediska minimalizace negativních vlivů na tamější životní prostředí.***

Tento rozsudek krajského soudu byl napaden kasační stížností tamního odpůrce. Jeho kasační stížnost byla zamítnuta, nicméně NSS věc vrátil na krajský soud s tím, že požadoval, aby se krajský soud podrobně zabýval stanoviskem odboru životního prostředí Krajského úřadu JMK. To **senát 66 A** Krajského soudu učinil a vydal opravný rozsudek ze dne **26. 11. 2024, č. j. 66 A 1/2023 - 224**, kde setrval nejen na zrušení části ÚP Moravské Knínice, ale setrval i na svém výše uvedeném zhodnocení významných vad SEA k AZÚR JMK. Tento opravný rozsudek k podané druhé kasaci tamního odpůrce NSS přezkoumal, druhou kasační stížnost odpůrce zamítl a rozsudek **senátu 66 A** Krajského soud v Brně ze dne **26. 11. 2024, č. j. 66 A 1/2023 – 224** potvrdil rozsudkem NSS ze dne **12. 6. 2025, č.j. 3 As 267/2024 – 68**.

Je velmi cenné, že **senát 66** soudně potvrdil existenci zásadních vad vyhodnocení SEA pro AZÚR JMK.

247. **Nápravu je také nutno zjednat pro všechny postupy MŽP, a to nejen při vydávání stanovisek EIA, ale i pro stanoviska JES (resp. v minulosti JEZ) a pro výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., zákona o ochraně přírody a krajiny, nerespektují základní principy řízení, kdy řízení musí být vždy a přezkoumatelně vedeno k jednoznačně popsanému projektu, např. žádosti o povolení stavby (dříve žádosti o územní rozhodnutí). Toto pro vydávání stanovisek EIA platí minimálně od doby přijetí tzv. infringementové novely zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Jednalo se o zásadní novelu, kterou byla Česká republika nucena přijmout pod hrozbou soudní žaloby ze strany Evropské komise (EK).**

Stanoviska SEA a vydávaná jako závazná, nemohou odkazovat na nějaké „ideové“ projekty. Jedná se o stanoviska nikoliv k nějakým neurčitým záměrům, např. nějaké „čáře“ v mapě, ale o stanoviska k navrhovaným stavbám. Stanoviska EIA se tak musí vztahovat na popis stavby tak, jak je dokládán v žádosti o povolení stavby, tedy k dokumentaci pro povolení stavby. Rozsah a detailnost těchto dokumentací je dána právními předpisy.

Navíc stanoviska EIA mohou být platná pouze tehdy, pokud nejsou v rozporu s veřejným zájem. Veřejný zájem je v první řadě vyjádřen / doložen souladem s územně plánovací dokumentací, a to územně plánovací dokumentací takové úrovně detailnosti, kde lze plně vyhodnotit všechny synergické a komunikativní vlivy. Touto úrovní územně plánovací dokumentace je územní plán obce. Tento pohled dopadající i na možnou právoplatnost stanovisek EIA ostatně i par analogiam plyne z judikatury NSS, která se touto otázkou zabývala pro výjimky dle podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Soulad záměru s územním plánem obce je podle této závazné judikatury podmínkou **nutnou**.

Níže uvedená právní argumentace je formulována pro výjimky dle podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, nicméně plně dopadá i na závazná stanoviska EIA.

Je nutno vycházet ze strukturovaného pohledu, co má být provedeno při uplatňování **§ 56 ZOPK**. Lze odkázat na rozsudek NSS ze dne **12. 11. 2015, č.j. 10 As 2/2015 – 251**, kde NSS rozhodl v neprospěch žalovaného MŽP. Tento rozsudek NSS lze pokládat za **stěžejní**, neboť vnesl do hodnocení postupů podle **§ 56 ZOPK systematický přístup**.

V bodech **35** a **36** zde NSS uvedl:

„[35] Nejvyšší správní soud dává za pravdu stěžovateli, že logika § 56 velí v řízeních o povolení výjimky posuzovat žádost o výjimku v několika krocích. Díkce § 56 totiž stanovuje celkem čtyři podmínky, na jejichž základě lze výjimku z ochrany zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů udělit. V posuzované věci tedy je třeba posoudit 1) existenci jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, zde důvodů sociálního a ekonomického charakteru, 2) převahu takto určeného jiného veřejného zájmu nad zájmem na ochranu přírody, 3) neexistenci jiného uspokojivého řešení, a konečně, že 4) provozované činnosti neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu ohroženého druhu z hlediska jeho ochrany.

*[36] Smyslem § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, který je transpozicí čl. 16 směrnice Rady č. 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin²⁷ je dosažení vyšší úrovně ochrany a přísnějších kritérií pro budoucí zásahy do biotopů zvláště chráněných rostlin a živočichů (§ 48 až § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny), než je tomu u obecné druhové ochrany (§ 5 téhož zákona). **Žadatel o výjimku podle § 56 bude úspěšný, jen pokud splní každou z tam uvedených podmínek. Pokud je již při zkoumání prvního či druhého kroku zřejmé, že žadatel nemůže uspět, protože na jeho straně není relevantní jiný veřejný zájem, respektive ten nepřevažuje nad zájmem na ochranu přírody, je nadbytečné, aby správní orgán hodnotil splnění dalších předpokladů pro udělení***

²⁷ Úřední věstník EU, zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 15 Svazek 002 S. 102 – 145

výjimky. Opačný výklad by byl v rozporu se zásadami hospodárnosti a rychlosti řízení a procesní ekonomie (§ 6 odst. 1 správního řádu).“

Z výše uvedených důvodů je nutno strukturovaně dokládat, že **zda bylo žadatelem** o výjimku a orgány ochrany přírody přesvědčivě prokázáno, že ***existuje veřejný zájem na předmětném záměru***, že se skutečně jedná o výjimku „v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných ***naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu***, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí“ a že „***neexistuje jiné uspokojivé řešení***“.

Je-li o výjimku požádáno, pak při rozhodování o ní musí být v **řádném pořadí nejprve hodnoceny formální / zákonné předpoklady pro možnost uplatnění výjimky**, a teprve následně mohou být hodnoceny otázky, zda je výrok o rozsahu výjimky odborně korektní a úplný co do podmínek na ochranu životního prostředí stanovených ve výroku rozhodnutí.

K hodnocení formálních / zákonných předpokladů stěžovatel k výše uvedené citaci bodů **35 a 36** z rozsudku NSS ze dne **12. 11. 2015, č.j. 10 As 2/2015 – 251**, cituje i body **37 a 38**:

*[37] Pokud stěžovatel tvrdí, že při posuzování žádosti o výjimku zkoumá nejprve dvě dílčí otázky, jednak zda je záměr žadatele, tzn. v posuzovaném sporu žalobkyně, **ve veřejném zájmu**, jednak zda tento **veřejný zájem na realizaci záměru žalobkyně převažuje nad veřejným zájmem na ochraně přírody**, je takovýto výklad v plném souladu s § 56.*

*[38] V nynějším sporu tedy stěžovatel mohl již při posuzování **první a druhé podmínky § 56 odst. 1 (existenci jiného veřejného zájmu, resp. jeho převahy nad veřejným zájmem na ochraně přírody)** zamítnout žádost o výjimku. Mohl tak nicméně učinit pouze přezkoumatelným rozhodnutím.*

V bodě **37** NSS *de facto* rozdělil první část hodnocení na **dvě sub-kritéria**. Klíčovým je tak již první sub-kritérium, tj. ***existence*** veřejného zájmu na realizaci záměru, pro který je žádáno o výjimku podle **§ 56 ZOPK**. Tedy zda záměr žadatele je **nesporně** ve veřejném zájmu.

Pokud pro záměr, pro který je žádáno o vydání výjimky, lze identifikovat důvod, proč tento záměr sám o sobě **nepožívá** veřejný zájem, nebo je to i jen **sporné**, pak **nelze vůbec o výjimce dle § 56 ZOPK uvažovat**. Tedy bez „*pootevření dveří*“ k možnosti vydání výjimky prokázáním, že záměr sám o sobě **nesporně** požívá veřejný zájem, nelze ve správním procesu ani přistoupit k návazným otázkám přípustnosti vydání výjimky.

Bez naplnění tohoto sub-kritéria je nepřípustné v řízení pokračovat a řízení za takové situace zatěžovat procesně předčasnými správními úvahami např. o intenzitách zásahu nebo o možných kompenzačních či zmírňujících opatřeních.

Hodnocení tohoto sub-kritéria, prokázání ***existence*** veřejného zájmu, tedy **může být negativní, aniž by se vůbec začalo uvažovat o tom, o jakou výjimku a pro jaké konkrétní chráněné rostliny a živočichy se má jednat.**

Povinnost tohoto postupu potvrzuje i další judikatura NSS. Lze např. odkázat na bod 52 z rozsudku NSS ze dne 3. 5. 2022, č. j. 1 As 347/2021 - 91, kde se uvádí: „Z § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny plyne, že **teprve poté co je shledán veřejný zájem na uskutečnění záměru, musí správní orgán přistoupit k jeho poměření s veřejným zájmem na ochraně přírody a pouze pokud prvý veřejný zájem převáží, lze povolení udělit.**“

Aby bylo možno prohlásit, že záměr je **nesporně** ve veřejném zájmu, pak **nesmí** existovat důvod, který naopak poukazuje na **existenci rozporu s veřejným zájmem**.

To, že tento procesní pohled na posloupnost kroků řízení je správný, dokládá i další judikatura NSS. Lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 3. 8. 2017, č.j. 2 As 83/2017 – 53, kde byla řešena kasační stížnost stěžovatele (soukromého developera), jehož žádost o vydání výjimky dle § 56 ZOPK žalovaný svým rozhodnutím zamítl, **a to konkrétně pro nesoulad záměru s územním plánem**. NSS správnost tohoto zamítnutí ze strany MŽP (žalovaného) svým rozsudkem **potvrdil**. Je namístě citovat obecně platné body 39 a 40 z předmětného rozsudku NSS:

*[39] Stěžovatelka dále především namítla, že městský soud v odůvodnění svého rozsudku redukoval řízení o výjimce dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny pouze na hodnocení souladu záměru s územním plánem. **To však v dané věci zcela dostačovalo. Vzhledem k tomu, že byl v daném případě konstatován rozpor s územním plánem, nepřipadala realizace stěžovatelkou navrhovaného záměru vůbec v úvahu.** Nejvyšší správní soud se k povaze územního plánu včetně aspektu vyjádření veřejného zájmu vyslovil v rozsudku ze dne 26. 3. 2014, č. j. 9 As 167/2012 – 70. Konstatoval, že „kromě zájmu na dodržování stavební kázně (...) je veřejný zájem v řešeném území určen právě územním plánem. (...) [J]e zřejmé, že územně plánovací dokumentace konkretizuje veřejný zájem v tom kterém území. To potvrzuje i judikatura správních soudů, podle níž v územním plánování „jde o vyvážení zájmů vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejšířším slova smyslu zájem na harmonickém využití území. Tato harmonie může mít nesčíslně podob a ve své podstatě nebude volba konkrétní podoby využití určitého území výsledkem ničeho jiného než určité politické procedury v podobě schvalování územního plánu, v níž je vůle politické jednotky, která o něm rozhoduje, tedy ve své podstatě obce rozhodující svými orgány, omezena, a to nikoli nevýznamně, požadavkem nevybočení z určitých věcných (urbanistických, ekologických, ekonomických a dalších) mantinelů daných zákonnými pravidly územního plánování.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 – 73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS).“ Lze shrnout, že územní plán představuje vyjádření veřejného zájmu na určitém uspořádání vztahů v území, a jako takový zahrnuje rovněž veřejný zájem na ochraně přírody, což je vyjádřeno např. limitací určitých staveb, jejich počtu apod.*

*[40] Žalovaný nepochybil, když v odůvodnění svého rozhodnutí kladl důraz na argumentaci ohledně nesouladu záměru s územním plánem, neboť jestliže byl v daném případě konstatován **rozpor s územním plánem**, představoval tento objektivní překážku umístění záměru stěžovatelky, která vyloučila možnost jeho realizace. Další poměrování veřejného zájmu plynoucího z využívání obnovitelné energie proti zájmu na ochraně přírody bylo v daném případě bezpředmětné, neboť dotčená stavba vůbec nemohla vzniknout z důvodu*

rozporu s jiným veřejným zájmem, a sice na uspořádání území a jeho využití způsobem předvídaným územním plánem“.

To, že se jedná o ustálenou judikaturu, dokládá i rozsudek NSS ze dne **12. 5. 2020**, č. j. **8 As 63/2018 – 112**. V bodě **24** zde NSS uvádí:

*„Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že soulad záměru s platným územním plánem je pouze jedním z předpokladů jeho budoucí realizace, ale nelze z něj dovodit veřejný zájem, který se posuzuje až s ohledem na konkrétní záměr, jeho dopady na lokální podmínky území a potřeby obyvatelstva, přičemž tento veřejný zájem musí převažovat nad zájmy ochrany přírody. Územně plánovací dokumentace může předpokládat umístění určitých typů staveb v uvažovaném území, avšak před zahájením územního řízení není známo, zda konkrétní realizací dojde k dotčení chráněných zájmů a případně v jaké míře. Územní plánování řeší využití území a zásady jeho uspořádání, jeho cílem je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území. **Soulad záměru s územně plánovací dokumentací je nutný**, neboť pokud záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací, stavební úřad v územním řízení žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne [viz § 90 odst. 1 písm. a) a § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu].“*

Tuto ustálenou judikaturu respektoval například i Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne **27. 8. 2024**, č.j. **31 A 98/2022 – 111**, kterým zrušil rozhodnutí MŽP ze dne **10. 8. 2022**, č.j. **MZP/2022/560/548**, a rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne **6. 12. 2021**, č. j. **KUJI 107085/2021**, ve věci výjimky dle **§ 56 ZOPK** pro záměr „I/23 Třebíč, obchvat“.

V bodě **26** zde soud uvedl:

*„Územní plánování řeší využití území a zásady jeho uspořádání, jeho cílem je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území. **Soulad záměru s územně plánovací dokumentací je nutný**, neboť pokud záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací, stavební úřad v územním řízení žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne. Ze zásad územního rozvoje ani z územně-plánovací dokumentace však dopředu nelze dovozovat veřejný zájem ve smyslu § 56 odst. 1 ZOPK, neboť tyto dokumenty nejsou založeny na povědomí o vlivech konkrétních projektů na zákonem chráněné zájmy. Opačný výklad by vedl k absurdním závěrům, neboť pokud by k vyvození veřejného zájmu stačil soulad záměru s těmito koncepčními dokumenty, byl by požadavek na jakékoliv posuzování veřejného zájmu zcela zbytečný (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne **12. 5. 2020**, č. j. **8 As 63/2018-112**, nebo ze dne **10. 5. 2013**, č. j. **6 As 65/2012-161**)“.*

Krajský soud v Brně se na výše citovaný rozsudek NSS ze dne **12. 5. 2020**, č. j. **8 As 63/2018-112**, odkazující na soulad s územním plánem obce (dále také jen „ÚP“) jako na podmínku **nutnou** pro možnost uvážení o výjimce podle **§ 56 ZOPK**, odvolal i v dalším rozsudku, konkrétně v rozsudku ze dne **5. 12. 2023**, č.j. **31 A 68/2022 – 172** („Rozsudek Žebětín“).

K naplnění prvního sub-kritéria, tj. prokázání **existence** veřejného zájmu na uskutečnění záměru, je tak kromě

- naplnění nutné podmínky souladnosti záměru s územním plánem v tomto kroku nutno zkoumat, zda
- odůvodnění veřejného zájmu předkládané žadatelem je doloženo přezkoumatelně.

Věra Prošová

Podatel:

Jméno a příjmení:

Mgr. Věra Prošová

Narozen dne:

24. 10. 1967

Bytem (doručovací adresa):

Mladkov 50, p. Šhalice nad Třitovou

679 01